

Kamniški občan

Kamniški občan je dosegel lep jubilej – izhaja že četrto stoletje. Zato je tokratna številka nekoliko bogatejša. Ob obletnici glasila smo pripravili, kot smo zapisali tudi v letošnji načrt dela, prilogo. V njej o Kamniškem občanu govorijo dosedanja uredniki, svoje mnenje o glasilu SZDL Kamnik so povedali v anketi naključno izbrani občani, o njegovem informativnem pomenu smo se pogovarjali v krajevni skupnosti Črna. O glasilu razmišljajo sedanji člani uredniškega odbora, v prilogi pa je tudi kronologija dogodkov, kot jih je beležil Kamniški občan v besedi in sliki.

Razprava o dokumentih za 13. kongres ZK

V razpravah o dokumentih za 13. kongres ZK v osnovnih organizacijah v naši občini poudarjajo, da je resolucija preveč usmerjena na oceno sedanjega stanja, premalo pa predstavlja izhodišče za akcijo zveze komunistov v prihodnje.

V Gozdnem gospodarstvu menijo, da krivcev za neuresničevanje sprejetih ukrepov ne moremo iskati samo v združenem delu, pač pa je treba slabosti ugotovljati tudi v različnih organih na višjih ravneh.

Poudarjajo tudi, da enoletni mandat slabo vpliva na učinkovitost dela nosilcev odgovornih družbenih funkcij. Kritično so ocenili tudi kroženje določenih ljudi iz ene funkcije na drugo. Na odgovorne družbene dolžnosti še vedno premalo kadrujemo nove, mlajše ljudi in še zlasti strokovnjake za posamezna področja: V SENŠ Rudolfa Maistra so menili, da v dokumentih nismo jasno zapisali, kako bomo zapisane lepe želje tudi uresničili. Sodijo tudi, da je problematiki mladih namenjena premajhna pozornost. V dokumentih bi morali močneje opozoriti na preudarno vključevanje našega gospodarstva v svetovna gospodarska gibanja, ki ne temelje le na trenutnih zahtevah, pač pa na dolgoročnih razvojnih usmeritvah.

Zavzeli so se za odločnejše korake v znanstveno-tehnološkem razvoju, vendar so opozorili, da ne bi smeli raziskovati že raziskanih področij in odkrivati že odkritega.

Komunisti v Titanu niso soglašali z ugotovitvijo v resoluciji, da so bili pri urejanju razmer na Kosovu doseženi »vidni rezultati«, saj se položaj zaostruje. Zato ga je treba zelo realno oceniti in zavestno odločnejšo akcijo ZK v smeri dejanskega izboljšanja družbenopolitičnih in gospodarskih razmer v tej pokrajini.

Statutarna komisija pri OK ZKS Kamnik je v zvezi s spremembami statuta ZK predlagala, da se ob volitvah obnovi najmanj eno tretjino sestave CK ZK in njegovih organov.

V zvezi s poročilom o delu ZK med kongresi je komisija menila, naj bi bila ta poročila krajša in razumljivejša. Poudarjene naj bodo naloge, ki so bile opravljene. Za neizvršene naloge pa naj se sproži postopek za ugotavljanje odgovornosti. Drugače nekaterih pomembnih sklepov ne bomo nikoli uresničili.

F. S.

OBVESTILO INTERNIRANEC OBČINE KAMNIK

Vsakoletno tradicionalno srečanje v Podljubelju bo 14. junija ob 9. uri. Zaradi visokih prevoznih stroškov, avtobusa ne bo. Komisija za internirance pri občinskem odboru ZZB NOV občine Kamnik se zato obrača na vse, ki smo bili dolga leta na ta dan skupaj, da se medsebojno dogovorimo in organiziramo prevoz

Program bo letos pripravila ZZB Škofja Loka. Želja republiške komisije za internirance pa je, da bi se po končanem programu čim dalj časa zadržali v Podljubelju in se kaj pogovorili, saj nas je vsako leto manj.

Komisija za internirance pri OO 77B NOV Kamnik

ODPRLI MERCATORJEVO TRGOVINO NA BAKOVNIKU

Težko pričakovana samopostrežna trgovina na Bakovniku je odprta. Blokovno naselje Duplica, v katerem skupaj s starim delom stanuje 4500 ljudi, je imelo sedaj namreč le dve trgovini, ki pa še zdaleč nista zadoščali za oskrbo z živili. Težave krajanov bodo z novo Mercatorjevo trgovino delno rešene. Trgovina, ki jo je zgradil Graditelj, ima 260 kvadratnih metrov prodajnih površin, bife s letnim vrtom, ob njej pa je še pet lokalov s storitvenimi dejavnostmi, tako da bo tipično spalno naselje pridobilo vsaj nekaj elementov bivalnega naselja. (foto: R. Grčar)

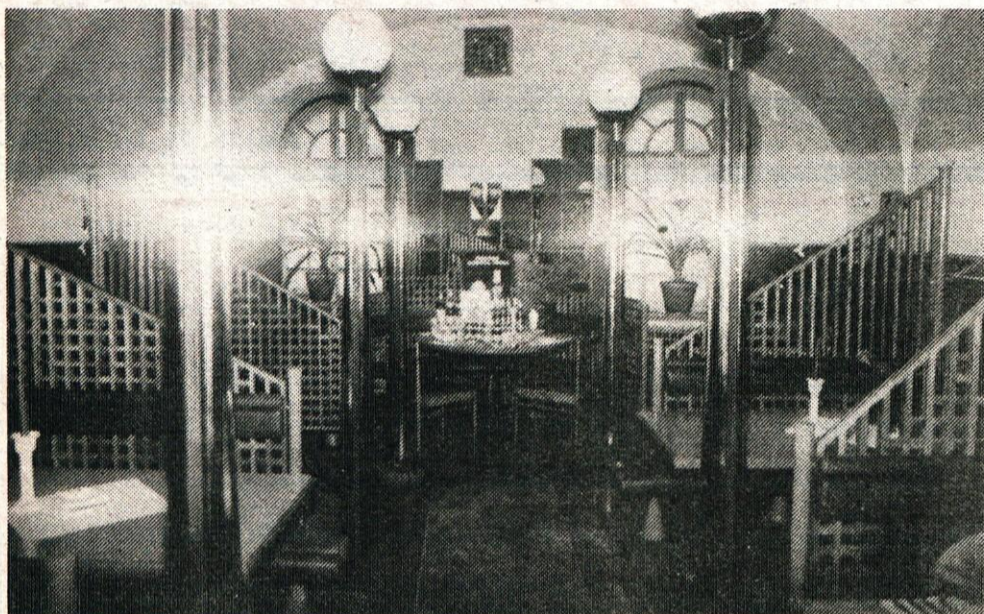

Brigadirji, pozor!

Bliža se nova brigadirska sezona, delovišča širom po Jugoslaviji bodo zopet oživila. Tudi kamniška brigada dr. Emila Orožna se bo letos udeležila republiške mladinske delovne akcije, ki bo potekala na Rogli (od 29. 6. do 19. 7. 1986). Vsi, ki bi se radi udeležili te akcije in skusili brigadirsko življenje, pridite na OK ZSMS Kamnik (Gregortičeva 2, tel. 831-026), kjer boste izvedeli vse kar vas še zanima. TEKST IN FOTO: D. G.

V prenovljeni Planinki pričakujejo večji obisk

Lepo opremljena soba v Planinki je pravo nasprotje prejšnjega zanemarjenega »pajzla«. Toda, kaj pomaga lepa oprema, če ni gostov, namreč, za lepo pogrnjenimi mizami lahko samo jeste. Pili so včasih sicer za šankom, sedaj tam ne strežejo! V poletnih mesecih je sicer najprijetnejše posedeti ob hladni pijači na vrtu, toda... (Foto: R. Grčar)

Po dveh mesecih obnove so 9. maja odprli Planinko, med Kamničani nekoč tako priljubljen lokal, ki pa je zaradi zanemarjenosti, strukture gostov in slabe ponudbe že pred nekaj leti izgubil nekoč priznan ugled. Na novo so uredili vso napeljavno, uredili stranišča (to je zadnje čase služilo kar za javnega), zamenjali so vso opremo in tla v restavraciji in na hodniku. Slednja dva prostora in točilnica so prenovljeni po projektni zamisli arhitektov iz ljubljanskega studia »Krog«, Andreja Mlakarja in Tomaža Mihelčiča. Pohištvo je iz hruskovega lesa, za večjo domačnost pa je poskrbljeno tudi s posebno ureditvijo in razporeditvijo separejev in restavraciji. Tudi osvetlitev je nekaj posebnega in daje prostorom še poseben čar.

Posebnost v ponudbi je predvsem ta, da sedaj za točilno mizo (nekoč pribežališče tistih, ki so se najraje naslanjali na »šank« in »tolkli« špricarje) ne bodo stregli gostom. Bifejska ponudba bo tako izključena, s čimer želijo v Planinko pritegniti predvsem zahtevnejše goste, ki naj bi od 11. do 23. ure lahko dobili jedi po naročilu, ponudili pa bodo tudi domače jedi.

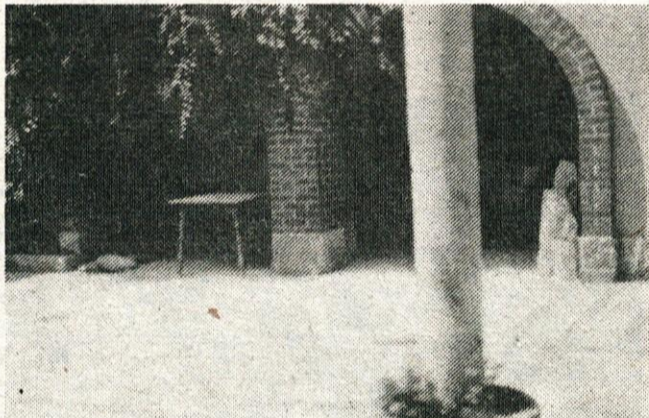
Po prenovi v Planinki ni več obrata družbene prehrane za delavce iz kamniških delovnih organizacij. V prihodnje, ko se bo zopet nabralo kaj denarja (omejena sanacija jih je stala 12 milijonov dinarjev, pri čemer je potrebno poudariti, da so to izključno lastna sredstva delovne organizacije) pa nameravajo preurediti še ostali dve gostinski so-

bi (v lovsko sobo nameravajo dati še nekaj lovskih trofejev, bunker pa naj bi po besedah direktorja delovne organizacije Planinka postal spominska soba prvega slovenskega pevkega društva Lira, seveda, če se bodo oni strinjali s tem) in letni vrt, ki je bil najbolj privlačen del restavracije ne le za Kamničane, ampak so ga obiskovali tudi gostje iz drugih krajev. Nameravajo obnoviti tudi vrt za kavarno Veronika, vendar bodo morali počakati, dokler ne bo pripravljen celotni načrt obnove Malega gradu in okolice.

V Planinki sedaj pričakujejo več gostov iz delovnih organizacij in njihove poslovne partnerje in druge večje skupine gostov. »Večina gostov nas sprašuje, kaj bo z vrtom. Seveda bo odprt,

vendar bo zaenkrat še tak, kakršen je – neprenovljen. Obnovitveni načrt, katerega sta prav tako pripravila že omenjena arhitekta, predvideva zunanji šank v pokritem delu vrta, odkriti del pa naj bi bil dekorativno prekrit s polkrožno, z zelenjem obraslo pergolo (mrežasta konstrukcija). Ko bo več denarja, pride torej tudi vrt na vrsto, sicer pa, startali smo po svojih zmogljivostih. Zdaj, ko je nekaj spremenjenega, vsaj lahko upamo na boljši obisk in ponudbo. Prizadevali si bomo namreč za čim hitrejšo postrežbo, kakovostno predpripravo hrane, za kar smo zaposlili sposobne gostinske delavce, in za prijetno počutje gostov v Planinki,« nam je zagotovil Kostja Modec.

ROMANA GRČAR

...vrt, včasih najbolj priljubljen kotiček v Planinki, je ostal nespremenjen. Omet odpada, miz v času otvoritve novega dela še ni bilo zunaj (pa je bilo že kar prijetno toplo), denarja za obnovo še ni. Upamo lahko le, da bo vsaj postrežba solidna. (Foto: R. Grčar)

Dražje oskrbnine v vrtcih

Od prvega maja prispevajo starši za varstvo svojih otrok v vzgojnovarstveni organizaciji »ANTON MEDVED« KAMNIK več kot doslej. Prispevek staršev je določen na osnovi doseženega povprečnega osebnega dohodka na družinskega člana v letu 1985. Ta prispevek je skladen z določili samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialnovarstvenih pravic, ki smo ga v SRS pričeli uveljavljati v preteklem letu in je znašal 35 odstotkov od stvarnega mesečnega dohodka na družinskega člana v preteklem letu. V primeru, da je 35-odstotni delež od povprečnega osebnega dohodka na družinskega člana višji kot pa znaša oskrbnina v VVO, starši prispevajo samo do višine oskrbnine, ki znaša za starše otrok v prvi starostni skupini (dojenčki) 17.680 din, za starše otrok v drugi starostni skupini (predšolski) pa 14.185 din. V primeru, da je stvarni mesečni dohodek na družinskega člana nižji od 70 odstotkov dogovorjene ravni socialne varnosti družine, starši za oskrbo svojega otroka v VVO ne prispevajo ničesar.

Razliko do polne ekonomske cene storitve v VVO »ANTON MEDVED« KAMNIK, ki znaša za otroka prve starostne skupine 32.145 din in za drugo starostno skupino 23.642 din, pa bo pokrila Skupnost otroškega varstva Kamnik skladno s samouprav-

nim sporazumom o svobodni menjavi dela z izvajalsko organizacijo, in sicer pokriva 45-odstotni delež v ceni za otroka prve starostne skupine in 40-odstotni delež v ceni za otroka v drugi starostni skupini. Prav tako skupnost otroškega varstva Kamnik regresira oskrbnine tistim staršem, ki s svojim 35-odstotnim deležem dohodka na družinskega člana ne morejo v celoti pokriti stroškov oskrbnine, ki je določena za starše.

U. A.

Dežurstvo Lekarna Kamnik

ima v mesecih maj, junij, julij in avgust dežurstvo ob nedeljah in praznikih od 17. do 20. ure.

Lekarna Domžale

ima v mesecih maj, junij, julij in avgust dežurstvo ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. ure, ob delavnikih pa vsak dan do 21.30.

Kdo ne plačuje samoprispevka

Ker ste nas v nekaj pismih spraševali, kdo je upravičen plačevanja samoprispevka, vam tokrat posredujemo informacijo o tem. Vse podatke smo dobili iz Uradnega lista št. 35/86 in št. 41/86 – Zakon o samoprispevku.

Torej, samoprispevek se ne more uvesti od prejemkov iz socialnovarstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in od drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in postrežbo.

Samoprispevka ne plačujejo tudi upokojenci, katerih pokojnina ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, kmetje, ki prejemajo starostno pokojnino, priznано po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov. Samoprispevka ne morejo plačevati niti dijaki in študentje, ki prejemajo štipendije, ali ki dobijo nagrado za proizvodno delo na obvezni praksi.

Samoprispevek se ne plačuje od osebnega dohodka delavcev in drugih občanov, ki ne presega zneska osebnega dohodka, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom.

Zavezanci samoprispevka v delu ne morejo biti noseče žene in matere, ki imajo otroke do 7 let starosti, občani, ki so zaradi bolezni in invalidnosti nesposobni za delo, otroci do 15. leta starosti in moški, stari nad 60 let, ter ženske, stare nad 55 let.

V zadnjem odstavku govorimo o samoprispevku v obliki prostovoljnega dela, fizične pomoči ali, če hočete, delovnih akcij! Samo tega so naštet v zadnjem odstavku upravičeni, ne pa tudi plačevanja samoprispevka po sprejeti stopnji denarnega prispevka, kot so morda nekateri to napačno razumeli.

R. GRČAR

● KS Šmarca

Rezultati dela so vidni

Pisali smo že o obnovi doma v Šmarci. Krajani so z veliko prostovoljnega dela ter materialno in finančno pomočjo obnovili razpadajoči dom. Obnove prav gotovo ne bi mogli izvršiti brez izdatne vsestranske pomoči DO Menina, KIK-Plastika, Kulturne skupnosti Kamnik, Skupnosti otroškega varstva Kamnik, Skupnosti za varstvo pred požarom, SIKCS Kamnik in mnogih drugih. Pomagale pa so tudi delovne organizacije v občini Kamnik, v katerih delajo krajani naše KS. Z opravljenim delom smo lahko vsi zadovoljni. Širše območje Kamnika je dobilo še en obnovljen dom z dvorano in odrom.

V obnovljenem domu je takoj začelo delovati Gasilsko društvo. Prizadevali člani so uspeli nabaviti že veliko potrebne opreme in orodja. Dve desetini gasilcev sta opravili strokovni izpit. V lepem, modernem prostoru gasilskega doma in urejeni okolici vadita mladinska in članska desetina za bližajoča se tekmovalna.

Podružnica knjižnice Kamnik, ki je morala delovanje v starem domu opustiti zaradi nevarnosti zrušitve stropa, deluje v dveh svetlih, zračnih prostorih. V kratkem času ponovnega delovanja še ni mogla izkoristiti vseh možnosti in oblik dela.

V enoti vrtca deluje mala šola. Trije prostori v domu, ki so bili obnovljeni v ta namen, z vsemi potrebnimi pomožnimi prostori, bodo jeseni na razpolago enoti vrtca, v katerem bodo otroci iz naše KS in otroci staršev, zaposlenih v DO v naši in sosednji KS.

Delovati je začelo po 10 letih premora, kulturno društvo. Ustanovljeno je bilo pred 40 leti. Skupaj z gasilskim društvom je že organiziralo lepo in prijetno proslavitev Dneva žena. Ta proslava, v kateri nastopajo najmlajši, je v Šmarci že tradicionalna. V dvorani pa so tudi delavci Menine praznovali svoj jubilej.

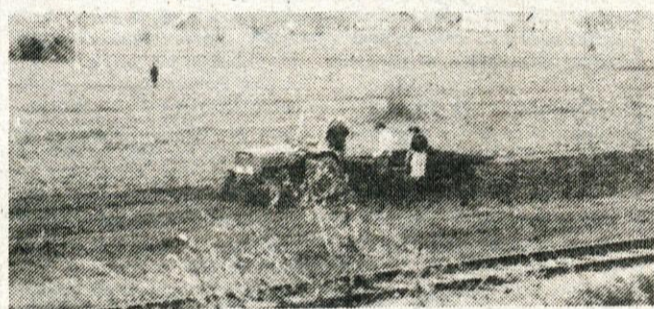
Kulturno društvo namerava 40-letnico obstoja počastiti z več prireditvami. Organiziralo je že koncert prvega slovenskega pevkega društva LIRA iz Kamnika, 9. maja in folklorne skupine Kamniška Bistrica, 10. maja. Obe prireditvi sta dobro uspeli. Prisotni so nastopajoče nagradjevalci z dolgim ploskanjem. Dram-

ska skupina bo jeseni pripravila igro. Postavili bodo razstavo o 40-letnici delovanja kulturnega društva. Organizirali bodo gostovanja drugih društev in skupin.

Načrtov imamo v KS še veliko. Mladinska organizacija se pripravlja, da bo ustanovila namiznoteniško sekcijo. Radi bi organizirali plesne vaje in mladinske plesne. Želeli bi imeti enoto gasilske šole. Prostor, ki so pozimi stalno ogrevani, dajejo možnost organiziranja raznih izobraževalnih tečajev. Poskušali bomo uvesti čitalnico pri knjižnici. Civilna zaščita si bo uredila svoje prostore. Dokončno bomo uredili okolico, in še kaj.

KS ŠMARCA

Podaljšek Groharjeve – preko njiv!

Steza prek obdelane kmečke zemlje v podaljšku Groharjeve ulice na Duplici kaže, kakšen odnos imajo nekateri prebivalci tega območja do truda in prizadevanj kmetov.

Ne zadrži jih niti sveže zorana brazda, kar kaže naša posnetka, posneta v razmaku dveh ur, 29. aprila letos. Komaj je kmet Lombergar preoral njivo, posadil koruzo in odšel proti domu, že si je prvi »sprehajalec« ponovno utrl pot prek njive. Ali bo res treba še njive ograditi z bodočo žico! F. S.

Dežurstva trgovin

V soboto, 31. maja od 7. do 19. ure dežurajo Metka, Duplica in Komenda, v nedeljo, 1. junija od 8. do 11. ure pa Metka. V soboto, 7. junija bodo od 7. do 19. ure odprte trgovine Market, Šmarca, Moste, v nedeljo, 8. junija pa od 8. do 11. ure Market.

MONTAŽA TV ANTEN. Matija Zibelnik, Zavrti 5, Mengeš, tel.: 737-194.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

Prodaj veliko masivno mizo (hrast) in 6 stolov. Telefon 832-085.

Za 6-letnega dečka iščem varstvo na našem domu. Informacije po tel. 831-568 popoldne.

Zakonski par vzame v najem dvosobno stanovanje ali hišo z vrtom po možnosti s telefonom, v Kamniku ali okolici, možnost predplačila. Kličite po tel. 329-156 do 15. ure.

M-Eta, živilska industrija Kamnik

takoj zaposli

dva skladiščna delavca

Osební dohodek 60.000 do 80.000 din.

Ponudbe sprejema kadrovska služba v roku 15 dni od objave.

Občni zbor diabetikov

Šestega maja letos so se zbrali diabetiki občine Kamnik na svojem rednem letnem občnem zboru. Udeležba je bila lepa, saj so bili zasedeni skoraj vsi sedeži v mali dvorani Kina Dom.

Najprej so poslušali letno poročilo predsednika in blagajnika društva. Najvažnejša akcija društva je bila nabava SOS obeskov za tiste bolnike, ki jemljejo insulin. Nakup obeskov sofinancira društvo. Tistim, ki so obeske naročili, bodo razdeljeni še ta mesec. Verjetno pa je v kamniški občini še nekaj takih bolnikov, ki jih imajo v evidenci v Ljubljani in zanje društvo nima podatkov. Za te bodo obeske nabavili, če se bodo za nakup prijaviili v

posvetovalnici za diabetike v zdravstvenem domu Kamnik. Druga velika akcija je vključevanje novih članov v društvo. Za vpis v članstvo je interes premajhen, saj je v društvo včlanjena komaj šestina vseh evidentiranih diabetikov iz naše občine. V razpravi so navzoči izrazili zadovoljstvo s posvetovalnico za diabetike v Zdravstvenem domu Kamnik, saj jim na pregledu ni treba več hoditi v Ljubljano, pa tudi pregledi so po njihovi oceni zelo kakovostni. Ker je to posvetovalnico izposlovalo društvo diabetikov iz Kamnika, bi bilo prav, da se čimveč diabetikov vključi vanj.

Tajnik društva diabetikov je

pojasnil pobudo Zveze društev za boj proti sladkorni bolezni Slovenije za preimenovanje društva diabetikov v društvo za boj proti sladkorni bolezni. Bistvo te spremembe je, da so poleg diabetikov lahko člani društva vsi tisti, ki se na kakršenkoli način bore proti sladkorni bolezni. Tako lahko postane član društva praviloma vsak občan občine Kamnik. Nova pravila so navzoči soglasno sprejeli.

O delovanju Zveze društev za boj proti sladkorni bolezni Slovenije je govoril častni predsednik Zveze Franc Koželj, ki se je odzval povabilu društva in se udeležil občnega zбора. Pohvalil je aktivnost društva v Kamniku

in mu še naprej zaželel uspešno delo.

O zdravljenju sladkorne bolezni in negi sladkornega bolnika je govorila zdravnica dr. Jana Plavec, ki vodo posvetovalnico za diabetike v Kamniku. Navzoči so predavanje z zanimanjem poslušali.

Na koncu je o diabetični prehrani govoril mgr. Mušič iz Emone Ljubljana. Za prehrano diabetikov je priporočil DIAMON. Navzoči so izrazili željo, da bo ta proizvod nabavili tudi v Kamniku. Za svoje člane ga bo nabavilo društvo po občutno znižani ceni. Kdaj in kje ga bodo člani po znižani ceni lahko kupili, bomo objavili v Kamniškem občanu.

DRUŠTVO ZA BOJ PROTI SLADKORNI BOLEZNI KAMNIK

Zanemarjeno in razdrto otroško igrišče

Tik pred prvomajskimi prazniki smo vsi 6. razredi naše šole izvedli »čistilno akcijo« v naši bližnji okolici. Kot mravlje in kot »puntarji«, oboroženi z grabljami, vilami, lopatami, smo se zagnali na Zaprice, v šolsko okolico, na železniško postajo in na igrišče za Knjigarno.

V treh urah smo kljub mrazu in vetru napolnili vse posode za smeti in še posebne vreče, prave gore smeti pa smo nabrali na otroškem igrišču. Nekaj nezaljšancega! To ni igrišče, ampak smetišče in ropotarnica v dobesednem pomenu. Med okrasno živo mejo vse živo papirčkov, polivinila, konzerv in embalaže vseh vrst, zemlja steptana, da trava ne more kviku, vmes globoke jame z lužami. In igrala! Tobogan preluknjani, gugalnice razdrte, klopi polomljene, vse pa nevarno zarjavelo. In tukaj naj bi malčki in malo večji otroci našli svoj kotiček za igro in sprostitve, njihovi starši in babice pa prijeten počitek na svežem zraku

in udobni klopi? Prava sramota za vse mesto in še posebej za bližnje stanovalce in krajevno skupnost Zaprice! To smetišče je za nami počasi dobivalo čisto in zeleno podobo. Mi smo svoje delo opravili. Toda to je le enkratni zalet, ki ne more zagotoviti trajne urejenosti ali vsaj varnosti. Čigava naloga je to? Slišali smo že nekaj o samoupravi, hišnih svetih ipd. Neki tovariš, ki nas je opazoval in bodril, je povedal, da je že sam skušal nekaj organizirati, večkrat je sam čistil, vendar ni naletel na razumevanje. Tak prostor, ki je skupna lastnina, gotovo potrebuje stalni nadzor, stalno čiščenje, ki bi ga kak upokojenec z veseljem opravljal, za skromno plačilo.

Geslo: »Vse za čisto, zdravo in bolj zeleno okolje« pa ostaja samo lepa misel. Turisti, ki boste prišli v naše lepo mesto, ne ustavljajte se preveč!

MARIJA ŠUŠTAR, 6. c
OŠ Toma Brejca Kamnik

Letovanje predšolskih otrok

Vzgojnovarstveno organizacija »ANTON MEDVED« KAMNIK je Skupščina otroškega varstva Kamnik zadožila, da letos organizira letovanje predšolskih otrok v občini Kamnik. V dogovoru z Zvezo prijateljev mladine občine Ljubljana-Center, si je VVO »ANTON MEDVED« v prijetnem istrskem mestecu Sa-

vdriju, ki slovi zaradi ugodne klime prav v spomladanskih in jesenskih mesecih, zagotovila 170 mest za predšolske otroke. Otroci bodo lahko letovali v treh izmenah po sedem dni in sicer od 29. 5. do 5. 6. 1986, od 5. 6. do 12. 6. 1986 in od 18. 9. do 25. 9. 1986. Vse skupine otrok bodo na letovanju vodile vzgojiteljice in varuhinje vzgojnovarstvene organizacije. Pri učenju plavanja pa jim bo, tako kot vsako leto, pomagal tudi vadiatelj plavanja.

Cena sedemdnevnega letovanja je 16.000 din. Prispevek staršev bo 8.000 din. V tej ceni je všteti poln penzion, prevoz in dnevnice za vzgojiteljice. Razlika do polne ekonomske cene bo pokrila Skupnost otroškega varstva Kamnik.

Za letovanje otrok je še nekaj prostih mest v prvi in tretji izmeni. Za tretjo izmeno lahko starši prijavijo tudi mlajše otroke in sicer po 4 letu starosti. Starši lahko prijavijo za letovanje otroke pri vzgojiteljicah ali na upravi VVO »ANTON MEDVED« KAMNIK, Kidričeva 23. U. A.

Nova butik

V zapuščenem lokalu, v katerem je bila nekoč Delova prodajna (poleg trgovine Utok) je od 8. maja odprta lično urejena butik, katere lastnica Milena Šuštar zagotavlja, da lahko dobite vse, za vsako priložnost (zdaj pridejo v poštev predvsem maturske obleke in kostimi), v vseh modnih barvah in materialih. Prevladujeta bombaž in umetna svila. Poleg oblačil v butik dobite tudi torbice in pasove iz usnja. Če se kje kaj ne prilega, vam vsa oblačila (prodajajo tudi poročne obleke) lahko po želji tudi popravijo. (foto: R. Grčar)

Svoboda je odgovornost

Svoboda je beseda, ki nam mnogo pomeni. Mi, ki živimo v svobodi, se ne zavedamo pravega pomena te besede.

»Svoboda!«. Kolikokrat je bila ta beseda izrečena iz ust ljudi, zlasti med vojnimi grozdežvji, ki so zahtevala milijone žrtev!

Vztrajen borec za mir je bil tovariš Tito. Tito – ob tem imenu pomislim na človeka, ki ranjen sedi na skali po bitki na Sutjeski, človeka, ki se smehlja s slike v učilnici, človeka, ki je ponosel slavo naše domovine v svet.

Ljubezen do domovine je globoko čustvo ljudi, ki ga ne more nihče uničiti. Svobodni ljudje se bojijo za svojo domovino, za svoja polja, kjer valovi žlahtna pšenica, za njive, ki jih sključen orje in pleve kmet, za mogočne, s soncem obsijane vrhove gora in druge lepote domovine.

Toda za svobodo in domovino se je vedno treba boriti in žrtvovati. Opisala bom le eno od tisočih zgodb, ki jih piše zgodovina. To je nema izpoved dveh mladih fantov, ki sta hotela graditi nov svet; spomin na čase trpljenja in preganjanja. Bila sta skojevca, mlada fanta, ki sta komaj začela živeti. Pripravljala sta se na akcijo proti Nemcem, ki je nikoli nista izvedla. Obležala sta, preresetana s krogli. Bila sta samo dve kaplji več v morju krvi. To je tih spomin na mlada skojevca, Mlakarja in Miklavčiča, ki sta padla kot prvi žrtvi vstaje na Kamniškem.

Tudi drugod po svetu se ljudje borijo za svobodo. Pereč problem človeštva je neenakopravnost ras v Južni Ameriki. Vladajoče stranke pravijo, da morajo biti rase ločene, da ne bi prihajalo do nasprotij. Belci menijo, da so črnci na nižji stopnji civilizacije, zato si lastijo pravico vladanja nad njimi. Za svoja dejanja so belci odgovorni pred drugimi državami in OZN in tega se mnogokrat bojijo.

Tudi ob nedavnih volitvah za razne vodstvene funkcije v občini, republiki in državi se je mnogo delegatov balo prevzeti funkcije, ki pomeni zanj veliko odgovornost. Za vsa svoja dejanja je funkcionar odgovoren ljudem, ki so ga izvolili in mu zaupali opravljane odgovornih nalog. Toda uspehi dela niso odvisni le od njega, ampak od celotne družbene skupnosti.

Kmalu se bodo dnevi speli v majski šopek sončnih dni in se

razrasli v mesec praznovanj. Maj je mesec mladosti. Mnogo je mladih na svetu, ki ne poznajo svobodne mladosti. Toda, maj je mesec mladosti za vse nas. Za nesrečne je upanje, za srečne in svobodne pa spoznanje, da morajo svojo svobodo ceniti.

SAŠA MEJAČ
SENŠRM Kamnik

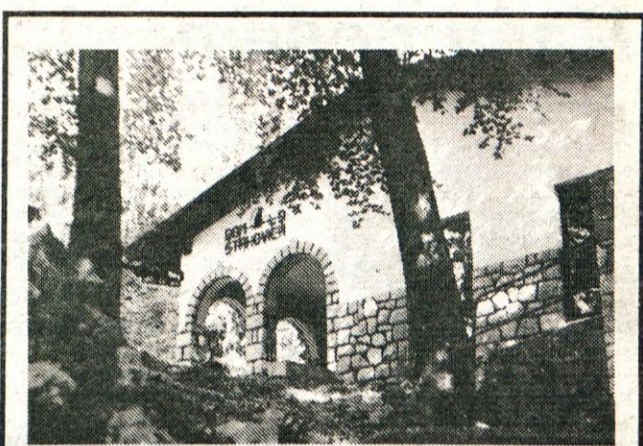
Ferdo Cvetko in njegovih 70 let

Ferdo Cvetko, ki je devetega aprila letos praznoval svoj 70. rojstni dan, je še vedno vitalen in marljiv družbeno politični delavec v Kamniku, v krajevni skupnosti. Vedno je rad poprijel za dela, ni se umikal. Tudi po upokojitvi je dejaven, zlasti na obrambno vzgojnem področju in v krajevni skupnosti. Rezultati njegovega dela so vidni in oprijemljivi. Lahko s ponosom zre na prehojeno pot.

Rojen je bil v vasi Gabrje, občina Brežice, v revni kmečki družini. Svojo življenjsko pot je po osnovni šoli nadaljeval s šolanjem na vojno tehnični šoli v Kruševcu. Delal je v tovarnah vojne industrije v Srbiji, kjer je leta 1941 tudi dočkal okupacijo. V Slovenijo se je vrnil že 1942 in se zaposlil v smodnišnici v Kamniku. V letu 1943 se je vključil v organizirano delo narodnoosvobodilnega gibanja. V podjetju je bil organizator OF, pošiljal je razstrelivo in drug material v partizane. Januarja 1944 je bil aretiran in zaprt do aprila v Begunjah, nato pa vse do konca vojne v koncentracijskem taborišču Mauthausen-Gusen. Doživljal je vse grozote teh taborišč.

Po osvoboditvi, junija 1945, se je vrnil v Kamnik in takoj dobil zaposlitev v smodnišnici. Kasneje je bil zaradi potrebe premeščen v Žumberak in v Vitez pri Travniku, od koder se je leta 1963 vrnil v Kamnik, v smodnišnico. Tu je ostal vse do upokojitve leta 1970. Upokojen je bil s činom majorja. Svoje strokovno znanje je stalno izpopolnjeval, leta 1964 je na tehnološki fakulteti v Beogradu diplomiral za inž. tehnologije.

Poleg strokovnega dela, ki ga je vedno odgovorno in vestno opravljal, je bil izredno družbenopolitično angažiran. Bil je član odbora sindikata v podjetju, predsednik kraj. sind. sveta v Kamniku, član plenuma okrajnega odbora OF. Dolga leta je bil tajnik in predsednik krajevne konference SZDL, član predsedstva in izvršnega odbora, predsednik odbora za kadrovska vprašanja pri SZDL, predsednik odbora za SLO. Od 1971 do 1975 je bil predsednik občinske konference SZDL, bil je član rep. konference SZDL, eno mandatno dobo je vodil družbeno politični zbor občinske skupščine, bil je član raznih odborov in komisij, od 1982 do 1986 pa je bil predsednik skupščine krajevne skupnosti Kamnik Center. Veliko je delal na področju ljudske obrambe in bil polnih 10 let predavatelj obrambne vzgoje na gimnaziji v Kamniku. Poleg naštetih so še številna druga področja, kjer je aktivno delal in ustvarjal.

14. junija v Lovski dom na Vegradu

Stahovski lovci bodo v soboto, 14. junija, v počastitev krajevnega praznika Kamniške Bistrice odprli prenovljeni dom na Vegradu, ki bo odslej Lovski dom. Lovci so ga obnovili z lastnim delom, s prispevki članov LD in ostalih krajanov, še posebej pa s pomočjo kamniških delovnih organizacij Stol, Menina, Ideja, Svilanit in drugih.

S to slovesnostjo bo ob enem tudi obeležena 25-letnica tega doma, ki so ga postavili leta 1961 občani in delovni kolektivi tega območja s prostovoljnimi delom.

Ob odprtju bodo pester kulturni program pripravili učenci OŠ Kamniškega bataljona Stranje in fanfaristi strajnskih gasilcev. Pripravili bodo tudi bogat srečelov in lovsko veselico, na kateri ne bo manjkalo lovskih posebnosti.

prizadevanja je tov. Ferdo Cvetko prejel številna družbena in državna priznanja.

Njegovo bogato življenje je rodilo obilen sad, zato kljub svoji skromnosti lahko s ponosno dvignjeno glavo ocenjuje prehojeno pot in svoj ne ravno skromni delež pri tem.

Ob življenjskem jubileju mu kot delovnemu in nesebičnemu tovarišu in prijatelju njegovi sodelavci in prijatelji krepko stiskajo roko.

STANE SIMŠIČ

Redek jubilej

Danes ko se razdre toliko zakonov, naj vam predstavim zglede par, ki je že šestinsdeset let vprežen v zakonski jarem. Moja prababica in pradedek sta praznovala srebrno, zlato in diamantno poroko. Praded pravi, da bi rad ukaal še poroko kronskih draguljev, prababica pa bi bila zadovoljna že z milostno poroko.

Mladega Florjana je pot zanesla v Trbovlje, kjer je spoznal Tončko, ki je že kot otrok zgubila starše in odraščala pri tujih ljudeh. Služila je. Florjan je prirasla k srcu in v maju, mesecu ljubezni, leta 1920 sta se poročila. Na Žalah nad Kamnikom sta si zgradila dom in ustvarila družino. Prvi je na svet privekal Drago, sledili pa so Francka, moja babica, Nestel, Ivan, Florjan, Ninka in mala Ana. Otroci so povzročili nemalo skrbi pa tudi veselja. Odraščali so v časih, ki niso bili rožnati, vendar se danes vsi radi spominjajo mladosti.

Ko so se poročili, so ostali v bližini doma. Živijo v okolici Kamnika, razen Nestla, ki je odšel s trebuhom za kruhom v Nemčijo. Otroci radi prihajajo domov na klopec k mami in očetu, če je treba pa tudi kaj postoriijo.

Šunkarjev rod je velik. Praded Florjan in prababica Tončka imata šestnajst vnukov in devetnajst pravnukov. Kar lepo številno je to in če bi letos pradedu vsi voščili ob dvaindevetdesetem rojstnem dnevu, bi ga že pošteno bolela roka.

Kljub težavam, ki jih prinaša starost, praded rad živi. Tu pa tam si zavije cigareto in podraži ženo. Ta mu ne ostane dolžna in včasih se v hiši iskre krešejo. Drugič spet se prav milo gledata; eno pa je gotovo; drug brez drugega ne moreta živeti.

Želim jima, da bi še dolgo in srečno živela in učkala petindevetdesetletnico skupnega življenja.

Mojca

Naša pesem

Kamniški mešani študentski pevski zbor je prerasel okvire domačega kraja, saj vsak, ki kolikor toliko spremlja pevsko dogajanja v Kamniku ve, da je pevška kvaliteta tega zbora znana tudi drugje v Sloveniji in zunaj naših meja.

Posebej je razveseljivo, da je zbor držal svojo nepisano obljubo in je po koncertu v Pliberku na avstrijskem Koroškem in snemanju na Celovškem radiu pred leti, letos ponovno nastopil na Koroškem. Tokrat je sodeloval na prireditvi v Celovcu ob promociji pesniške zbirke skladatelja Hanzija Artača, našega zamejskega rojaka, na besedilo koroške pesnice Milke Hartmanove. Na promociji je sodeloval tudi naš znan skladatelj Samo Vremšak kot mentor Hanzija Artača in več drugih visokih gostov iz Slovenije in Avstrije.

Prav je, da omenim, da je MŠPZ Kamnik zelo aktiven tudi doma, saj sodeluje na mnogih proslavah in slovesnostih v občini. Udeležuje se tudi različnih pevskih prireditev zunaj občine, kot na primer v Cerkljah, na Jesenicah in pevskem tekmovanju »Naša pesem« v Mariboru.

V načrtu imajo še nekaj nastopov, kot tudi sodelovanje na pevskem taboru v Šentvidu pri Stični, kjer so redni udeleženci te največje pevске manifestacije v Sloveniji.

Tudi zadnji redni letni koncert zbora, ki je po tradiciji v šolskem

MŠPZ, pesnica Milka Hartman, profesor Samo Vremšak skladatelj Hanzija Artač, na prireditvi v Celovcu.

centru Rudolfa Maistra, je pod vodstvom dirigenta Janeza Klobčarja navdušil številne poslušalce. Na svoj račun so prišli tako ljubitelji umetnih pesmi, kot tudi ljubitelji lepe narodne pesmi.

Obogateni za lepo kulturno doživetje smo odšli s koncerta v upanju, da smo pevcem in dirigentu z našim aplavzom dali dovolj priznanja za njihov trud in zagnanost pri dviganju pevске kulture.

BRANIMIR BITENC

Andrej Kocjan – dobitnik štipendije za študijsko potovanje v tujino

Andrej Kocjan je 25-letni Kamničan, absolvent, kmalu pa bo tudi že diplomant Fakultete za arhitekturo in gradbeništvo, smer arhitektura. Njegovo študijsko obdobje je bilo izredno plodno. Žirija za študijsko potovanje v spomin na profesorja Jožeta Plečnika je 25. aprila iz Švice poslala rezultat natečaja – nagrado je za svoj študijski opus dobil Andrej Kocjan.

Prejel je 3.000 švicarskih frankov, ki mu jih člani Zveze švicarskih arhitektov in inženirjev, trije Slovenci, namenljajo za izpopolnjevanje oziroma študijsko potovanje v tujino. Vsi trije so arhitekti in so v času študija v Ljubljani še poznali Jožeta Plečnika. V spomin na znanega arhitekta, ki je med študijem prav tako potoval po Italiji in Franciji in izpolnjeval znanje na tem področju, sedaj štipendirajo študente arhitekture, ki s svojim študijskim delom še posebej izstopajo.

»Nagrade sem bil izredno vesel. Rešila me bo večnega razmišljanja o tem, kako nabrati toliko denarja, da bi si privoščil potovanje po svetu, kjer bi videl dosežke tujih arhitektov in se na ta način izpopolnjeval.«

– Torej zate študija z zagovorom diplome ni konec?

»Kje pa, daleč od tega. Na fakulteti sem pridobil le tisto osnovno znanje, spoznal sem klasično, sedaj pa pride na vrsto še sodobna arhitektura. To lahko spoznam le na kraju samem. Sicer pa mislim, da je pri nas vse več takih arhitektov, ki po »fakusu« kar najhitreje poiščejo kak

projektivni biro, kjer potem do konca življenja rišejo po ustaljenih šablonah. Vendar pa mislim, da je arhitektura tako ustvarjalna dejavnost, da si pragmatizma in voluntarizma tu ne velja privoščiti. Namreč, ne le, da arhitekti prevečkrat izgubijo občutek, mero za estetiko (betonske

kočke, bloki, spalna, nefunkcionalna naselja!) tudi laiki vse bolj mislijo, da so lahko sami svoji arhitekti. Zato ni čudno, da so novo nastajajoča naselja tako pusta, nemestotvorna (Kamnik brez starega mestnega jedra sploh ne bi bil mesto!), so prej negacija mesta kot kakega, tako prostorsko kot tudi programske. Ni čudno tudi to, da so zasebne hiše zgrajene tako neracionalno (velike, dvonadstropne) z nefunkcionalno razporeditvijo prostorov. Vsak si misli, da bi bil poklicni arhitekt pri zasebni gradnji še en strošek več, zato gradijo stihijno in nestrokovno in, če verjamete ali ne, veliko dražje, kot pa, če bi načrte prepuščili za to usposobljenemu človeku – arhitektu.«

– Tvoja diplomatska naloga je ob enem tudi delo, s katerim si se prijavil na mednarodni natečaj, ki ga je razpisala Velika Britanija, z naslovom House for today.

»To je naloga, v kateri razvijam možno inaično gradnje enodružinske hiše v velikosti 75 m². Verjetno bo kdo mislil, da je to zelo majhna hišica. Na zunaj verjetno res, vendar je racionalna, funkcionalno razporejeni prostori pa omogočajo opravljanje vseh funkcij, ki naj jih zagotavlja normalna enodružinska hiša. Nadaljevanje te naloge, ki jo delam za angleške potrebe, bo, kako to znanje in izkušnje prenesti v naš prostor, za naše potrebe.«

Andrej, ki mu iz oči žari energija, ustvarjalni zagon, mladostni entuziazem, ni zadovoljen s poprečnostjo, sam prizna, da je zelo ambiciozen in če mu doma ne bo omogočeno delo, si ga bo poiskal »zunaj«.

»Ne bom delal arhitekture, s katero se ne bom strinjal, raje zamenjam poklic.«

No, upamo, da tako daleč ne bo prišlo in da bo Andrej lahko pri nas vnovčil vse tisto znanje, ki ga že ima in tudi tisto, ki si ga bo pridobil na študijskem potovanju, na katero odhaja v poletnih mesecih.

ROMANA GRČAR

SAMEVANJE

Plastika na vogalu Šlandrove ulice otožno zre v daljave in čaka boljših časov, ko bodo tudi v kamniški občini sredstva za obnovo kulturnih spomenikov. Seveda je do tega še daleč in odtod tudi otožnost v pogledu!

Janez Balantič

Lira v Šmarci

V petek 9. maja je bil v Šmarci koncert najstarejšega slovenskega pevskega društva LIRA v počastitev dneva zmage, ki sovpada s praznovanjem 40-letnice Kulturnega društva Šmarca. Čeprav je bila Šmarca oblepljena s plakati, ki so vabili na koncert, se je v obnovljeni dvorani kulturnega doma zbralo manj ljudi, kot bi ob gostovanju tako eminentnega zbora, kot je LIRA, lahko pričakovali. Prisotni v dvorani pa so bili navdušeni. »LIRAŠI« nas niso razočarali. Pod vodstvom prof. Sama Vremšaka so dokazali, da resnično sodijo v sam vrh slovenskega amaterskega zborovskega petja. Njihov koncert, razdeljen na dva dela, je bil prava mala enciklopedija slovenskega zborovskega petja, od Gallusa do Marolta, z nekaj izrednimi solističnimi vložki, ki so gledalce naravnost navdušili. Ob koncu kaže ponovno omeniti, da sodi omenjeni koncert v sklop prireditev ob praznovanju 40-letnice Kulturnega društva Šmarca. Čeprav dvorana še ni urejena, kot bi bilo treba in je bolj podobna zasilnim partizanskim dvoranicam, upam, da prizadevni Šmarčani ne bodo ostali na pol poti in bodo dvorano povsem uredili, da bo v njej še več podobnih lepih večerov.

sem osmošolec in ljubitelj disko glasbe in plesa, vendar upam, da se zgodovina ne bo ponovila in se ne bo našel vpliven šmarski očka, ki bi v tej dvorani organiziral disko za svojega nadobudnega sina, temveč ga bo raje poslal na koncert LIRE in ga vključil v dejavnost Kulturnega društva Šmarca.

ROK RAVNIKAR

Pedenjmožicov »satiričen špektakelj«

V začetku aprila smo člani Mladinskega kulturnega društva Pedenjmožic na Duplici ponovili »Satiričen špektakelj« – predstavo, s katero smo letos proslavili slovenski kulturni praznik. V Kamniku smo z njim navdušili kakšnih sto obiskovalcev v dvorani nad Veroniko, povabili pa so nas še na Duplico. Tudi tu smo »vžgali«, čeprav pred precej prazno dvorano.

Vsako leto se znajdemo v zadregi, ko je treba dostojno proslaviti Prešernov dan. Zavedamo se namreč, da še posebej v kulturi, vedno težje karkoli slavimo. Ni čudno, da smo se v teh žalostnih časih raje odločili za »antiproslavov«, za satiro.

Čimbolj celovito smo poskušali zajeti slovensko kulturno vprašanje v program, dolg tri četrt ure. Začeli smo z glasno koračnico, ob kateri je rdeče osvetljen proletarec vneto delal (vrtal luknje v desko). Ta točka se je ponavljala skozi ves recital. Z njo smo ločili med sabo vsebinske enote, ob enem pa je kot nekakšen »momento mori« spominjala na eno osrednjih misli predstave – na vse večjo odtujenost kulture množicam (dopuščamo tudi drugačne interpretacije). Slavnostni govor je imel »predsednik gasilskega društva«. Z govorom smo posneli duha kulturnih prireditev na ravni krajevskih skupnosti. Sledila je provokacija občinstva: recitali smo dve pesmi, eno Prešernovo in eno J. V. Koseskega. Polovica dvorane je ploskala. Ko smo povedali, da smo Prešernovo pesem namenoma napovedali kot Veselovo, se je smejala (druga) polovica poslušalcev.

S tremi skeči smo se obregnili ob obravnavanje Prešerna v šoli in ob »kulturni život« v vojski.

Do konca »špektaklja« je rdečo nit vlekel Cankar s svojimi razmišljanji o kulturnem vprašanju. Ob njem smo citirali različne polemike o kulturi iz naše zgodovine in sedanjosti. Nasprotujoča si mnenja naših »velikih mož« so očitno delovala bolj komično kot smo sami hoteli, saj so se obiskovalci v Kamniku smejali celo zelo resnim in žalostnim stvarim. Daleč najbolj odmevna je bila ponovitev zna-

VABIMO VAS...

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Petek, 30. maja 1986, ob 20. uri:

ŠKUPNI KONCERT ŽENSKEGA IN MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA
Delavskega kulturnega društva SOLIDARNOST iz Kamnika.
Zborovodkinji: Ivica ROPAS in Karla URH.
Predprodaja vstopnic uro pred koncertom pri blagajni kina DOM.

Velika dvorana kina DOM, Kamnik
Petek, 6. junija 1986, ob 19.30:

William Mastro Simone, **SKRAJNOSTI (EXTREMITIES)**
»Soočenje s propadlim moralno-etičnim in državno-pravnim sistemom, kjer niti sodišče niti policija ne moreta jamčiti za varnost svojih državljanov in kjer je človeka strah pred človekom.«
Gledališka predstava Drame SNG iz Maribora za Sindikalni abonma in izven.
Vstopnice bodo v prodaji uro pred predstavo pri blagajni kina DOM.

Razvaline Malega gradu, Kamnik
Sobota, 14. junij 1986, ob 21. uri:

RECITAL BALANTIČEVE POEZIJE
Izvajajo člani Mladinskega kulturnega društva PEDENJMOŽIC iz Kamnika
SIMFONIČNI ORKESTER DOMŽALE – KAMNIK

Komorni orkester iz programa GROBLJE '86:
KONCERT BAROČNE GLASBE

Program:
Vivaldi
Telemann
Dolar
Solista: Jože Falout
Andrej Sfetetz
Dirigent: Tomaž HABE
Frančiškanski samostan Kamnik
Sobota, 7. junija 1986, ob 20. uri

VABLJENI!

menite Švarjeve groznje slovenskemu pisateljskemu društvu s četo vajakov.

Glede kulturnih problemov (kultura za »ljudstvo«, avtonomnost nacionalne kulture, položaj umetnika in umetnosti v družbi) smo ponujali tudi naše rešitve. Odločili smo se, na primer, popularizirati Prešerna pod geslom PREŠERNA V VSAKO SLOVENSKEGO VAS. Naš ansambel Veseli tišlarji je odpel več njegovih pesmi na melodije t. i. narodnozabavnih polk in valčkov. Ob tej točki je navdušenje publike doseglo višek. Upamo, da ne zaradi resnega odobravanja naše metode.

Predvsem promicljive Cankarjeve misli so počasi zresnile obiskovalce. Izkazalo se je, da je s svojim delom tedaj in daleč naprej v sedanjosti razkrinkal »objektivne in subjektivne fak-

torje«, ki ovirajo kulturni napredek.

Pred koncem smo bili vsi nastopajoči aretirani zaradi ilegalnega sestanka pod pretvezo kulturnega delovanja. Končali smo na trdnih tleh: s člankom iz tedaj še svežega Teleksa o protestnem zborovanju slovenskih umetnikov v Cankarjevem domu konec lanskega leta. Spremljal ga je posmrtni marš na harmoniki.

Ker se je »špektakelj« izkazal za zelo uspešnega, ga bomo priredili ob naslednjem kulturnem prazniku še enkrat. Edino predstavilo ga bomo na december, ko obhajamo obletnico Prešernovega rojstva in ne smrti. Da nam ne bo kdo očital pesimizma. Snovi za novo predstavo je dovolj, od Trubarja naprej, gotovo pa je bo veliko prineslo tudi to leto.

MARKO TROBEVŠEK

POTREBUJEMO RAČUNALNIKE!

To je geslo gojencev Zavoda za usposabljanje invalidne mladine iz Kamnika, katerim bo v sredo, 28. maja, namenjen dobrodelni koncert. Ta bo v športni hali ob 18. uri, na njem pa bodo sodelovali Jani Kovačič in Pankrti. Celotni izkupiček prireditve bo namenjen za nakup računalnikov, ki bodo gojencem ZUIM-a bistveno olajšali in popestrili življenje v zavodu.

R. G.

SGP »Graditelj« Kamnik Kamnik, Maistrova 7

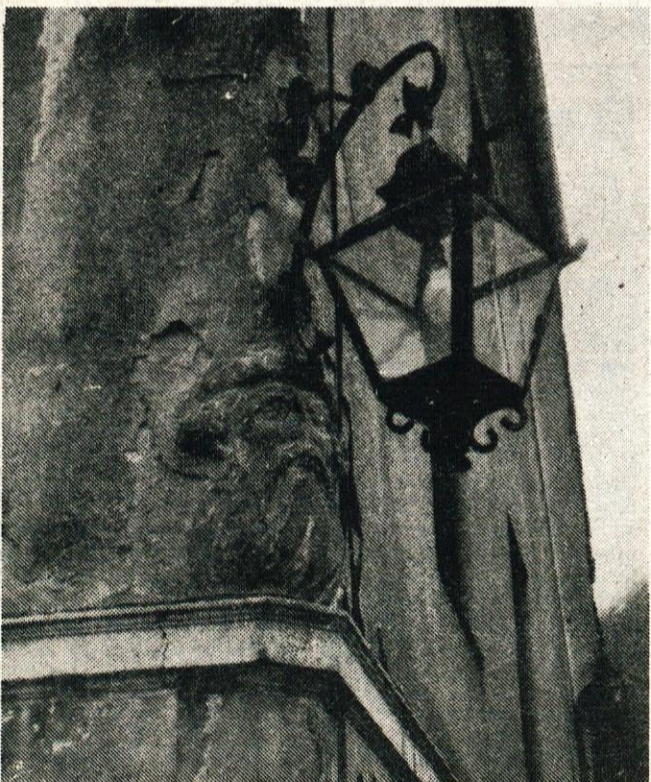
objavlja
prosta dela in naloge:

1. glavni skladiščnik
srednja strokovna izobrazba ustrezne smeri in 7 let delovnih izkušenj

2. več zidarjev
KV zidar

3. več tesarjev
KV tesar

Prijave sprejema splošna kadrovska služba v roku 8 dni po objavi na Maistrovi ulici 7 v Kamniku. Kandidate bomo obvestili o opravljeni izbiri v roku 15 dni po sprejemu sklepa na Komisiji za delovna razmerja.

Me sploh opazite?

(foto: Janez Balantič)

25 let Kamniškega občana

kamniški obččan

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE KAMNIK

LETO I. • ŠTEVILKA 1

FEBRUAR 1962

CENA 20 DIN

Nič ni tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše, je misel Edvarda Kardelja, napisana v Smereh razvoja političnega sistema, ki velja tudi za našega Kamniškega občana, saj že petindvajset let sledi ciljem, zapisanim v svoji vsebinski zasnovi, in v drugih dokumentih, zlasti tistih, ki opredeljujejo in urejajo področje javnega obveščanja.

Opravljen delo v četrtoletja izhajanja Kamniškega občana, je tako, da ga ni treba sramežljivo skrivati. Za vzpon od nakladno skromnega Glasu komunice, ki ni izšel niti vsak mesec, prek rednega mesečnika, kar je bil »občan« šestnajst let, do oktobra leta 1978, odkar pride glasilo brezplačno v vsako gospodinjstvo, je pač potrebne veliko volje, veliko entuziazma in seveda tudi dovolj denarja. Ni mogoče naštetih vseh posameznikov niti inštitucij našega sistema, ki so si vsa ta leta prizadevali, da bi bilo javno obveščanje v občini kakovostnejše, s čimer se je dvigal tudi Kamniški obččan. Njegovi nekdanji prvi sodelavci se spominjajo, kako so ga ustvarjali med delovnim časom, brez posebnih honorarjev, z malo sodelavci, oziroma so bili ti določeni za sodelovanje po funkcijah. Kasneje, ko je bilo javno obveščanje urejeno tudi z zakonom, so se stvari postopno spreminjale tudi v delu Kamniškega občana, uredniki niso bili več funkcionarji, nadomestili so jih novinarji.

Sicer pa je težko govoriti o uspehih, ki so jih dosegli prvi ustvarjalci in sodelavci našega glasila, zato smo tudi dali besedo vsem dosedanjim urednikom. Vsak se je z nečim pohvalil, zato naj naštejemo še nekaj pridobitev iz zadnjih let, natančneje od julija 1979, ko sem, povsem naključno, ker pač urednika ni bilo, pripravila za izid praznično številko ob prazniku občine. Začeli smo s tistimi premiki, ki sicer neposredno ne pomenijo boljšega glasila, vendar še kako prispevajo k lažjemu delu in tudi večji kakovosti.

Začela sem z urejanjem arhiva, predvsem fototeke, ki je do takrat ni bilo. In potem naprej, ne brez težav in ovir. Ob pomoči takratnega predsednika OK SZDL Nandeta Vodeta, ki se je za glasilo zavzemal z vsem srcem, smo najprej spremenili sestavo sveta za informiranje, ki je hkrati izdajateljski svet glasila, saj se dotedanji nikoli ni zmožal sklepno sestati, da bi opravil svojo vlogo. Uvedli smo redne seje uredniškega odbora pred izidom vsake številke, medtem ko smo noveletne seje z zakusko po začetku stabilizacije črtali. Potem smo, ob posluhu nekaterih vodilnih delavcev v občini, končno prišli do svojega prostora in telefona in nenazadnje tudi do redno zaposlenega strokovnega sodelavca. Glasilo, ki hoče imeti stik s svojimi bralci in naročniki raznih plačanih obvestil (razpisi, zahvale, mali oglasi, itd.), mora imeti človeka, ki je v določenem času dosegljiv in ima tudi pregled nad vsemi finančnimi in v vsebino povezanimi posli. Ob vsem tem smo si postopno pridobivali tudi sodelavce, saj dotedaj, z izjemo športnih »poročevalcev«, skoraj ni bilo nikogar, ki bi kaj napisal za »občana«. Vsako leto enkrat smo pripravili sestanke z vsemi, ki so večkrat sodelovali v glasilu s svojimi prispevki, in objavili tudi tiste, ki so za obveščanje zadolženi v združenem delu. S slednjimi, razen nekaj izjem, tesnejšega sodelovanja nismo mogli skrivati. Povsem drugače pa je v krajevnih skupnostih in v dejavnostih, v katerih se ljudje združujejo po svojih interesih. Danes praktično ni krajevne skupnosti, kjer ne bi imeli vsaj nekoga »za zvezco« z »občanom«, čeprav je res, da je treba njihovo sodelovanje še

Kaj je sklenil zadnji plenum občinskega odbora SZDL?

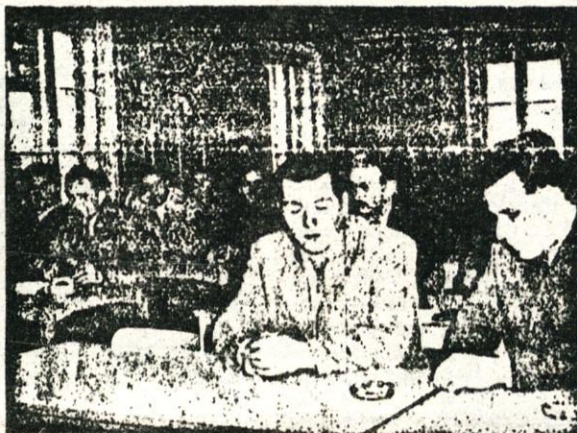
- Plenum je obravnaval na svoji 5. seji, dne 9. 2. 1962 predvsem
- analizo letnih konferenc in delo organizacij SZDL, poročilo organizacijske komisije in proračun za leto 1962. V živahni razpravi je sprejel naslednje zaključke:

- Člani plenuma in predsedniki krajevnih organizacij se v celoti strinjajo z analizo letnih konferenc in delo organizacij SZDL v občini, ki jo je podal predsednik tov. Vinko Gobec.
- Prav tako naj napravijo tudi vse krajevne organizacije do konca februarja analize svojih kon-

delovne sile upoštevajo predvsem ljudi, ki so oddali zemljo.

● Potrebno je obvestiti vse formice oz. gospodarske organizacije, na katere se nanašajo sklepi krajevnih konferenc SZDL, da o njih razpravljajo in jih rešujejo.

● V vseh krajevnih organizacijah SZDL, gospodarskih organi-

Člani plenuma ObO SZDL na zasedanju

terene. Predloge in priporočila s teh konferenc, predvsem pa zadeve, ki so lokalnega pomena, naj obravnavajo v sekcijah, ker bo le tako organizacija SZDL kot vseljudski parlament res vključevala vse delovne ljudi. Probleme, ki pa imajo širši pomen, je treba posredovati občinskemu forumu.

● Krajevne organizacije SZDL naj še intenzivneje spremljajo delo krajevnih odborov, predvsem naj pregledajo, kakšni so programi krajevnih odborov za razdobje 1961—1965, ki so jih predložili ObLO ter v koliko so bili v letu 1961 izvršeni po predvidenem planu.

● Občinski odbor SZDL bo organiziral v drugi polovici marca seminar za predsednike krajevnih organizacij. Ti bodo pripravili poročila, ker bo le na ta način

zacijah, ustanovah in šolah naj bodo proslave 8. marca — dneva žena. Pobudo naj tako kot doslej prevzame SZDL, ki naj zajame sodelovanje vseh družbeno-političnih, zlasti pa sindikalnih organizacij.

Plenum je tudi soglasno sprejel proračun za leto 1962.

Prvi podatki o uspešni izpolnitvi družb. plana v I. 1961

Čeprav še nimamo podrobnih podatkov o izpolnitvi družbenega plana, ki bodo v popolnosti znani šele iz zaključnih računov gospodarskih organizacij, pa vendar lahko ugotovimo iz predhodnih pokazateljev, da je bil družbeni bruto proizvod dosežen v delni

Uspešno na pot!

Občinski odbor SZDL je že v letu 1961 začel izdajati glasilo »Glas komunice«, ki je informiral le 300 družbenih delavcev, društev in organizacij SZDL.

Zlasti sedaj, ko smo priča razvoju komunalnega sistema in razsežnega uveljavljanja neposredne socialistične demokracije, se je pokazalo, da takšna obveščena ni zadovoljiva. Občani morajo biti obveščeni o vseh zadevah — da izpovedo svoje mnenje, pripombe — zlasti pa vodstva SZDL kot vseljudskega parlamenta. Ne moremo zahtevati od ljudi, da sodelujejo, če niso seznanjeni s problemi. Zaradi tega se je občinski odbor SZDL odločil za izdajo glasila v obliki časopisa, ki ima namen informirati občane o vsem dogajanju v naši občini.

Premajhna zainteresiranost občanov na zborih volivcev, v organih družbenega upravljanja in samoupravljanja je mnogokrat vzrok za neseznanjenost s problemi ter za neobjektivne razprave za vogali. Nepravilnosti, ki se pojavljajo, moramo kritizirati na sestankih SZDL, organih upravljanja, tribunah občanov, sekcijah SZDL. Ld. Le na ta način bo možno odstraniti nepravilnosti. Pri tem se moramo zavedati, da nimamo kot člani SZDL pravice samo kritizirati, ampak dolžnost, aktivno sodelovati pri politiki komunice. Nenehno moramo krepiti organe samoupravljanja in družbenega upravljanja, kjer naj pride do izraza mnenje ljudi, močnejše priložnosti, ne pa poslušnikov.

S skupnimi napori in sodelovanjem bomo besedo socialistična demokracija še hitreje uveljavljali v praksi, obenem pa bo to močna borba proti vsem zastarelim birokratskim pojmovanjem našega družbenega razvoja.

Zelimo, da bi občani kritično ocenjevali delo občinskih organov in drugih odborov v naši občini ter dajali uredniškemu odboru predloge za boljše delo. Vodstva krajevnih organizacij SZDL naj spremljajo življenje v občini in s konstruktivnimi predlogi prispevajo k odstranjevanju pomanjklivosti.

»Kamniški obččan« bo izhajal mesečno in bo poleg zaključkov sej IO, plenarov občinskega odbora SZDL, prinašal ugotovitve in zaključke vseh posvetovanj. Skratka, občane bomo obvestili o vsem dogajanju v občini, nje pa naprosamo, da s svojim sodelovanjem, kar največ prispeva k pestrosti in uspehu lista.

Cena lista je 20 dinarjev, kar predstavlja le delni strošek, če upoštevamo, da stane 1 izvod 50 dinarjev.

»Kamniški obččan« bo dosegel svoj namen, ko bodo sodelovali v njem s prispevki posamezniki, organizacije in društva, tako da bo resnično glasilo SZDL v Kamniku.

Naša želja je: »Kamniški obččan v vsako družino! Zelimo mu srečno pot!

OB PRVI ŠTEVILKI

Občinski odbor SZDL se je odločil izdajati glasilo »Glas komunice« zaradi tega, ker je potrebno zlasti sedaj, ko govorimo o decentralizaciji komunalnega sistema, o čim širšem uveljavljanju neposredne demokracije, državljanse obveščati o določenih problemih komunice, da izpovedo svoja mnenja sami, zlasti pa vodstva družbenopolitičnih organizacij in predvsem SZDL kot vseljudski parlament.

Krajevna vodstva SZDL so doslej vse premalo izkoriščala izkušnje družbenopolitičnih prizadevanj v novih oblikah dela naših organizacij, uveljavljanje organov družbenega upravljanja in samoupravljanja itd. Zaradi tega, ker izkušnje same niso iskala, jim Občinski odbor SZDL teh ni mogel posredovati v zadostni meri.

Glasilo bo izhajalo po potrebi in bo prinašalo poleg zaključkov sej Izvršnega odbora Občinskega odbora SZDL in plenarov Občinskega odbora SZDL tudi sklepe vseh posvetovanj, ugotovitve in zaključke dela posameznih komisij pri Občinskem odboru SZDL.

V celoti bo glasilo uspešno tedaj, ko bodo krajevne organizacije SZDL redno poročale o delu na terenu, predvsem o ugotovitvah, problemih in zaključkih na svojih krajevnih področjih.

Istočasno obveščamo, da bo prihodnja številka vsebovala stalno rubriko: »Vprašanja in odgovori«.

Zelimo, da bi bralci kritično ocenjevali delo občinskih organov in drugih odborov v naši občini in dajali v glasilu predloge za boljše delo. Vodstva krajevnih organizacij SZDL naj kritično spremljajo življenje v občini in s konstruktivnimi predlogi prispevajo k odstranjevanju pomanjklivosti.

Vse informacije dobite pri Občinskem odboru SZDL. Za sodelovanje v stalni rubriki pošiljajte prispevke na Občinski odbor SZDL Kamnik.

Pred občinsko konferenco: »NAŠA KOMUNA V NOVIH SISTEMU«

Na seji Izvršnega odbora Občinskega odbora SZDL Kamnik dne 25. 5. 1961 smo sprejeli sklep, da se bo občinska konferenca vršila dne 12. junija ob 9. uri dopoldne v dvorani nad Kavarno.

Konferenca bo analizirala politično situacijo v komunih in ugotovila najvažnejše politične probleme ter sprejela ustrezne sklepe za njihovo rešitev. Ugotovili smo namreč, da obstaja več problemov, o katerih bi bilo potrebno razpravljati na konferenci. Ti problemi so: razvoj šolstva glede na novi zakon o financiranju šolstva, položaj našega zdravstva, delo krajevnih odborov in ustanovniške skupnosti, varstvene ustanove, razvoj trgovine in delo potrošniških svetov, turizem in gostinstvo, telesna vzgoja, kulturno-prosvetno delo. Izvršni odbor Občinskega odbora SZDL je menil, da so trenutno najbolj aktualna vprašanja razvoja šolstva in zdravstva ter ob tem vloga SZDL, ki jo ta ima v uveljavljanju novih metod dela.

Gospodarski sistem in njegovo uveljavljanje v komunih smo obravnavali na posvetu s predstavniki gospodarskih kolektivov, na občinski sindi-

na prvi notranji strani prve številke Glasu komunice je bila napisana tudi popotnica glasilu

naslovna stran prve številke Kamniškega občana, ki je izšla februarja 1962

spodbujati. V raznih društvih in drugih organiziranih oblikah interesnega delovanja pa tega ni več treba — kar sami od sebe poskrbijo, da so zabeleženi vsi pomembnejši dogodki. Nekateri sicer res ob tem negodujejo, češ, da morajo sami skrbeti za popularizacijo svojega delovanja. Po svoje jih celo razumem, saj se odgovorni nosilci nalog v političnem in delegatskem sistemu skoraj nikoli, razen nekaterih posameznih izjem, ne pojavljajo kot sodelavci »občana«, čeprav je tudi to ena njihovih »funkcionarskih« dolžnosti. Morda tudi zato, ker smo jim v uredniškem odboru vedno dajali malo potuše, in poskrbeli, da je sestanek ali drug dogodek zabeležen v novinah ali stalni sodelavec glasila. Vsi skupaj pa se, takrat ko nam naslavljajo očitke, ne spomnijo, da Kamniški obččan vsa dolga leta ni imel zaposlenega novinarja, in da smo šele z letošnjim novim letom tudi to naredili korak naprej in za polovični delovni čas dobili pravo novinarjo.

Sicer pa v zadnjem času zagate rešuje uredniški odbor, ki je sestavljen tako, da so skoraj vsi člani pripravljene sodelovati, ne le s svojimi mnenji, ko se je treba odločiti o pomembnejših zadevah, ampak tudi marsikaj napišejo. S tem pa ne zanikam vrednosti uredniškega odbora, ki sem ga podedovala in ki je z veliko pripadnostjo glasilu veliko pomagal pri delu. Nekoliko manj sreče je bilo le z vmesnim uredniškim odborom, saj nekateri niti na sejo niso utegnili priti, kaj šele, da bi po svojih močeh pomagali graditi glasilo. To je v zadnjih letih, kljub vse večjim materialnim stiskam — soodvisno so s splošnimi zaostrenimi razmerami — vendarle napredovalo. Tudi in predvsem zaradi entuziazma njegovih stalnih sodelavcev — žal mednje nismo uspeli pridobiti pravih novinarjev iz občine, ki ne jadicujejo, kadar ne dobijo redno izplačanih minimalnih honorarjev (zdaj največ 400 dinarjev za stran teksta in 300 dinarjev za fotografijo), ampak so se pripravljene odpovedati svojemu zaslužku na račun tega, da redno izhajamo. Subvencioniranje

iz proračuna je namreč iz leta v leto skromnejše, izhajanje glasila rešujejo podpisniki samoupravnega sporazuma — letos so med njimi tudi skoraj vse delovne organizacije — in pa seveda lastni prihodki. Tako je v zadnjem obdobju največja tegoba vendarle denar, saj bomo letos po predračunu potrebovali za redno izdajanje glasila prek štirinajst milijonov dinarjev, od tega okrog osemdeset odstotkov za tiskanje in razvoj glasila. In ker se toliko denarja verjetno ne bo nateklo, se bomo znova soočili z dilemo: ali ukiniti glasilo, ali ga bralcem zaračunati — s čimer bi izgubilo svojo temeljno programsko usmeritev, ali izhajati redkeje z manjšim obsegom, ne da bi se ob tem resneje spoprijeli z možno racionalizacijo obveščanja v občinskem prostoru, ki bi zmanjšalo stroške, povečalo pa kakovost obveščanja. Kaj hočemo, ko govorimo o odprtosti in sodelovanju, smo vsi za, ko je treba narediti konkretne korake, se vsi zapiramo v svoje vrtičke.

Tako je Kamniški obččan ob svojem lepem jubileju menda pod največjim vprašanjem doslej: sodelavcev, ki so ga pripravili ustvarjati je vendarle toliko, da izhajanje ni vprašljivo, pripravljenosti in zagnanosti tudi ne manjka, glasilo je med občani dobrodošlo in marsikdaj še kaj več kot to, le naš mošnjček je bolj ali manj prazen. Zato bi si morali ob njegovem jubileju obljubiti, da bo Kamniški obččan še bolj naš — takrat, ko bo treba zagotoviti denar zanj in takrat, ko ga bomo ustvarjali. Kajti, kot pravi eden od članov uredniškega odbora, Kamniški obččan ni last urednika ali uredniškega odbora, ampak vseh nas in je ena od najboljših možnosti za to, da se bomo med seboj bolje poznali, se obveščali o vseh pomembnih zadevah, si na njegovih straneh podajali roko in se spodbujali za naš skupni napredek. Da bi bilo dobro še boljše.

JANA TAŠKAR

Kako smo ustanovili naše občinsko glasilo

Četrto stoletje v našem življenju je že obdobje, v katerem nam mrasikaj že uide iz spomina. Zato pa ostajajo pisani dokumenti, ki nam pomagajo obuditi spomine tudi na dogodke, ki pomenijo pomembno prelomnico v našem razvoju. Zato smo se tudi ob 25-letnici izhajanja glasila naše občine oprli na arhivsko gradivo, ki je skrbno urejeno in shranjeno v Mestnem arhivu Ljubljana. Pobrskali smo po arhivu občinskega odbora SZDL Kamnik iz leta 1961 in 1962 in iz njega povzeli nekatere podatke o začetkih izhajanja prvega občinskega glasila po osvoboditvi.

Sklep o ustanovitvi glasila občinskega odbora SZDL Kamnik je bil sprejet na 2. seji plenuma OO SZDL Kamnik 14. marca 1961.

Glasilo naj bi se imenovalo »Glas Komunne«. Imenovan je bil tudi uredniški odbor, v katerem so bili Danilo Cerkevnik kot odgovorni urednik in člani Zvone Verstovšek, Lovro Grden, Mala Drčar in Vinko Gobec. Franc Svetelj pa naj bi v uredniškem odboru sodeloval z nasveti kot član uredniškega odbora okrajnega biltena.

Prva, ciklostirana, številka Glasu komunne z belim ovitkom v modrem tisku je izšla v začetku junija 1961 v nakladi 300 izvodov. Tiskali pa so jo v Zavodu za statistiko okraja Ljubljana. Skupaj je izšlo do konca leta 1961 pet števil Glasu komunne, ki so ga prejemale vse krajevne organizacije SZDL, člani občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij, odborniki občinske skupščine in delovne organizacije. Zato lahko utemeljeno smatramo **junij 1961 kot rojstni mesec našega občinskega glasila Kamniški občan.**

V prvi številki Glasu komunne so bili objavljeni prispevki z naslednjimi naslovi: Pred občinsko konferenco – Naša komunna v novem sistemu, Nekaj misli o novem zakonu o financiranju šolstva, Zanimanje državljanov za probleme v komunni je pogodba za uspešno delo sekcij, O delu posameznih svetov v kamniški občini, Po volitvah zadržnih svetov, Predlogi, želje in zahteve volilcev.

Na 10. seji izvršnega odbora občinskega odbora SZDL Kamnik 12. januarja 1962, ki jo je vodil takratni predsednik občinskega odbora SZDL Vinko Gobec, je bil oblikovan predlog o izdajanju glasa komunne v 4000 izvodih v obliki časopisa. Sprejet je bil predlog, da se pripravi predlog širšega uredniškega odbora, v katerega naj bi pretegnili tudi pisateljico Vido Brest.

Uredniški odbor v sestavi: Vinko Gobec, Zvone Verstovšek, Franc Svetelj, Danilo Cerkevnik, Tina Škorjanc, prof. Ivan Zika, Milan Windšnurer, Tanja Mavrič in Mala Drčar, ki je bil potrjen na 11. seji izvršnega odbora obč. odbora SZDL 28. februarja 1962 je v februarju 1962 pripravil prvo številko glasila občinskega odbora SZDL Kamnik z novim imenom **Kamniški občan**. Odgovorni urednik prve številke Kamniškega občana je bil Franc Svetelj. Glasilo v obliki časnika na šestih straneh formata A 3 je izšlo v nakladi 2000 izvodov. Tiskala pa ga je tiskarna ČZP Kočevski tisk Kočevje. Strošek za 1 izvod je znašal 50 starih din, prodajna cena pa je bila 20 starih din.

Kakšna je bila vsebina prve številke Kamniškega občana, ki mu je naslovno stran, podobno kot pri Glasu komunne, oblikoval ing. arh. Bojan Šlegl?

V uvodniku, napisal ga je predsednik OO SZDL Vinko Gobec, je poudarjeno, da gre za preoblikovanje občinskega glasila Glasu komunne v glasilo v časopisni obliki in v večji nakladi z željo, da bi Kamniški občan prišel v vsako družino. Naslovi prispevkov v prvi številki pa so bili: Kaj je sklenil zadnji plenum občinskega odbora SZDL? (M. Drčar), Prvi podatki o uspešni izpolnitvi družbenega plana v letu 1961 SZDL (D. Cerkevnik), Analiza letnih konferenc krajevnih organizacij SZDL (V. Gobec), Kdaj bo stekla žičnica na Veliko planino? (F. Svetelj), Izobraževanje in usposabljanje mladih (J. Koprivšek), Mladi družbeni delavci na seminarju (F. Svetelj), Ugotovitve sanitarne inšpekcije (D. Cerkevnik), Polletje

na gimnaziji, Roditeljski sestanek, Sahovsko prvenstvo Kamnika, Prva tekma je bila v Kamniku, Najvažnejša je solidarnost, Težave z naslovi, Naši mladinci v Delnicah (vse prof. I. Zika). Z občnega zbora avtomoto društva Kamnik (F. Svetelj) Težave in načrti dramske sekcije solidarnosti (T. Škorjanc) Statuti svetov EE v Svilanitu (F. Svetelj), 17 delovnih odlikovanj (D. Cerkevnik), Gradnja nove bencinske črpalke ob Ljubljanski cesti (F. Svetelj), Rojstva, poroke, smrti (Cerkevnik D.), objavljena pa je bila tudi nagradna križanka (M. Drčar) in spored kinopredstav v mesecu marcu v Domu Kamnik. Slikovno gradivo za to številko sta prispevala učiteljica Bogica Mihelič (2) in Franc Svetelj (4).

Ker je ostalo še nekaj prostora smo objavili tudi par kratkih šal. F. SVETELJ

Kako smo urejali naše glasilo

VINKO GOBEC

Večina Kamničanov se ga verjetno spominja kot bivšega predsednika skupščine občine (predsednik je bil od leta 1967 do 1974 in kasnejšega direktorja Stola. Sicer pa je po poklicu diplomiran politolog in zdaj zaposlen na Gospodarski zbornici Slovenije kot svetovalec v izvršnem odboru za področje Kosova. Vinko Gobec je eden od pobudnikov za ustanovitev Glasu komunne in prvi urednik Kamniškega občana.

– Kako je bilo torej s prvimi koraki pri izdajanju glasila?

»Kar takoj naj povem, da nisem bil edini pobudnik za izdajo občinskega glasila. Veliko vlogo pri osveščanju občinskih mož o potrebnosti glasila je imel tudi Franc Svetelj, s katerim sva izbrala ime glasila Glasu komunne, ki je bil nekakšen predhodnik Kamniškega občana. Ko že omenjam imena, naj povem še, da je »glavo« glasila zarisal pokojni Jože Senica. Sicer pa, zakaj smo prišli na idejo o izdajanju občinskega glasila? Zato, ker smo ugotavljali, da ljudje niso obveščeni, da niti odborniki niso bili dobro povezani med seboj. Že v začetku smo razmišljali o vsebinskem konceptu, vendar z Glasom komunne, ki je bil v resnici le glasilo odbornikov in ostalih funkcionarjev, nismo dosegli resničnega namena. Že jeseni enainšest-

desetega smo zato naredili tečaj, da bi izbrali ime za glasilo, mesečnik, ki naj bi obveščal občane o gospodarskih, političnih, kulturnih dohodkih v občini, o delu krajevnih odborov, torej za glasilo, ki bi prikazovalo utrip življenja v občini. Socialistična zveza je izdala sklep o ustanovitvi Kamniškega občana in pri tem v svoj letni plan dohodkov in izdatkov od takrat naprej vedno zapisovala, da v njeno osnovno dejavnost spada tudi obveščanje v glasilo in njegovo financiranje.

Mesečnik Kamniški občan je v začetku izhajal v tri do pet tisočih izvodih. Raznešen je bil po krajevnih odborih, torej ga ni dobilo prav vsako gospodinjstvo, tako kot danes. Takrat smo glasilo tiskali v kočevski tiskarni. Tekste sem zbral, jih vsebinsko razvrstil, če je bilo potrebno opremil z naslovi, lektorirala jih je Tanja Mavrič-Pirš, in jih odnesel v tiskarno, kjer jih je tehnično uredil Franc Novak.

– Kako pa je bilo z dopisniki, kdo so bili avtorji tekstov?

»Prvo številko sem napisal skoraj sam, takrat dopisništva v pravem pomenu besede nismo poznali. V glasilo so dopisovali večinoma funkcionarji, aktivisti v socialistični zvezi, prosvetni delavci. Prav vsi pa so delali z velikim entuziazmom in se kot otroci veselili vsakega novega izida številke. Ljudje so »Občana« radi brali, komaj so čakali nanj. Ja, glede na takratne možnosti smo delali kar dobro glasilo. Poglejte, koliko ima Kamnik danes sposobnih kadrov, izobražencev iz različnih področij – tudi novinarjev, le da so vsi zaposleni v Ljubljani – pa kljub temu »Občan« ni toliko pridobil kot bi lahko. Ne rečem, da je slab, nasprotno, glasilo je iz leta v leto boljše, posebno zdaj, ko ima veliko mladih, zagnanih dopisnikov. Vendar, glede na vse potencialne, na velik razvoj v teh petindvajsetih letih, bi bil lahko mnogo boljše. Vendar je že tako, da so se ljudje navadili, da glasilo snuje peščica entuziastov, in tudi kadar bi s svojega strokovnega področja sami lahko kaj napisali, raje čakajo, da do njih pride novinar. Ne zavedajo se vsi, da imajo delovni ljudje in občani v naši samoupravni družbi ne le pravico biti obveščeni, ampak tudi dolžnost obveščati ostale.

– Torej, o glasilu, o obveščanju kljub temu, da sami aktivno ne sodelujete več pri njem, še vedno kritično razmišljate?

»Še enkrat – to ni kritika Kamniškega občana, njegovih sodelavcev in njihovega dela in velikega truda pri oblikovanju glasila. Nasprotno, mislim, da je to eno boljših občinskih glasil, verjetno je tudi eno najstarejših, redki so že praznovale petindvajsetletnice.

Razmišljam o obveščanju nasploh in o specifičnosti tega pri občinskih glasilih. O tem, koliko so članki pestri, koliko so le poročila in zapisniki s sestankov v občinski hiši, koliko ljudje razumejo samoupravljalno, funkcionarsko latovščino, ki se ji večkrat ne znamo ogniti pri pisanju. Še vedno premalo pišemo o celostnem razvoju občine, še vedno glasilo premalo odraža življenje v občini, premalo se ukvarja z razvojnimi vprašanji. Seveda, boste rekli, lahko je govoriti o viziji idealnega glasila, teže je to narediti. Delo, Dnevnik, oba imata ekipo profesionalcev, kaj pa Občan? Za občinsko glasilo pa ni denarja, da bi si lahko privoščilo profesionalnega novinarja. Komaj, da zberete denar za tiskanje, vem, in se čudim temu. V začetku je vsa sredstva zagotovila socialistična zveza, vendar pa, stroškov je bilo takrat manj, papir, tisk, vse je bilo mnogo ceneje kot danes. No, naj povem, da smo ob desetletnici Občana že razmišljali, da bi ga »ženili«. Namreč, pojavile so se težnje, da Občan postane priloga Gorenjskega glasa ali Dnevnika. Vendar smo se potem le pametno zmenili, da Kamničani obdržijo svoje glasilo. Ker, če ni obveščanja, tudi delegatski sistem ne more zaživeti. In če se danes gremo enoten sistem informiranja, naj ima tudi javno obveščanje tak pomen in vlogo v družbi kot vse ostale dejavnosti! Ne pa, da se ga še vedno postavlja na stranski tir in da nekateri pričakujejo, da se bo glasilo kar samo financiralo (oglasila, reklame...) in živelo od iz leta v leto manjšega prispevka iz proračuna, ob splošno znanem dejstvu in zahtevi, da se sredstva splošne in skupne porabe skrijajo na

● Iz vsebine prve številke kamniškega občana lahko zremo, da se je februarja 1962 v naši občini dogajalo tudi tole:

- da se je narodni dohodek v letu 1961 povečal za 18%, osebni dohodki pa za 26%, povprečni mesečni osebni dohodek je v letu 1961 znašal 26.000 starih dinarjev.
- da so se v Svilanitu odločili, da bodo večji del pristojnosti s centralnega delavskega sveta prenesli na samoupravne organe po obratih (EE).
- da je predsednik obč. ljudskega odbora France Vidervol podelil 17 delavcem iz kamniških tovarn odlikovanja predsednika Tita,
- na Kopiščih je bil 4-dnevni seminar za mlade aktiviste,
- v gradnji je bila žičnica na Veliko planino,
- gradili so bencinsko črpalno v Zapricah,
- v letu 1961 je bilo uničenih za 624.000 din pokvarjenih in smrdljivih živil, trgovski lokali so večji del skrajno neprimerni, 25% gostinskih lokalov je v zelo slabem stanju,
- 4000 ljudi se je udeležilo neobveznega cepljenja proti poliomielitisu,
- na Gimnaziji je ob polletju izdelalo 60% dijakov,
- da v dramski sekciji Solidarnost pripravljajo uprizoritev Marinčeve komedije Poročil se bom s svojo ženo,
- da je bil motorist Janko Vrhovnik drugi na državnem prvenstvu na Tomosovem colibriju 50 cm,
- da je bila prva hokejska tema v Jugoslaviji v Kamniku leta 1932.

Dogodki, ki jih je zabeležil Kamniški občan

V petindvajsetih letih je bilo v blizu štiristo številkah Kamniškega občana objavljenih nešteto novic in sporočil – vsaka posamična govori o nekem določenem obdobju, o dogodkih, ki se iz dneva v dan vse bolj oddaljujejo tudi iz našega spomina. Prelistali smo po starih in tudi novjših izvodih Kamniškega občana (delo sta opravila Ferdo Cvetko in Jana Taškar) in bolj naključno kot sistematično za osvežitev spomina izbrala nekatere dogodke, ki jih je zabeležil Kamniški občan.

Leto 1962

julij – Tomo Brejc, prvoborec in eden od organizatorjev vstaje na Kamniškem, je na slovesnosti odkril spomenik revolucije
– Kemijska industrija Kamnik, nekdanja Smo-dišnica, je praznovala 110-letnico obstoja
oktober – arondiranih je bilo okrog 600 hektarov zemljišč
december – urejen grad Zaprice, obnovljena šola v Mekinjah

Leto 1963

maj – volitve v občinsko, republiško in zvezno skupščino
junij – velike cestnohitrostne motorne dirke za prvenstvo SRS, zmagal je Janko Štefe

julij – otvoritev novega obrata Ete na Perovem

november – odkrit spomenik v Stranjah v spomin 22 borcem, ki so padli 19. januarja 1943 na Kališu in 3 aktivistom, ki so padli na Korošici
december – vodovod so dobili v Šmartnem pri Tuhinju, končana je bila gradnja kokošje farne na Duplici

– **tega leta** se je začela tudi gradnja žičnice na Veliko Planino, ob 100-letnici so obnovili šolo v Nevljah, V Špitaliču pa so v zadržnem domu uredili trgovino

Leto 1964

januar – Kmetijska zadruga Kamnik se je reorganizirala oz. priključila Agrokombinatu, hkrati je bila ustanovljena kooperacija za pospeševanje kmetijstva v zasebnem sektorju

februar – umrl je Tomo Brejc

– dograjen je bil zdravstveni dom

april – otvoritev samopostrežne trgovine na Titovem trgu

maj – na Veliko Planino je prvič zapeljala žičnica, ki je bila uradno odprta 13. septembra

– v Mekinjah so odprli dom Ljudske tehnike

julij – otvoritev novih prostorov kovanega orodja v Šmarci

– odkrita spominska plošča v Spodnjem Okrogu

avgust – Josip Broz Tito je obiskal Kamnik

november – Maks Svetlin iz Podgorja je izpustil 11,5 kg težko peso

oktober, november, december – ustanovljene so bile krajevne skupnosti Duplica, Godič, Črna, Kamnik, Kamniška Bistrica, Komenda, Tuhinj, Moste, Motnik, Nevlje, Podgorje, Pšajnovica, Sela, Srednja vas, Šmarca, Šmartno, Špitalič, Tuhinje, Volčji potok, Vranja peč – odprt je bil hotel Šimnovec

Leto 1965

marec – volitve v zbor krajevnih skupnosti in občinski zbor

november – spominsko ploščo Franu Albrehtu je odkrila pisateljica Mira Mihelič

– **tega leta** je bil v občini izglasovan prvi – 2-odstotni – samoprisevek za tri leta

Leto 1966

januar – odprta šola v Tunjicah

marec – predsednik Tito je obiskal kokošjo farmo na Duplici in Planinko v Kamniku

– sprejet je bil urbanistični program občine; tega leta je bil sprejet tudi program ureditve Samčevega predora

julij – otvoritev Zdravstvenega doma

– prvič so bile podeljene nagrade Toma Brjeca

avgust – asfaltirani cesti med Mostami in Kamnikom in proti Črni

september – prvič je bil organiziran Dan narodne noše

december – član predsedstva CK ZKJ Miha Marinko je obiskal Kamnik

Leto 1967

april – volitve poslancev za republiško in občinsko skupščino

maj – odprta trgovina Borovo

avgust – Kamnik sta obiskala Petar Stambolič in Vinko Hafner

– odprta trgovina Kočne na Ljubljanski cesti

minimum. Poleg vsega pa se zdi samoumevno, da občani glasilo prejmejo brezplačno.

Če hočemo imeti kvalitetno glasilo, moramo zagotoviti tudi potrebna sredstva zanj! In še to, novinar pri občinskem glasilu naj se ukvarja z vsebino dela, ne pa s finančnimi problemi. Glede same vsebine pa, spodbuditi je potrebno uredniške odbore po delovnih organizacijah, da dopisujejo tudi v občinsko glasilo, to velja zlasti za manjše delovne organizacije, ki nimajo svojih glasil, da bi na ta način obveščali o delu v svojem okolju. Vse preveč je namreč zapiranja za tovarniške zidove, ljudje se med seboj premalo poznajo.

No, in za konec, vsem, ki so kakorkoli pripomogli k oblikovanju in napredku Kamniškega občana, vsem bivšim in sedanjim sodelavcem glasila, čestitam ob petindvajsetletnici in jim želim, da bi še naprej tako prizadevno dopisovali vanj, pa da bi »Občan« in z njim obveščanje v občini le dobilo pravo mesto v družbi.

ROMANA GRČAR

TANJA PIRŠ

V začetku izhajanja Kamniškega občana je bila Tanja Mavrič-Pirš glavna urednica. To je bilo 1962. leta, Vinko Gobec je bil takrat odgovorni urednik, Tanja Mavrič, takrat še gimnazijka, pa zelo aktivna dopisnica v razna mladinska, šolska glasila, pa tudi v Mladino in Ljubljanski Dnevnik. To ji je bila priložnost za dodatno žepnico, ki vsem dijakom in študentom pride še kako prav. Imela je veselje do pisanja, bila je polna energije, pa tudi domišljije, dopisovala pa je verjetno dovolj pogosto, da je Vinko Gobec, takratni predsednik socialistične zveze, to opazil in jo predlagal za glavno urednico Kamniškega občana.

Tanja, kako se spominjate tistega obdobja?
»Nisem še imela osemnajst let in dobro se še spominjam, da sem bila v prvem trenutku zelo ponosna, potem pa me je bilo vedno bolj strah. Vsakič, ko sem šla na pogovor na občino – saj takrat uredništvo ni moglo niti sanjati o lastnih prostorih – me je kar nekako stiskalo. Pa je bilo vse v redu, kajti povedati moram, da sta mi tovariša Svetelj in Gobec ogromno pomagala in mi nista niti enkrat dala občutka, da česa ne vem, da sem premlada, da nimam novinarskih in političnih izkušenj. Delali smo skupaj, skupaj premlevali posamezne članke, se odločali, kaj bomo objavili, kaj bi morali še zapisati. Zase lahko rečem, da so bili to lepi časi, vse je bilo novo, vse smo delali prijateljsko, nihče ni vprašal za čas, niti za denar. Mislim, da so bili tudi ljudje s tem prvim »našim« glasilom zadovoljni, saj so lahko brali o sebi in stvarih, ki jih zanimajo.«

Kakšen je bil torej občutek pripadnosti »našemu« časopisu?

»Nekoč sem se peljala z avtobusom iz Ljubljane in pred menoj sta se možakarja glasno pogovarjala o novem glasilu, o »Kamničanu«. Hvalila sta ga, bila sta zadovoljna. Imela sta sicer nekaj pripomb, toda dobrohotnih in vem, da sem bila strahansko ponosna in da se mi je zdelo neskončno dobro, da tudi sama delam to glasilu. Takrat sem tudi prvič nekako neposredno začutila, da smo prav zastavili. In povedati moram, da sem kot Kamničanka še zdaj ponosna na ta naš list in

ga vsakič težko čakam in z nekimi posebnimi zadovoljstvom preberem od začetka do konca.«

Sedaj ste zaposleni kot novinarka v radijski mladinski redakciji. Kako to, da v glasilo, ki pravite, da ga imate tako radi, tudi včasih kaj ne zaprete, morda kakšno razmišljanje, komentar?

»Včasih sicer pomislím, da bi bilo prav, če bi v Kamniškem občanu sodelovalo še več ljudi, čutim nekakšno dolžnost, da bi se tudi sama oglasila in vsaj občasnó kaj napisala. Premišljam, zakaj v našem glasilu ne sodelujejo tudi ostali kolegi – novinarji, katerih je iz Kamnika kar precej po raznih ljubljanskih časopisih, v radijski in TV hiši. Prepričana sem, da bi to radi storili, da bi radi sodelovali, vendar se mi zdi, da nekako nihče ne čuti potrebe po naših sestavkih. Saj s tem ne mislim, da bi nas bilo treba prositi, iskati, pregovarjati ... Daleč od tega. Res je, da ima vsakdo med nami, ki se s tem poslom ukvarjamo, veliko dela in raznih obveznosti, vendar bi zagotovo našel tudi nekaj časa, da bi sodeloval pri Kamniškem občanu.

Morda bi kazalo enkrat sklicati sestanek, da bi se sestali vsi kamniški novinarji, pa bi potem videli, kako in kaj je kdo pripravljen sodelovati. Priznati moram, da je zame osebno to zelo mikava ideja, saj bi se tudi sama tako prvič srečala z nekaterimi poklicnimi kolegi – someščani – in tako z njimi izmenjala misli in dala kakšno idejo. Sicer pa, Kamniškega občana urejajo, vodijo in pišejo vanj mladi ljudje, tako kot je to zdaj, kajti prepričana sem, da bo le tako ostal še naprej aktualen, svež in tak, da ga bodo ljudje radi prebirali.«

ROMANA GRČAR

TINA ROMŠAK

Tina Romšak je profesorica slavistike, poučuje pa v kamniškem srednješolskem centru. Tako kot je predana svojemu poklicu, je nadvse dejavna tudi na kulturnem področju, saj skorajda ni proslave ali kulturne prireditve v Kamniku, kjer ne bi sodelovala pri oblikovanju programa. V pogovoru mi je zaupala, da si zdaj oblikuje t. i. kamniško knjižnico, ki naj bi vsebovala vse knjige, brošure, monografije ... , katerih avtor je kamniškega rodu (?) in knjige, v katerih se na kakršenkoli način omenja Kamnik z njegovo okolico. Na vprašanje, kaj jo je privedlo h Kamniškemu občanu, mi je odgovorila:

»Kot mlada diplomirana slavistka sem se z veliko vnemo vključila v kulturno-prosvetno dejavnost. Bila sem takorekoč deklica za vse; organizirala sem proslave, delala v kulturnem društvu Solidarnost, tudi v šoli sem bila »servis za kulturne dejavnosti«, delala sem v socialistični zvezi, no, in tako so me pritegnili tudi k oblikovanju in urejanju Kamniškega občana. Nasledila sem Vinka Gobca in postala glavna in odgovorna urednica glasila. Vendar sem to funkcijo opravljala zelo malo časa, le dobre tri mesece. Pravzaprav so me k glasilu povabili bolj kot lektorico. To delo pa sem opravljala dobrih petnajst let.«

In kako pišoč so Kamničani?

»Najprizadenejši dopisniki so bili Komendčani. Sicer pa takrat ljudje še niso bili vajeni dopisovati v »Občana«. Prepričani so bili, da se vsake stvari ne objavi. Prav zaradi pomanjkanja dopisnikov pa je bilo glasilo včasih preveč forumsko, včasih zaradi dolgih, nezanimivih poročil z raznih sej tudi slabo berljivo. Moja glavna naloga je bila zato krajšanje prispevkov, njihovo stilistično izpopolnjevanje, z eno besedo – slovenjenje besedila. Članki so vsebovali vse preveč funkcionske la-tovščine, tujk, hrvatizmov. Danes je na primer »Občan« bolj berljiv, prispevki so pestrejši, čeprav se še vedno čuti nek odpor ljudi do javnega nastopanja – torej, da bi tisto, kar na dolgo in široko govoriš s prijatelji, upali spraviti tudi na papir. Polemični članki in nikoli dovolj, ljudje se ne bi smeli ustrašiti kritike, če je ta na mestu, in če prispeva k bolj demokratičnim odnosom v družbi. Torej hočem povedati, da je rubrika »Polemike, pisma in odmevi bralcev« v vsakem časopisu dobrodošla. In še to, ljudi nikoli ni treba prositi, da napišejo kaj o dejavnosti njihovega društva, od tam, predvsem iz športnih društev in klubov smo imeli vedno prizadevne in redne dopisnike, večji problemi so bili pri dopisovanju iz krajevnih skupnosti, delovnih organizacij, družbenopolitičnih organizacij in ostalih forumov.«

Ste tudi sami pisali v »Občana«?

»Sem, vendar večino le prispevke s kulturnega področja.«

Kateri so bili vaši najozji sodelavci pri Kamniškem občanu?

»Duša vsega je bila Mala Drčar, ki je bila takrat tudi sekretarka pri socialistični zvezi. Pri njej so se zbirali prispevki za naslednjo številko, ona je pretipkala rokopise. Ja, večina dela je slonela na njej. Moram pa reči še to, da je bilo najbolje delati pri »Občanu« takrat, ko je bil urednik Franc Svetelj.«

ROMANA GRČAR

TOMAŽ JANČAR

»Postal bom kamniški župan in kaj, ko bi ti urejeval »Občana«, me je pobaral moj predhodnik. Tako se je začelo, čeprav je moj pisalni stroj že kar zarjavel in je od rednega dopisovanja v Delo minilo dve leti. V začetku mi je bilo kar malo težko, saj sem bil edini od urednikov, ki sem bil redno zaposlen v tovarni in so mi bila občinska dogajanja že kar nekoliko odmaknjena. Zato nekateri pomembni dogodki, beri sestanki, kjer so tudi pomlatili obilo prazne slame, niso bili ovekovečeni in Kamničani žal niso mogli prebrati, kdo vse je bil navzoč na proslavi, otvoritvi ali drugem dogodku.

Tak je bil gotovo tudi odziv ostalih urednikov, ki so jim, kakor meni ob nastopu obljubljali veliko pomoči. Bil bi krivičen, če ne bi omenil peščico zvestih sodelavcev, na katere se je bilo moč vedno zanesti. Žal je bilo med njimi tudi nekaj takih, ki nobenega dogodka niso znali na kratko opisati. Ni mi preostalo drugega, da sem tak članek ponovno

napisal sam in se vedno bal užaljenosti dopisnika, saj so nekateri tako prenehali pisati.

»Občan« je takrat nastajal v četrtek zvečer, ko je bilo treba za tisk v Ljubljano pripraviti 60 do 70 tipkanih strani in še nekaj slik. Hudo je bilo, če vse ni bilo napisano ali če je bilo nekaj strani premalo. »Hočeš, nočeš, sem moral sesti za pisalni stroj in napisati »razliko«. Roko na srce, takrat vsebina ni bila vedno v prvem planu. Ker sem se vedno držal reka, »kar lahko storiš danes, odloži na jutri«, sem v petek vozil v tiskarno neprespan in kar težko mi je bilo prestati dopoldne pri meterjih na Delu.

Uredniški odbor je bil sklepčen le na noveletni zakuski, ki smo jo redno prirejali za vse zveste sodelavce. Sicer pa sva bila uredniški odbor le zvesta Ivanka Wahlova in moja malenkost ter sva o vsem odločala bolj sama, kar zlasti velja za denar, ki sva ga znala vedno primerno skriti in ga nikoli ni zmanjkalo.

Bile pa so tudi težave z mnenji, ki sem jih izražal v »Občanu«. Vsem ni bilo ravno povšeči, da je bila natisnjena vsebina včasih v nasprotju z »uradnimi« stališči. Toda tudi to je draž novinarstva in zdravega uporničstva, ki želi spodbuditi napredek in očrtni nepravilnosti. Grozilo je tudi, da bodo »Občanu« ustavili dotacijo iz občinskega proračuna, ker enkrat ni bilo čestitke ob dnevu borca. Kritiko sem prevzel in hkrati ostro zavrnil »finančne« grožnje, za katere se je kasneje izkazalo, da niso stališča izvršnega sveta niti borčevske organizacije.

Večkrat sem že hotel vreči puško v koruzo in vse pustiti, vendar me je vedno tovariško prepričal Nande Vode, takratni občinski predsednik SZDL, ki je tudi drugače spodbujal objektivno pisanje v »Občanu«. Toda vedno bolj odgovorno delo v Eti in moja pogosta odsotnost ter tudi zahteva po pogostejšem informiranju sta terjala, da se mora z »Občanom« nekdo ukvarjati poklicno in tako so me nagnali ... «

FRANC SVETELJ

Pogovarjal sem se z dolgoletnim urednikom Kamniškega občana – Francem Sveteljem o njegovem takratnem delu, o uspehih, ki jih je dosegal skupaj s sodelavci in o problemih, ki so spremljali njihovo delo.

Kako ste prišli do mesta glavnega urednika občinskega glasila? Ali ste se že prej ukvarjali z novinarstvom?

»Da bo odgovor popoln, moram odgovoriti najprej na drugi del vprašanja. Kot predsednik Komisije za klube mladih proizvajalcev, sem o nistem delu pisal za Mladino, ki je bila takrat še časopis. Veliko sem pisal tudi o dogajanjih med delavci v sindikatih; za Delavsko enotnost. Tam so mi ponudili tudi mesto profesionalnega novinarja, vendar ga nisem sprejel. Preko teh nalog in zadolžitve sem potem prišel na Glavni odbor SZDL, kjer sem opravljal funkcijo šefa Informativne službe Slovenije. Ker sem bil na tem področju precej dejaven tudi v Kamniku, sem se v delo z občinskim glasilom vključil že precej pred letom

(Nadaljevanje na 10. strani)

Dogodki, ki jih je zabeležil Kamniški občan

oktober – odprt hotel Planinka (preurejen iz prostorov zdravstvenega doma)

december – umrl je 83-letni oblikovalec kamniške majolike Gustelj Šnabl, umrl je tudi Ciril Vremšak, dolgoletni dirigent Lire

– odprte trgovine na Duplici, v Motniku in Srednji vasi

Leto 1968

marec – v osnovni šoli je pisatelj France Bevku odkril dopisni kip Tomu Brejcu

april – samoprispevek je bil podaljšan še za tri leta za ureditev ceste po Tuhijski dolini, sofinanciranje gradnje šol in za reševanje problemov krajevnih skupnosti

maj – Svit je obiskal Miha Marinko

julij – ukinjen potniški promet na kamniški progji

– do žičnice na Veliko Planino so asfaltirali cesto

november – Kočna je odprla v Zaprakah trgovino s pohištvo

– obnovljena je bila najstarejša hiša v Kamniku (Bachusbar, Sumi, Tobak)

december – novi prostori Glasbene šole v Zdravstvenem domu

– Kamniška knjižnica je dobila prostore v zgradbi ob spomeniku revolucije

Leto 1969

april – volitve v zvezni, republiški in občinske zbornice

julij – prvič so bile podeljene plakete Kamnika

– odprta je bila šola na Duplici, Utokov obrat in vodovod Volčji potok

avgust – proslava 30-letnice 5. državne konference na Veliki Planini – govoril je Mitja Gorjup

oktober – Sergej Kraigher je obiskal Kamnik

– odkritje partizanske bolnišnice v Komendski Dobravi

Leto 1970

april – odprta trgovina Metalke v Kidričevi ulici

julij – odprta šola v Komendi, športni stadion Mekinj, nov obrat KIK v Šmarci, proizvodni obrat Meso Kamnik, nova proizvodna hala Svila-nita, vodovod v Županjih njivah, zbiralnik in vodovod v Podgorju, asfaltna cesta Duplica – Volčji potok, odkrit je bil spomenik Antonu Medvedu na Grabnu, v Špitaliču so proslavili 100-letnico pouka, slavnostne seje občinske skupščine se je udeležil tudi Marijan Brecelj, v Kamniku pa sta se mudila Andrej Marinc in Milan Kučan

oktober – slovesno je bil odkrit spomenik Rudolfu Maistru-Vojanovu, odboru za postavitev spomenika je predsedoval Franc Leskošek-Luka

– sprejet je bil urbanistični načrt Kamnika z okolico

november – kamniška gimnazija je bila preimenovana v Gimnazijo Rudolfa Maistra

december – občina Kamnik je bila odlikovana ob dnevu JLA z veliko srebrno plaketo JLA

– odprta nova trgovina v Šmarci

Leto 1971

februar – v Stranjah so odprli osnovno šolo

marec – izglasovan je bil nov samoprispevek v višini 1 odstotek

april – v Kamniškem občanu je začel izhajati podlistek prof. Ivana Zike ob 750-letnici Kamnika

– odkrit dopisni kip generalu Maistru ob srebrnem jubileju kamniške gimnazije

– v Mostah so odprli novo samopostrežno trgovino

maj – ustanovljen je bil občinski sklad skupnih rezerv

september – Karavana delavske solidarnosti (vsako leto jo pripravljajo sindikalni sveti Gornjega Milanovca, Kotorja, Peči, Slavonske Požege, Strumice, Travnik, Zrenjanina in Kamnika) je bila prvič v Kamniku

september – podpisani protokoli o prijateljstvu med Gendrigenom, Kernsom (Švica) in Kamnikom v Gendingen na Nizozemskem

november – odprt obrat za proizvodnjo pisarniškega pohištva ob Korenovi cesti na Duplici – odprt je bil Utokov obrat IPOK

december – dokončna obnova velike dvorane Kina dom Kamnik – odprti novi delovni prostori in skladišče Kočne – gorelo je v obratu Svit Mekinje

Leto 1972

marec – odprta Žitova pekarna

april – odprta trgovina Ona-On v Kamniku – Kamnik je obiskal Mitja Ribičič – pevski zbor Solidarnost je imel svoj prvi povojni nastop – Lira je slavila 90-letnico obstoja

maj – Kamnik je obiskal France Popit

junij – v Tuhiuju je bil IV. zbor Gorenjskih aktivistov – Gasilsko društvo Kamnik je praznovalo 90-letnico obstoja

julij – odkritje spomenika osmim talcem na Trgu talcev v Kamniku

september – odprta nova prodajalna Tovarne usnja v Kidričevi ulici

oktober – v Vasenem so začeli vrtanje – v dveh vrtnah 40 metrov globine je bila temperatura vode 28°C, pretok vode 1.5 do 2 litra na minuto

december – Zavod za usposabljanje invalidne mladine je bil ob 25-letnici odlikovan z redom zaslug za narod s srebrnimi žarki – Spominski pohod na Kostavsko planino.

Leto 1973

maj – ob 50-letnici prvega delavskega shoda v Kamniški Bistrici se je tradicionalnega praznovanja praznika dela v Kamniški Bistrici udeležil tov. Tito – odprt je bil Viatorjev hotel Malograj-ski dvor

avgust – odprt vodovod v Gozdu
september – odprt športni stadion Mekinje
oktober – prenovljena šola v Tuhinju
november – odprt Stolov obrat v Motniku
december – referendum o samoprispevku za gradnjo šol in vrtcev

Leto 1974

marec – prve delegatske volitve na osnovi ustavnih sprememb

maj – Franc Šetinc je obiskal Kamnik – odprto košarkarsko igrišče v Komendi – odprt Uto-kov obrat na Bakovniku – odprt vodovod Tunji-ce – v Srednji vasi so odprli gasilski dom, vodo-vod, dvorano – odkritje spominske plošče v spomin na kmečke upora leta 1935 v Špitaliču

avgust – odprt gasilski dom v Zgornjem Tuhinju

september – nova trgovina Železnina ob Tom-šičevi ulici – 70-letnica Stola (praznovanja so se udeležili tudi Stane Dolanc, Franc Leskošek-Luka, Mitja Ribičič, Marijan Breclj, Ivanka Vr-hovčak)

november – petdesetletnico obstoja so praz-novali v Utoku ob jubileju je tovarno obiskal tudi Edvard Kardelj – petnajstletnico dela je prazno-vala Delavska univerza – Kočna je odprla dve trgovini, na Titovem trgu in v Zapricah

december – volitve delegacij za delegiranje v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti

Leto 1975

januar – dograjen vrtec na Bakovniku

april – s kamniškimi komunisti se je pogovar-jal Miha Marinko

julij – odprli so Dom upokojencev – odkrito spominsko obeležje v Motah

Leto 1976

februar – Zgornji Tuhinj je prvič praznoval svoj krajevni praznik v spomin na dogodke iz leta 1944

marec – Kočna je odprla trgovino na Lazah

april – na referendumu je bil izglasovan nov samoprispevek

julij – odprt vodovod Iverje – odkrito spominsko obeležje partizanske bolnišnice Pod lipo nad Tuhinjem

oktober – predsednik Tito obiskal Kamniško Bistrico

november – Titan je praznoval 80-letnico ob-stoja

december – umrl je prof. Ivan Zika, zgodovi-nar in raziskovalec razvoja Kamnika

Leto 1977

januar – Kemijska industrija Kamnik je praz-novala 125 jubilej

februar – v Osaki na Japonskem so izplovili prekoceanko Kamnik

marec – Stane Dolanc je govoril na slavnost-nem zboru komunistov

maj – položili so temeljni kamen za srednje-šolski center – Miha Marinko sodeloval na se-stanku kamniških komunistov – odkrita spominska plošča na Beštrovi hiši

julij – odprt vodovod Poreber – asfaltirana cesta skozi Podgorje – nova separacija Rudnika kaolina Črna – odprta banka na Bakovniku – Predsedniku Titu je bila izročena zlata plaketa Kamnika

september – France Popit se je udeležil razšir-jene seje komunistov – nov daljnovid v KS Vra-nja peč

november – odkrit spomenik v Šmarci

december – Kamniški bataljon prejel red za-slug za narod z zlato zvezdo

Leto 1978

marec – druge splošne delegatske volitve

april – odkrito spominsko obeležje na Okro-glem

maj – Kamničan po desetih letih premora spet vozi

junij – obnovljen gasilski dom v Stranjah – 30 let Svilanita

julij – odprto športno igrišče Virtus na Duplici – odprti prostori Alprema na Bakovniku – v Domžalah so odprli skupno čistilno napra-vo za občini Kamnik in Domžale

december – odkrita asfaltirana cesta do Motnika

Leto 1979

maj – odprt vrtec v Komendi in stanovanjski blok s trgovino

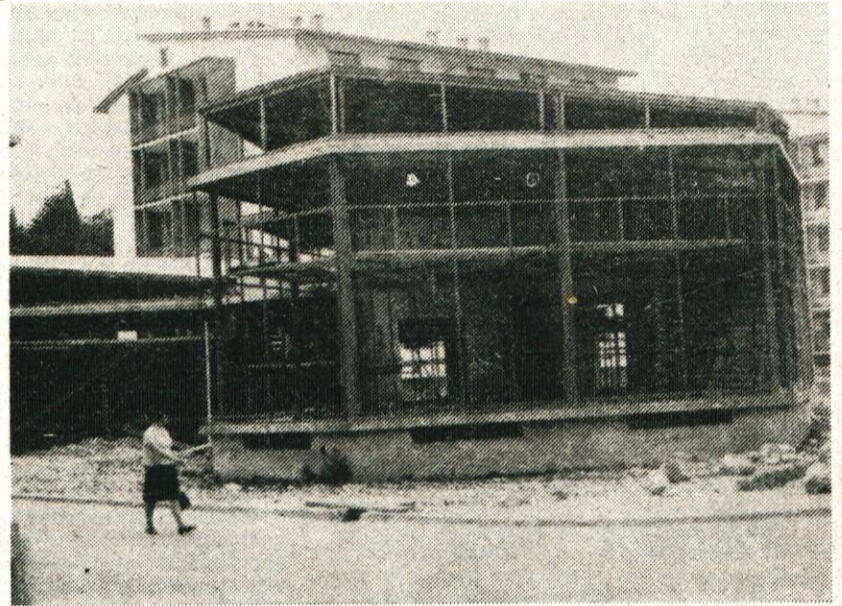
Maršal Tito z uplenom marca 1967.

Strmino tunjskega klanca so zmanjšali od 22% na 10,5%.

Kamnik ob zrušitvi Skaletove hiše.

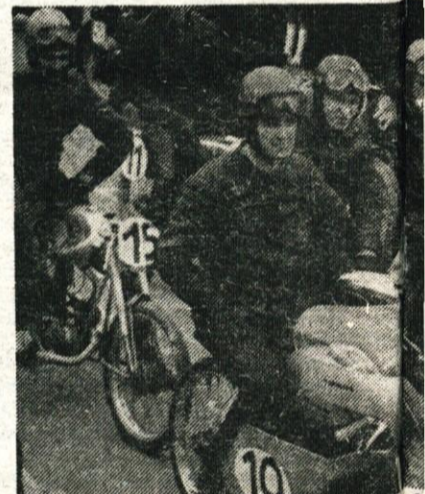
Gradnja Novotehne – »Jurčka« pred davnimi leti.

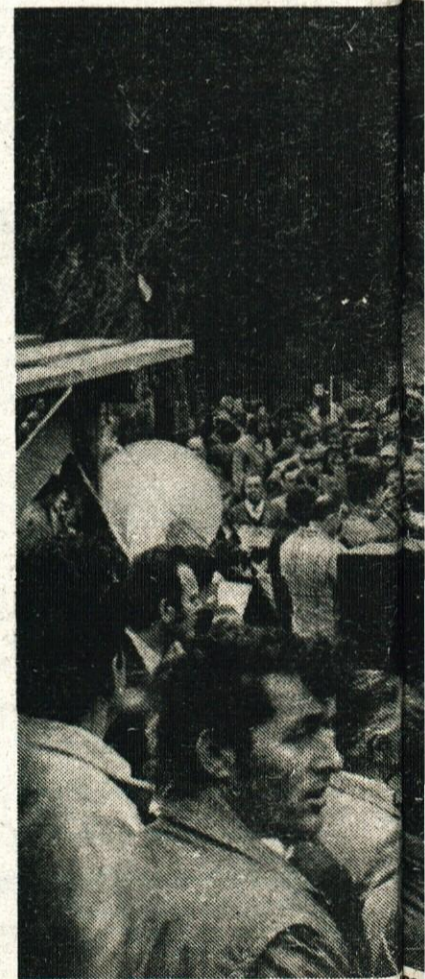
Tudi Franc Leskošek-Luka je zapel skupaj s koroškimi borci in mladino na srečanju kolon na Veliki planini.

Vengust Radko je bil že pred leti med boljšimi tenisači. Ob njem Resnik Miha.

Zanimanje za dirke v Kamniku je bilo p...

Za praznik dela vse poti vodijo v Kamnik...

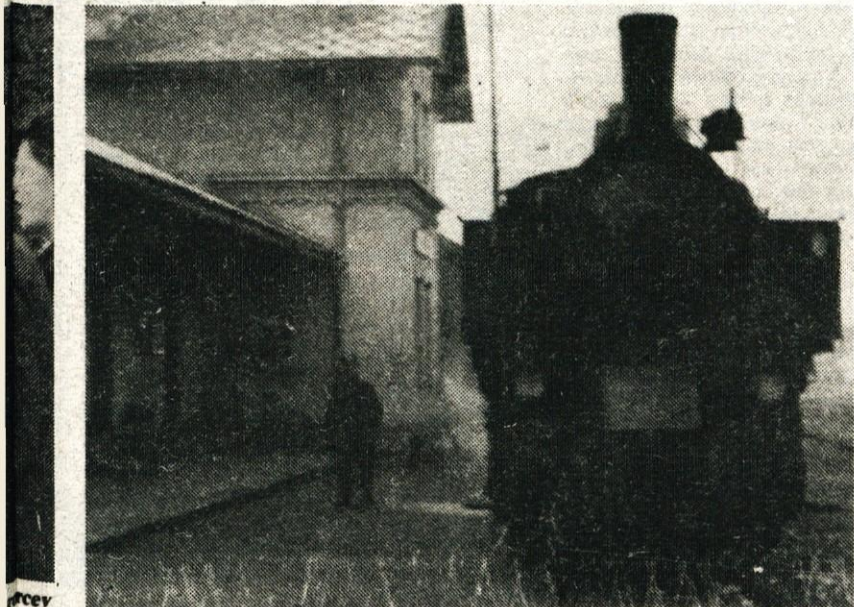

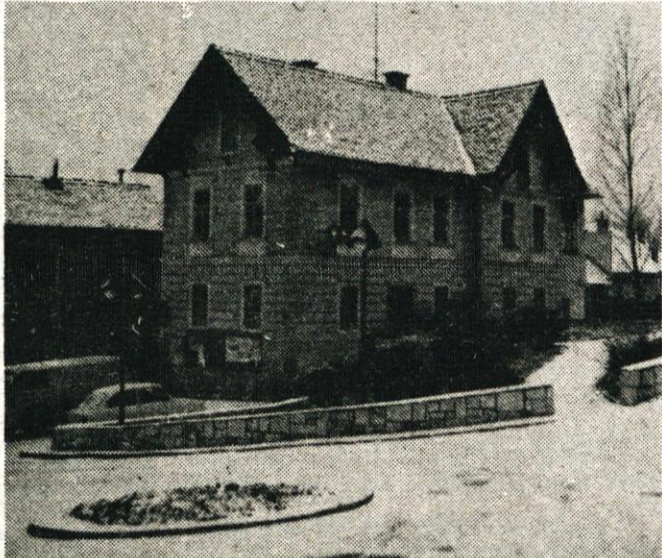
Kamnik - Moste pred leti. Kakšna pa je danes? (1966)

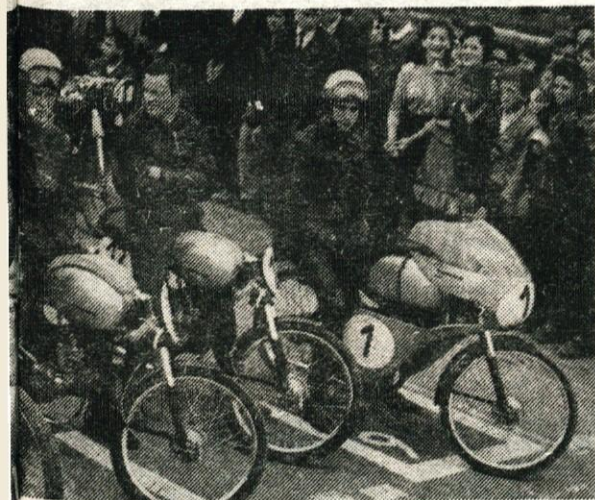
Maršal Tito s kolektivom »Planinke« pred restavracijo »Dom« v Kamniku. (1966)

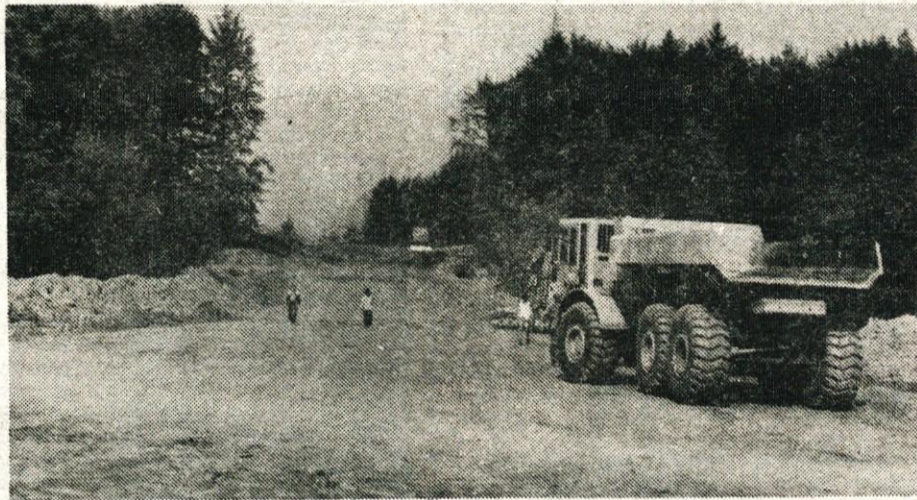
»Kamničan« se je po 75-tih letih za deset let poslovil. (1968)

Ob 100-letnici Narodne čitalnice se je v prostore nekdanje glasbene šole preselila kamniška knjižnica. Danes potrebe narekujejo novo selitev. (1968)

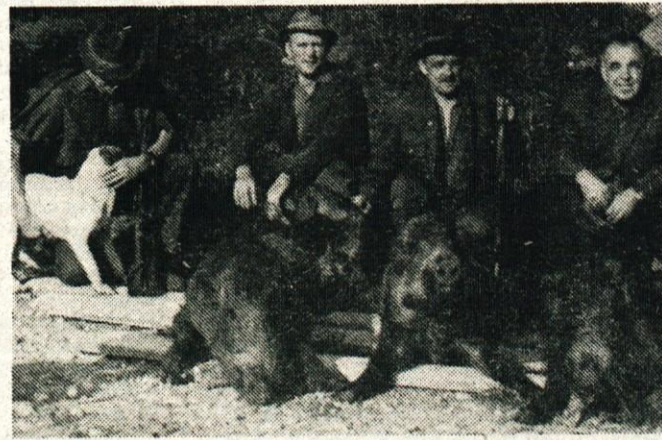
Seveda smo navijali za Janka Štiefeta. (1963)

Trasa bodoče obvoznice, ki je bila odprta leta 1980

V odmoru tekme med debelimi in suhimi so se prilegle limone, katerih takrat ni manjkalo.

Pokojni Kvas Vinko (v sredini) skupaj z lovskimi tovariši in bogatim lovskim plenom.

junij – spominska plošča društvu Sokol
– v Rudniku je bil 11. zbor gorenjskih aktivistov

julij – odprti novi prostori Svilanita
– asfaltirana cesta v Tunjice
– novi proizvodni prostori Sloga – Moste

avgust – nove prostore je odprla tudi Kemijska industrija Kamnik
– na Veliki planini je bila slovesnost ob 40-letnici konference SKOJ

– občinska gasilska zveza je praznovala 25-letnico

september – karavana delavske solidarnosti je bila spet v Kamniku

oktober – odkrit spomenik na Slevem

november – odprt srednješolski center

december – odprta športna dvorana pri šoli Frana Albrehta

– vse leto so potekale številne prireditve v počastitev 750-letnice Kamnika

Leto 1980

Januar – otvoritev telovadnice na Duplici
februar – dr. Anton Vratusa obiskal kamniško občino

– začetek zemeljskih del za obvoznico
junij – otvoritev novih prostorov Svilanita – tozid Svila in obrata družbene prehrane

– otvoritev galerije Maleš

– slovesnost ob 80-letnici gasilskega društva Motnik

– otvoritev prve faze obvoznice od Duplice do Kamnika

Leto 1981

april – referendum o novem samoprispevku in v Kamniku o preoblikovanju KS

maj – na Stadionu prijateljstva v Mekinjah je bila uspešna športna prireditev ob 40-letnici vstaje in dnevu mladosti

junij – župan Clevelanda George Voinovich, obiskal Kamnik, kjer je obiskal tudi daljne sorodnike

– Miklavčiču in Mlakarju so odkrili nov spomenik na Perovem

– Kočna je odprla nov plantažni nasad v Gođiču

– v Stranjah so odprli novo samopostrežno trgovino, na Veliki planini pa TV pretvornik

– Eksperimentalna tkalnica je odprla nove prostore

oktober – v občini je bila velika vaja Nič nas ne sme presenetiti

– na Duplici so dobili nov vrtec

– otvoritev novega Veterinarskega zavoda

Leto 1982

februar – Lira praznuje 100-letnico obstoja

– France Popit na obisku v občini

marec – tretje splošne delegatske volitve

junij – odkritje splošinske plošče Mariji Veri ob 100-letnici rojstva

– otvoritev prodajno svetovalnega studija Ideja

avgust – Gasilsko društvo Kamnik praznuje 100-letnico

november – folklorna skupina Kamniška Bistrica praznuje 15 let dela

december – odprt most prek Kamniške Bistrice (druga faza obvoznice)

– na slovesnosti na Kostavski planini je govoril Franc Šetinc

Leto 1983

julij – Planinsko društvo Kamnik praznuje 90-letnico, ob tej priložnosti je bil odprt nov dom na Kamniškem sedlu

julij – odprt dom varnosti in zaščite v Kamniku

november – odprta prodajalna Kočne v Nevljah

Leto 1984

januar – na Veliki planini je bila prva mednarodna tekma za ženske v slalomu

maj – v Kamniku je bilo republiško tekmovanje kovinarjev

julij – gasilsko društvo Komenda slavilo 90-letnico

– odkrit doprni kip Jakobu Molku – Moharju

– Vinko Hafner je obiskal Stol in Svilanit

Leto 1985

april – Andrej Marinc in Vinko Hafner sta sodelovala na seji kamniških komunistov

– George Voinovich je spet obiskal Kamnik

– osnovna šola Stranje slavi 100-letnico obstoja

september – odprt prvi del novega Zdravstvenega doma

– odkrito spominsko obeležje borcem 14. divizije v Tuhinjski dolini, med gosti je bil tudi Stane Dolanc

– v Maistrovi ulici so odkrili spominsko ploščo Juriju Japlju

november – Turistično društvo Kamnik prejelo zlato plaketo Turistične zveze Slovenije

december – odprli so prenovljeno Metaliko.

nadaljevanje s 7. strani

1968, ko sem postal urednik. Sodeloval sem že pri Glasu komune leta 1961, predhodniku Kamniškega občana, ki je svoje ime dobil naslednje leto. Na začetku smo bili zelo zagnani, saj smo veliko člankov napisali sami, ker pač ni bilo sodelavcev s področja gospodarstva in družbenega dogajanja, medtem ko so o kulturi in športu kar radi pisali.

— Kako pa je bilo včasih z denarjem? Ste zašli kdaj v finančne stiske; kako ste jih reševali? Koristen nasvet bi namreč tudi nam prišel zelo prav!

»Mislim, da boste nad mojim odgovorom preseženi, saj denarnih problemov nismo nikoli imeli. Vsi smo namreč delo opravljali v okviru službene dolžnosti in zanj nismo bili posebej plačani. Jaz sem bil, na primer, hkrati sekretar občinske konference SZDL in urednik Kamniškega občana, Mala Drčar pa je vrsto let poleg dela tajnice v občinskem odboru SZDL opravljala še veliko dela pri našem časopisu, saj je bila prepisovalka, upravljalec financ in razdeljevalec časopisa po krajevnih skupnostih. Izkoriščali smo torej že obstoječe službe in nismo nepotrebno širili administracije, tako da občinskega proračuna nismo ne vem kako obremenjevali.«

— Kako vam je bil »občan« vseh včasih (ne bom rekel takrat, ko ste bili urednik) in kako vam je vseh danes?

»V »mojih časih« je bil časopis zelo pester, saj je bil tiskan na velikem formatu, z mnogo slikami in velikimi naslovi, ki so že sami pritegovali bralce. Vedeti moramo namreč, da so občanom dolgi članki, brez slik, odbijajoči in jih neradi berejo. Imeli smo tudi zametke raznih rubrik, vsebino pa smo smiselno razporejali po straneh. Za tako razgibano obliko so bili zaslužni predvsem meterji tiskarne Ljudska pravica in pa tehnični uredniki, ki so svoje delo res dobro opravljali. Tudi danes »Občana« še rad vzamem v roke, saj v njem še vedno najdem mnogo zanimivega, pogrešam pa pogovore z ljudmi in pa ankete, s katerimi bi marsikaj zvedeli od občanov, predvsem pa slišali njihovo mnenje, ko se odločamo za samoprispevek ipd. Lahko bi prirejali tudi okrogle mize, kajti s sodelovanjem ljudi bi marsikateri aktualen problem lahko hitreje rešili.«

— Obliko časopisa danes poznamo, kakšna je bila včasih, ste nam tudi orisali, sedaj pa nam povejte še kakšno zanimivost iz let, ko ste bili urednik!

»Leta 1971 je ob 30-letnici vstaje v Kamniku izšla prva in zadnja številka KO v barvah (pri takratnih cenah tiska to sploh ni bilo drago). Vodilna tema v njej je bil prvi in hkrati zadnji organizirani pogovor po osvoboditvi Vojno-revolucionarnega komiteja za kamniško okrožje, ki je v Kamniku leta 1941 vodil vstajo. V njem so bili Marjan Dermastia-Urban, Tone Šturm-Ožbolt in Stane Žirovnik-Miško, pridružila pa sta se jim še narodni heroj Mirko Jerman in Roman Potočnik.

V razgovoru so, z do takrat še manj znanih vidikov, obravnavali tudi prispevek Kamničanov k obožovanemu boju. Poudarili so, da so tudi kamniški meščani (trgovci in tovarnarji) dali pomemben delež k zmagi naše revolucije.

Ta pogovor je bil torej pomemben prispevek h kamniški zgodovini, saj so njegovi udeleženci dogodke iz NOB opisovali precej bolj podrobno, kot je bila do takrat navada.

MATIC ROMŠAK

MIRA JANČAR

»Pred desetimi leti sem sodila med tiste prosvetne delavce, ki so se zaradi izredno slabih delovnih razmer in nizkih osebnih dohodkov v vzgojno izobraževalnih ustanovah, želeli preiskusiti v kateremkoli bolj vrednotenem delu. Ponudila se je priložnost. Polovico delovnega časa sem urejala Kamniškega občana, drugo polovico pa sem bila zaposlena kot dopisnica Dnevnika za kamniško-domžalsko območje. Vsak začetek je težak in tudi dela je bilo dosti več, kot sem pričakovala in kot ga normalno zmore en človek. Občan je prav v času mojega urednikovanja začel izhajati vsakih 14 dni, pri Dnevniku sem dosegala normo polno zaposlenega novinarja, doma pa so me čakali še gospodinjstvo in dva majhna otroka.

Ob pogostejšem izhajanju Kamniškega občana je bila zlasti problematična preozka dopisniška mreža, pridobivanje novih dopisnikov pa je bilo precej naporno in zamudno delo (verjetno tudi zaradi nizkih honorarjev). Največ rokopisov sem morala sama pretipkati, smiselno urejati in krajsati, nemalokrat sem pisala članke in fotografirala pomembna dogodka. O zapolnitvi tajnice pri »Občanu« smo se tedaj šele začeli pogovarjati. Vem, da so podobno delali tudi uredniki pred menoj, pisali pa so celo (pre)več sami, vendar tedaj Kamniški občan še ni bil štirinajstdnevnik, temveč mesečnik.

Zame je bilo novinarsko in uredniško delo še toliko težje, ker sem imela na tem področju bore malo izkušenj, samo volja in prizadevnost pa sta

bili skoraj premalo za obvladovanje tako obsežnega dela. Moram priznati, da brez spodbud in pomoči moža Tomaža, ki je bil pred menoj urednik »Občana« ter vrsto let dopisnik Dela, prav gotovo ne bi bila toliko dosegla v svojem novem poklicu.

Po letu dni težke uredniške in novinarske preizkušnje sem lahko izbirala med polno zaposlitvijo urednice »Občana« ali dopisnice Dnevnika. Odločila sem se za slednje in ni mi žal. Pri našem glasilu pa sem še vrsto let ostala honorarna sodelavka. Edino bolezen mi je v zadnjih letih nekoliko zagodla, da ne morem več v tolikšni meri sodelovati, kot bi želela.«

ADOLF ČEBULJ

Adolf Čebulj je bil urednik Kamniškega občana pet let. To so bili precej druagačni časi, kot so sedaj. Precej časa sva se iskala za nekaj besed ob jubileju Kamniškega občana. Še dobro, da sva se slučajno srečala na cesti in spregovorila par besed o tistih časih, ko je on urejal občinsko glasilo in o njegovih vtisih glede današnjega Kamniškega občana. Adolf, nekdanj vnet hribovec in gorski reševalec, je sedaj zaposlen kot varnostnik in ga je težko najti doma, pa tudi po telefonu se nisva mogla dobiti. Zato naj bo zapisanih tistih nekaj besed, ki sva jih izmenjala, kot že rečeno, kar na cesti.

— Kako je bilo v tistih časih, ko ste vi urejali Kamniškega občana?

»Ja, časi so bili precej drugačni. Pogoji dela so bili precej težji. Imeli smo težave s prostori, da o kadrih ne govorim. Tudi dopisnikov ni bilo veliko. Z dobro voljo in požrtvovalnostjo pa smo vse uredili.«

— Kako gledate na današnjo »Občana«?

»Kamniški občan je ohranil svoje poslanstvo kar zadeva obveščanje. Spodbudno je, da pri snovanju in dopisovanju sodeluje vse več mladih, kar je garancija za nadaljevanje poslanstva Kamniškega občana.

Mudilo se je Čebulju in od nadaljnjega razgovora ni bilo ničesar več.

Želeli bi, da se tudi Adolf Čebulj občasnoglasil s prispevki v Kamniškem občanu.

MAJ

VINKO DOBNIKAR

Ob 25-letnici našega Kamniškega občana se nekdanji uredniki z uredniškimi odbori tega glasila SZDL Kamnik prav zanesljivo spominjajo svojega nekdanjega dela v uredniškem odboru, ko so s svojim hotenjem iskreno želeli, da bi bil list čimbolj ljudski in s tem razumljivo res kamniški.

»Moji spomini segajo v prva leta zoranih brazd našega glasila. Na socialistični zvezi je bil predsednik Vinko Gobec, ki je s svojim odborom ugotovil, da bi bilo prav in potrebno, da bi članstvo v občini imelo svoj list, s katerim bi ga obveščali o novostih in sploh o dogodkih na političnih, gospodarskih in kulturnih pa tudi telesnokulturnih področjih v okviru občine in v širšem obsegu. In tako je v tistih prvih rojstnih dneh Kamniškega občana prišlo do ciklostiranega obveščevalca SZDL, ki so ga prejemale vse osnovne organizacije, torej krajevni odbori SZDL in krajevine skupnosti. V naslednjem mandatnem obdobju sem v občinskem odboru SZDL nasledil V. Gobca in že takrat se je uvedla navada, da bo predsednik občinskega odbora SZDL tudi glavni urednik Kamniškega občana. Za začetek izhajanja se nam je takrat zdelo res najprimernejše, saj je bil predsednik občinske socialistične zveze zanesljivo tisti človek, ki je bil najbolj na tekočem, kaj se dogaja novega na raznih za občana zanimivih področjih dejavnosti. O čemer bi ga

morali obveščati in tudi mobilizirati za boljše življenje na vsem našem območju. Spominjam se, da smo takratni člani občinskega odbora SZDL ob udeleževanju na sestankih, sejah, zborih volilcev, občnih zborih raznih društev in organizacij prav gotovo našli zmeraj stik s posamezniki, ki so bili pripravljeno opirati obravnavano problematiko, in jo posredovati uredniškemu odboru za objavo v Kamniškem občanu. Krajani kot celota in odbori so bili zadovoljni, ko so brali članek o svojem prizadevanju, sosedje pa so v takih člankih našli ne samo drobtino, pač pa dostikrat zaletno jedro novosti, s katero so kasneje tudi sami poskusili v svoji sredi.

Seveda Kamniški občan ni nikoli razpolagal z velikimi finančnimi sredstvi. Zato je bilo delo v

uredniškem odboru brezplačno, le častno.

Pisce prispevkov smo skrbno honorirali in odbor si je moral prizadevati najti tiskarno, ki bi bila za tiskanje »Občana« kar najcenejša. Za tiskanje smo se takrat dogovorili s tiskarno v Kovečju. Raznašanje časopisa je bilo brezplačno, največ zaslug za to so imeli odborniki krajevnih organizacij SZDL in šolska mladina. Potrebno bi bilo še kaj omeniti, vendar moje 8-letno delo glavnega pa kasneje odgovornega (menda) urednika sega tja nazaj za 20 let v začetke izhajanja.

Seveda bi se marsikateri iskrica še utrnila v spominu, če bi vse dosedanje urednike povabil na tovariški razgovor sedanji uredniški odbor.

STANE SIMŠIČ

Entuziazem poznamo tudi danes

JANEZ MALEŠ:

Glasilo je pri večini občanov dobro sprejeto

Moje »sodelovanje« s Kamniškim občanom je staro dvajset let. Pred dvajsetimi leti sem pisal o športnih dogodkih, predvsem o delu takratnega šolskega športnega društva »Grintovec« iz osnovne šole Toma Brejca in o delu ter rezultatih košarkarskega kluba. V uredniški odbor so me pritegnili v času, ko sem bil zaposlen na občinskem sindikalnem svetu, kar je tudi že precej daleč. Od takrat dalje sem brez presledka v uredniškem odboru in čas bi bil, da se od uredniškega odbora poslovim, saj mi tudi čas ne dopušča, da bi redno sodeloval.

V vseh teh letih se je v delu uredniškega odbora marsikaj spremenilo. Bili so časi, ko smo si člani uredniškega odbora tik pred izidom številke razdelili področja in morali napisati članke. Danes je dopisniška mreža toliko široka, da gradivo za posamezne številke ostaja. Včasih je bilo potrebno skočiti tudi v tiskarno in v odsotnosti urednika postoriti tudi to delo. Najbolj neprijetno pri tem je bilo branje že postavljenega teksta, saj se rado zgodi, da spregledaš kakšno napako, potem pa je vik in krik. Tudi razvažal sem Kamniškega občana, če je bilo potrebno. Menim pa, da je Kamniški občan kljub spremembam oblike obdržal svoj namen obveščanja občanov o aktualnih dogodkih v občini, pri čemer je razumljivo, da v celoti ne more zadovoljiti prav vseh okusov in želja. Zagotovo so bili dogodki, o katerih »Občan« ni pisal in to se bo še dogajalo, če o zanimivostih ne bodo pisali tisti, ki o tem kaj vedo. Zato bi se morala mreža dopisnikov še razširiti. S sodelovanjem širšega kroga občanov pri dopisovanju v Kamniškega občana bodo odpadle kritike, da tega in tega ni v Kamniškem občanu.

Sicer pa menim, da je občinsko glasilo pri večini občanov dobro sprejeto. Le redko je prihajalo do pritožb glede vsebine. Sam sem vrsto let pisal t.i. črno kroniko, v kateri so bili opisani tudi neprijetni dogodki posameznih občanov, pa vendarle lahko rečem, da je bila med občani dobro sprejeta in ni bilo večjih problemov.

Kljub temu, da imajo delovne organizacije svoj glasilo, pa menim, da bi bilo na mestu, da bi bilo tudi v Kamniškem občanu več napisanega o uspehih in problematiki kamniških delovnih organizacij. Seveda pa je pesem zopet ista — dopisniki iz delovnih organizacij, ki so na mestu dogajanj in s problemi najbolj seznanjeni. Kamniškega občana občanom in občani Kamniškemu občanu.

VERA MEJAČ:

Vsakomur ni mogoče ustreči pravi hip

V uredništvu Kamniškega občana sem zaposlena šesto leto. Od tedaj traja tudi moje sodelovanje pri tem časopisu. Za opravljanje teh delovnih nalog sem se težko odločila, kajti do takrat sem bila zaposlena vseskozi v gospodarski delovni organizaciji, pa tudi Kamnik sem še bolj malo poznala, ker sem bila priseljena šele dve leti. Ob moralni pomoči urednice Jane Taškar in mojega velikega veselja do dela z ljudmi, sem kmalu začetne težave prebrodila in upam si trditi, da sem občane in njihovo glasilo vzela za svoje. Klub problemom, ki se pojavljajo, včasih redkeje, včasih pogosteje, rada opravljam to delo. Kamničane imam rada, ker so pridni in pošteni ljudje. So tudi izjeme, a te mi ne jemljejo volje do mojega dela.

V pogovorih z občani vidim, da imajo glasilo radi. Marsikdo misli, da imamo zaposlenih nekaj novinarjev in da ti sestavljajo vsebino glasila. Temu pa ni tako, prispevke nam v glavnem posredujejo občani sami. Pogosti so primeri, ko se občan oglasi v uredništvu z novico iz svojega okolja, ni pa pripravljen sam dati vesti na papir. Ko jih prepričam, da je Kamniški občan bolj domač in neposreden kot npr. Dnevnik ali Delo, se le skorajzijo in spravijo svoje razmišljanje na papir. Zato jih tudi ob tej priložnosti pozivam, da nam posredujejo novice iz okolja kjer živijo ali delajo.

Neredko se zgodi, da ta ali oni članek ne najde prostora v prvi številki po oddaji prispevka. Ker smo zaradi visokih stroškov tiskanja skoraj vedno v finančnih težavah, ne moremo izhajati na 12 straneh, kar si sicer želimo. Občani naj se v tem primeru ne hudujejo, saj bo njihov prispevek našel prostor v naslednji številki našega in vašega »Občana«.

DAMJAN GLADEK:

Premalo se zavedamo, da je to časopis nas vseh

Kamniški občan je naš časopis, vendar se vsi tega premalo zavedamo. Dopisnikov je premalo. Prepričan sem, da ima vsak občan »žulj«, ki pa se ga ne upa zapisati in objaviti v Kamniškem občanu. Takšen pristop bi pomagal razreševati probleme, s katerimi se srečujemo z dneva v dan.

Seveda ne morem mimo finančnega položaja Kamniškega občana. Težave s sredstvi so takorekoč kronične, denarja je komaj za sprotno izhajanje na štirinajst dni. Honorarji dopisnikov navadno počakajo na čase, ko se nabere nekaj več denarja. Če nimaš t. i. novinarske žilice oz. veselja do pisanja, te odbije že materialna stran. Tudi delavci bi zapuščali tovarno, če bi dobivali svojo plačo vsake tri mesece.

Vsebinska Kamniškega občana še zdaleč ni dovršena. Stalnih rubrik takorekoč ni. Tematska obdelava posameznih področij bi zagotovo povečala kakovost sicer prijubljenega in branečega časopisa.

Rešitev je v tem, da dokončno rešimo problem financiranja s pomočjo združenega dela, ter da zasnujemo kakovostnejše glasilo, v katero bodo vključene vse krajevne skupnosti, delovne organizacije in družbeno politične organizacije. Ne mislim, da bi bilo treba zaposliti oz. pridobiti same profesionalne novinarje, saj tekste občanov, neukih novinarskih vrst in pisanja, slavist ali novinar lahko spremeni v obliko, ki ustreza časopisu.

Bralcem so potrebne predvsem aktualne in sveže novice, ker le tak časopis služi svojemu namenu.

Sam bom poskušal čim več napisati, še posebej z mladinskega področja, ki ga zastopam v uredniškem odboru.

STANE SIMŠIČ:

Tudi v občinskem glasilu ne more biti podcenjevanja zapletenih dogajanj

Kamniški občan ima v svojem programu in izhodiščih postavljene iste cilje kot podobna sredstva javnega obveščanja. Bralcu želi prikazati v pisani obliki vrsto aktualnih zadev, zlasti pa mu pomagati pri oblikovanju lastnih mnenj do vrste pomembnih prirašanj. Naš »Občan« ima še posebno specifično dolžnost, da seznanja krajane z dogajanjem v neposrednem okolju. Pisec člankov je zato dolžan sestavljati svoje prispevke za to glasilo s posebnim poslušom za realnost dogajanja.

Po bežnih ocenah je vendarle možno z dokajšnjo mero točnosti ugotoviti, da je Kamniški občan postal ves naš in ga bralci željno pričakujejo, pa tudi pripravljenost za sodelovanje pri vsebini lista se veča. Težko je sicer posploševati, da glasilo v celoti pokriva interese občanov Kamnika, osebno pa mislim, da je »list« tak, kakršen je dobrodošel gost v vsaki naši hiši.

Vsebinska lista naj bi odgovarjala tistim nalogam, zaradi katerih je bil Kamniški občan kot glasilo SZDL ustanovljen. V tem pogledu so bili doseženi lepi rezultati, pa kljub temu ni mogoče mimo nekaterih dobronamernih pripomb, da naj bi list zajel še nekatera neobdelana ali nekoliko zapostavljena področja. To doseči je sedaj prednostna naloga, ki pa hkrati zahteva širši krog sodelavcev, dopisnikov in informatorjev. Prepričan sem, da je nekoliko lažje pisati o splošnejših temah, kot pa o konkretnem dogajanju v določeni sredici, ki je še temeljiteje podvrženo kritičnemu ocenjevanju poznavalcev. KAMNIŠKI OBČAN je in mora ostati glasilo kraja — občine, s splošnimi vprašanji se ukvarjajo druga glasila, zato je tembolj pomembno, da obravnava v pretežni meri tista področja, ki neposredno zadevajo občane. Seveda pa pri tem ne sme biti poenostavljanja in podcenjevanja zapletenih dogajanj, najsi bo krajevnih skupnosti, v organizacijah združenega dela ali drugih okoljih. Le s priostrenim občutkom pisca za posredovanje vesti krajanom bo mogoče »naš

nadaljevanje na 12. strani

Kamniški občan danes

MARTINA KUKOVIČ: Zaradi obilice dela zelo malo berem časopise, včasih pa le. Kamniški občan je v redu časopis, menim, da izboljšave niso potrebne, mogoče le kakšna nova rubrika. Oblika in vsebina časopisa mi je všeč, saj pišejo v njem vse starostne strukture iz celotne občine. Tudi cene oglasov v Kamniškem občanu niso preveč visoke, sama sicer še nisem oglaševala, toda če bo potrebna propaganda, bom to zagotovo storila.

konkretnih predlogov za izboljšanje nimam, saj sem v tej občini šele slabo leto, vendar kolikor sem Kamniškega občana spoznal, zajema vse informacije o življenju in delu v občini. Po mojem mnenju odgovarja svoje-mu namenu.

osnovni vir informacij o življenju in dogajanju v našem prostoru. Nesporo je tudi dejstvo, da občani radi prebirajo Kamniškega občana, zato je nerezumljivo, da v tem trenutku nimamo rešene-ga vprašanja o financiranju Kamniškega občana.

Moramo razrešiti to vprašanje, saj je nesprejemljivo, da se s tem problemom srečujemo praktično vsak dan. Rešitev vidim v tem, da naj bi imeli v občini eno samo, kakovostno glasilo, pri čemer sem trdno prepričan, da bomo kljub zmanjšanim materialnim možnostim zmogli to breme. Če bomo poskrbeli za ustrezno kakovost našega glasila in pod pogojem, da bi vsakomur dostopen, menim, da ne bo povzročena nobena škoda, če v večjih delovnih organizacijah in nekaterih krajevnih skupnostih ne bodo imeli več svojih lastnih glasil, ki niso poceni, pa še kvaliteta je vprašljiva. Menim, da bo moral v bodoče postati »Občan« bolj aktualen, kar pomeni, da bo treba najti prostor za vsa najpomembnejša dogajanja na vseh področjih. Zagotoviti bo potrebno več prostora tudi polemičnim prispevkom. Nadalje menim, da bi morali razmišljati tudi o osvežitvi oblikovanja novih rubrik. Skratka, storiti moramo vse, da bo Kamniški občan res naše glasilo, to je glasilo delovnih ljudi in občanov.

MAJDA MRAK: V glavnem mi je všeč, veliko je raznih obvestil in drobnih novičk, ki ti pridejo prav, npr. dežurne trgovine; predvsem cenim informacije, ki ti pomagajo, da lažje dobiš živila. Vsebinsko je dovolj pestra, zato ga vedno rada preberem. Želela bi, da bi v »Občanu« nekateri stvari bolj izpostavljali. Naš Mekinjski park je popolnoma uničen, celo smeti vozijo vanj, pa ni še nihče nič napisal o tem. Tudi oglasov za nova delovna mesta bi lahko bilo več, saj bi marsikateri iskalec zaposlitve lažje našel delo. Kakšnih generalnih pripomb nimam in zelo rada ga berem.

OLGA MIHELIC: Zelo so mi všeč prispevki Matica Romšaka, dobro piše. Rada preberem tudi športno stran, za majhen časopis je res veliko teh prispevkov. Tudi ostalih novic je več kot dovolj. Sama bi rada čim več novic iz raznih krajev po naši občini. Veste, upokojenci ne hodimo veliko naokoli in nam je včasih Kamniški občan edini vir informacij.

Prvo in drugo stran navadno samo preletim, ostalo pa skoraj vse preberem. Rada bi, da bi bilo več prispevkov o znanih in zanimivih ljudeh. Zelo všeč mi je bil članek o Tončki Albreht, ki je praznovala že stoti rojstni dan, to je zanimivo branje! Ker nimam drugih časopisov kot Nedelja in Kamniškega občana, bi želela v občanu tudi kakšno novico o dogajanju po svetu, da ne bi bili zaprti le v občinske meje.

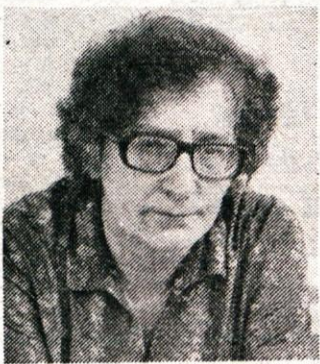
ANTON IPAVIC: Dejstvo je, da ima občan v Kamniku izredno pomembno vlogo, saj za marsikatero občano predstavlja

zornosti posameznim krajevnim skupnostim. S stranjo Iz krajevnih skupnosti bi lahko predstavljali posamezne krajevne skupnosti, tako da bi bile bolj prisotne v občini. Marsikatero zanimivost bi lahko približali tudi ostalim občanom. Seveda to ne pomeni, da bi morala vsaka KS imeti svojega dopisnika, saj so bolj cenjeni novinarji, ki pridejo od drugod. Poseben vidik so informacije iz delovnih organizacij.

Če hočemo razviti koncept, se mora Kamniški občan rešiti problema financiranja. Zato morajo imeti delovne organizacije neposreden interes za sodelovanje. To pomeni, da bi ga združeno delo bolj izkoristilo. Seveda ob lastnem časopisu delovne organizacije niso v stanju, da bi razvijale informiranje. To bi bilo mogoče, če bi bolj izkoristili Kamniškega občana. Še posebej so zaželene pomembnejše informacije, ki zanimajo tudi ostale občane. Ne trdim, da v združenem delu ni pravega informiranja, vendar so informacije posredovane le manjšemu krogu ljudi. Izkoristiti je treba pobudo, da jih materialna sredstva obvežejo, da bodo bolj izkoristili prostor v Kamniškem občanu. Tu ne gre le za razpise in čestitke, ampak za predstavitve delovnih organizacij njihovih jubilejev, poslovnih rezultatov itd. Za vsak časopis je pomemben tudi slikovni del. Povezava slike in članka ustvarja dodatno priljubljenost med bralci. Mreža dopisnikov je precej šibka, zato bi jo morali razširiti. Veliko število novinarjev in aktualne teme bi povečale priljubljenost med občani. Gmotni okviri ne bi smeli biti ovira za nadaljnji razvoj.

pis je pomemben tudi slikovni del. Povezava slike in članka ustvarja dodatno priljubljenost med bralci. Mreža dopisnikov je precej šibka, zato bi jo morali razširiti. Veliko število novinarjev in aktualne teme bi povečale priljubljenost med občani. Gmotni okviri ne bi smeli biti ovira za nadaljnji razvoj.

MILICA BABAČIČ: Kamniški občan mi je zelo všeč. V njem najdem vse novice, ki me zanimajo, še posebej tiste o dogodkih v Kamniku. Zelo rada berem črno kroniko, ki popestri časopis. Zajete so tudi vse novice iz okolice Kamnika. Menim, da se premalo piše o možnostih šolanja in pridobitvi stipendij. Prav v teh mesecih je to zelo aktualno. Vse informacije glede tega bi bile lahko objavljene v Kamniškem občanu, saj se tako prihrani precej časa staršem.

Dobro bi bilo, če bi uvedli kakšno stalno rubriko, podobno kot je v Dnevniku Znanec iz sosednje ulice. V Kamniku je dovolj zanimivih oseb. Tudi informacije o poslovanju delovnih organizacij v občini bi bile zelo dobrodošle. Zelo pogrešam literarni kotiček mladih iz osnovnih šol. Res je, da so take stvari objavljene, vendar bi želela, da bi se mladi literati pojavljali v vsaki številki.

JOŽE ŠUNKAR: V Kamniškem občanu je za vsakega nekaj. Šport, dogodki iz krajevnih skupnosti in še kaj. Vsaj približno si na tekočem, kaj se dogaja v občini. Večino informacij preberem že v Dnevniku in Delu. Seveda manjših dogodkov, ki so pomembni le za nas Kamničane, v teh dveh časopisih ni, v Kamniškem občanu pa so, zato ga redno prebiram. Raznih oglasov bi bilo lahko več, toda razumem, da je to majhen časopis.

Moti me predvsem zastarelost informacij, saj občan izhaja le vsakih štirinajst dni. Delovne organizacije so premalokrat omenjene na straneh Kamniškega občana oz. vedno se pojavljajo ene in iste, predvsem večje, manjše pa ostajajo v ozadju. Kot sem že rekel, Kamniški občan je majhen časopis, vendar menim, da svojo vlogo lokalnega obveščevalca kar dobro odigra.

DAMJAN GLADEK

25 let

ZDENKA ROSTAN: Občan se mi zdi dober. V njem je zajeto prav vse. Upam, da bom lahko v njem prebrala še več prispevkov o zgodovini Kamnika in znamenitih Kamničanih. Ravno včeraj sem ga brala, res je v njem prav vse, od zanimivih člankov do raznih obvestil o vozni redih, trgovinah itd. Če hočeš izvedeti vse, ga moraš prebrati od začetka do konca. Tudi upokojencev nikoli ne pozabite. Res mislim, da spremembe niso potrebne. Z eno besedo: v redu, le tako naprej.

JANEZ in SONJA KRAŠOVEC: Občan kot časopis je dober, le dostava je bolj slaba. Lani ga nismo dobili skoraj nikoli, letos pa tudi ni veliko bolje. Največkrat ga dobiva od kakšnega sosesa, ki si ga je kljub slabi dostavi priskrbel. Všeč so nama prispevki o upokojencih, rada pa preberem tudi obvestila in osmrtnice. Iz Kamniškega občana zveva vse, kar naju zanima. Čeprav so prve strani namenjene predvsem politiki, ki naju ne zanima, se še vedno najde dovolj zanimivega branja. Naročene imava tudi druge časopise, Kamniški občan pa je prijeten dodatek, saj obravnava predvsem naš, kamniški konec.

ALOJZ BRCE: Zelo rad preberem Kamniškega občana, še posebej tiste prispevke, ki se tičejo naše krajevne skupnosti. Tudi športno stran navadno preberem, saj sem bil v mladosti navdušen športnik. Berem ob večerih, ker pa imam naročenih mnogo časopisov, mi včasih za katerega zmanjka časa. Preplavijo jih novi in novi časopisi, ki prihajajo vsak dan. Kakšnih

JELKA TUŠAR: Na vsak način Kamniški občan mora biti. Nekateri so razmišljali celo o tem ali je sploh potreben. Mislim, da dilem okrog tega ne sme biti. Morda je Kamniški občan do sedaj vseboval premalo aktualnih problemov, ki so v našem prostoru, še posebej iz krajevnih skupnosti iz delovnih organizacij. Tudi stvari, ki so širšega družbenega pomena, bi morale večkrat najti prostor v Kamniškem občanu. Občani morajo vedeti, kaj se dogaja v občini. Kljub temu, da bi večina rada vedela, kaj se dogaja na primer na skupščini, največkrat ne zvejo. Primer je samoprispevek, ljudje z določenimi stvarmi niso bili seznanjeni. Glavna vloga Kamniškega občana je v tem, da imajo občani vse informacije, ki jih zanimajo. Seveda to ne bo mogoče, dokler ne bo imel Občan večjega števila dopisnikov širom po občini!

DAVORIN GREGORIČ: Kamniški občan je dober časopis. To so potrdili tudi moji občani po krajevnih skupnostih, saj ga bere takorekoč vsak krajan. Povečini si želijo več izdaj, zato je nesmiselno govoriti o skrčenju že tako maloštevilnih števk Kamniškega občana. V tem časopisu bi morali posvetiti več po-

Pomemben člen v verigi

Ne poznam ga, a kogarkoli sem vprašala, vsakdo je vedel, da je to Klemen iz Ete. Prijetno je imeti nalogo, napraviti razgovor s človekom, ki ga poznajo vsi, v verigi izdelave Kamniškega občana pa ima že vrsto let zelo pomembno mesto.

Prvo, kar me je ob najinem prijatnem pogovoru presenetilo je, da ni to Klemen, ampak Franc Klemen, sicer upokojenec, honorarno pa še vedno dela, poleg ostalih številnih zadolžitvev tudi v Eti.

Živite v Mengšu, sem počasi začela, pa so se mojemu sogovorniku zasvetile oči in: »Nisem rojen Mengšan, čeprav že vrsto let živim tam. Rojen sem v Špitaliču, leta 1923. Torej sem Tuhinjec; lepo ni, veste, greh pa tudi ne!« Med vojno sem bil na prisilnem delu v Nemčiji, od tam sem pobegnul nazaj, Nemci so me ujeli in poslali v Begunje, od koder pa sem tudi odšel in to naravnost v Kokrški odred. V partizanih sem bil do konca vojne. Dve leti sem bil zaposlen v Univerzale, nato pa vse do konca v Eti. Dvajset let delam kot šofer. Sedaj sem v pokoju, še vedno pa delam honorarno za Eto in ostale – imam popoldansko obrt.«

Franc Klemen odvaža Kamniškega občana iz tiskarne Delo v Kamnik. V tiskarni ga skrbno naloži, pripelje ga na dogovorjeno mesto v Kamniku, kjer ga zaupa raznašalcem. Običajno je to v večernih urah. »Včasih tudi kaj počakam, da se stiska do konca, čeprav moram povedati, da se reda kar vsi skupaj držimo. No, če ni drugače, pa odpeljem še kar »toplega«. Večjih problemov nimam in sem se na to obveznost kar navadil, tako da mi je to prijatna naloga,« pravi tov. Klemen.

Skušala sem ga spodbuditi, da le pove kakšno posebno doživetje v zvezi z dostavami, med drugim tudi Kamniškega občana, pa je na kratko odgovoril: »Veste, sem šofer, v tem razgibanem poklicu uživam, to je moj hobi in toliko lepega, in vse sorte doživim, da ne vem, kaj naj posebej poudarim. Edino to lahko, da sva s kombijem nerazdružljiva in da z njegovo pomočjo z veseljem opravljam vse zadolžitve.«

Pa sami preberete Kamniškega občana, ker je vaš časopis domžalski Občinski poročevalec? »Tudi, tudi, vse preberem, zelo mi je zanimiv,

ker vse poznam. Redno ga prebiram. Mislim tudi, da ga v vseh gospodinjstvih radi čitajo, ker včasih tudi naravnost kaj pove.«

Med čakanjem na tov. Klemena mi je gostoljubna tovarišica v Eti povedala, da je resnično priden, predvsem pa pošten delavec, vedno je na razpolago, ob vsaki uri. Naloge izvrši vestno in pravočasno. In aktiven je bil vseskozi. Od vsega začetka je član ZK, bil je sekretar, večkrat predsednik DŠ, celo drugega delavskega sveta v Eti, predsednik Upravnega odbora itd. Tudi sodelavci ga imajo vsi radi. Ko gre sedaj skozi delavnico, ga vse kliče in pozdravlja. Rad je dobre volje in za družbo, pa še zelo čil in zdrav je pri teh letih.

KATARINA CERAR

(Nadaljevanje s 10. strani)

časopis« še oplemeniti in ga še bolj približati človeku, ki živi in ustvarja v mestnem središču, v oddaljeni vasi, delavcu, ki dela za strojem ali učencem v šoli.

Taka vsebinska usmeritev glasila je že opredeljena, nekoliko težavnejše je uresničenje te zamisli, ker še vedno ni dovolj sodelavcev, ki bi povsem pokrivali vsa zanimiva področja. Prav tako soglašam z mislijo, ki pa se slabo uresničuje, da je vsak človek na odgovornejšem mestu v občini dolžan seznanjati občane s tematiko svojega delovnega področja, pa naj bo to z družbeno-političnega, gospodarskega ali kulturnega dogajanja ali iz športa, izobraževanja itd. OBČAN bi moral iti še dlje. Posredovati bi moral vesti in mnenja preprostega človeka, delavca in sooblikovalca našega vsakdana. Tak način bo omogočil pojasniti tudi bolj zapletene probleme na preprostejši in razumljivejši način.

ROMANA GRČAR:

Odgovornost za javno besedo še zdaleč ni mogoče zahtevati samo od novinarjev

Pisanje je avantura in težak posel, tako kot je branje soavtorstvo teksta, ker ga vsak človek bere po svoje in zaradi svoje individualnosti in različnosti vidi v njem nekaj drugega kot ostali. Tako je pri spoznavanju, razmišljanju in pisanju.

Dober novinar piše zato, da ljudi zamika, jih obvesti. Nikoli jih ne sme pustiti brezbrizne. Ne-koč je Miroslav Krleža zapisal: »Boj s peresom sodi med največja junaštva.« Novinarsko pisanje ni umetnost, je pa sposobnost opisovanja vsakdanjosti.

Za javno besedo niso odgovorni samo novinarji, ampak tudi javni delavci. Viri informiranja so se v zadnjem času sicer bistveno odprli, a še vedno je veliko pritiskov, zahtev, prijateljskega prepričevanja, naj bo v delovni organizaciji, krajevni skupnosti, občini, republikli ali federaciji, o čem naj ne bi pisali, češ da gre za višje, širše družbene interese.

Novinarsko delo je bolj kot katerokoli javno, vselej izpostavljeno javni presoji in zato toliko bolj odgovorno in težko. Nobenega dvoma ni, da nosijo osrednjo odgovornost za kakovostno, predvsem pa pravočasno informiranje v naši družbi sredstva javnega obveščanja. To bržkone ni nikakršna skrivnost. Dostikrat se govori o odgovornosti novinarjev kot prenašalcev informacij in oblikovalcev javnega mnenja, dostikrat so novinarji in njihova odgovornost opazovani pod izredno natančnim drobnogledom, tehtata se vsako njihovo besedo, stavek, napisan članek. Najbrž je tako prav. Vendar razen novinarjev in sredstev javnega obveščanja v tej družbi najbrž še kdo odgovarja za kakovostno in pravočasno informiranje, čeprav njegovega dela praviloma ne tehtajo s tako natančno apotekarsko tehtnico.

In če postavljamo vprašanja o vestnosti, odgovornosti, političnosti in pogumnosti profesionalizma ter novinarjev, ki poročajo iz »velikih mest«,

republiških in zveznih, o »velikih stvarih, se moramo soočiti tudi s tem da se iz razmerja med lokalnim novinarjem in lokalnim predsednikom občine ali komiteja lahko porodijo resne in povsem stvarne posledice za dopisnikov obstoj v malem mestu.

ROMANA GRČAR

MATIC ROMŠAK:

Časopis ne more biti samo v rokah tistih, ki ga oblikujejo

Rekli so mi, naj napišem nekaj o Kamniškem občanu. Spodobi se namreč, da vsaj v slavnostni številki namenimo nekaj besed njegovi vsebini in na kratko spregovorimo o svojem delu in delu vseh, ki pomagajo oblikovati ta časopis.

Zakaj pa ne, sem si dejal. O Kamniškem občanu danes se lahko razpišem, kako je bilo včasih, pa so povedali bivši uredniki glasila.

Torej, meni je časopis všeč! Ni dovolj? Prav, pa se spustimo v podrobnosti.

Glasilo, ki ga brez dvoma bere veliko občanov, je zasnovano tako, da je pristopno tako izobražencem, kot preprostim ljudem. Uredniški odbor se namreč trudi, da bi prispevki zveneli čim bolj »domače«, brez nepotrebnih tujk, preštevilnih strokovnih izrazov, pa tudi germanizmov. Mislimo, da nam to tudi uspeva; kaj mislite vi, nas pa tudi zanima. Sicer moram priznati, da sem že slišal tako kritike kot pohvale na račun dela uredniškega odbora; pa tudi o dopisnikih ste se že izjasnili. A vsega tega je bilo do sedaj premalo. Bralci in oblikovalci časopisa morajo bolj sodelovati, več morajo vedeti drug o drugem. Časopis pač ne sme in ne more biti monopol pečice tistih, ki sodelujejo pri njegovem oblikovanju. Na žalost se to pri nas včasih dogaja, saj ne vemo, kaj si Vi želite prebrati in delamo prispevke o tistem, kar zanima nas, zraven pa upamo, da zanima tudi vas. Veselilo pa bi nas, če bi o problemih, ki jih imate ali o stvarih, ki vas zanimajo, tudi sami kaj napisali. Če pa mislite, da vam narava žilice za pisanje ni dala, se obrnite na nas – z veseljem vam bomo ustregli.

Kaj pa same rubrike, ali so dovolj pestre? Čeprav boste rekli DA, bi verjetno bil lahko časopis še bolj privlačen za listanje in branje. Da, tudi za listanje, saj naše uredništvo premore fotoaparate, s katerimi poskušamo »ovekovečiti« kamniške zanimivosti. Seveda lahko fotografije nastanejo tudi »na vašem zelniku« in če bodo zanimive ali aktualne, jih bomo objavili. Niso pa samo slike tiste, ki lahko naredijo časopis še bolj zanimiv, ampak tudi nove rubrike, kot so morda – literarni kotiček za mlade, pa pogovori s priljubljenimi, da ne rečem znanimi ljudmi ... itn.

Če ste za to, nam pišite. Izrazite svoje želje, nas pohvalite ali pogrrijajte – nekaj smo si menda že zaslužili.

KATARINA CERAR:

Mikavnost je v raznolikosti prispevkov

Član uredniškega odbora sem šele kratak čas. V tem odboru sem bolj kot občanka, ne pa kot sooblikovalka Kamniškega občana. Včasih sem »Občana« takole ocenjevala: moral bi biti zanimivejši, večji, več kritičnih prispevkov itd. In vedno je tako, ko gledaš na nekaj od daleč. Kdo pa so ti pisci člankov in kritičnih prispevkov. Poleg novi-

narjev bi morali biti mi sami – občani – bralci, istočasno sooblikovalci vsebine našega časopisa s svojimi prispevki. In več občanov bo tako gledalo »OBČANA« pestrejšje in bogatejše bo glasilo. Vsak dopisnik ima svoj način pisanja in mikavnost branja je ravno v tej raznolikosti prispevkov. Problem pa je prekrivnost na vseh področjih. Za to pa bi moralo biti več dopisnikov, ki delajo strokovno na specifičnih področjih, morali bi pisati o njih, ne pa, da mora pisati nekdo, ki stvari sploh tako dobro ne pozna. No, kljub temu pa se mi zdi »OBČAN« kar pester in ima pod žilico kar lepo število različnih imen in tudi vsebina časopisa je kar prijetna. Včasih pa seveda mora biti tudi kak prispevek, ki ne ugaja vsakomur.

O delu uredništva razen zapisnikov sej v zadnjih letih skoraj ni nič shranjenega in dokumentiranega. Tole je menda edina fotografija seje uredniškega odbora Kamniškega občana v obdobju, ko je bil predsednik OK SZDL Nande Vode. Poleg njega je na fotografiji Ivanka Wahlova, dolgoletna zvesta sodelavka, pa Bojan Pollak, ki je bil, kot Marica Brejc (na fotografiji je na desni strani, žal slikana v hrbet) Milan Logar in Janez Maleš (na fotografiji manjkata) dolgoleten, zvest sodelavec uredniškega odbora. Sejo je vodila Jana Taškar.

NOVOLETNE RAZGLEDNICE

Novoletne razglednice – december 1962

Kamniški občan, dobrodošel gost v Črni

V krajevni skupnosti Črna pri Kamniku smo se s predstavniki te KS pogovarjali o življenju, uspehih in težavah, še posebej pa nas je zanimalo področje informiranja ter vloga »Kamniškega občana« v njem.

Prijetnemu in tovariškemu pogovoru so se pridružili: Stane Kern, predsednik sveta KS, Helena Kuhar, tajnica KS, Tine Romšak, predsednik kraj. org. SZDL in Jule Brelih, vodja delegacije za SIS.

Pogovor ni mogel zajeti vseh bistvenih problemov kraja, ki se z njimi srečujejo vsak dan, zato so sogovorniki v nevezani besedi govorili zlasti o tem, kar jih najbolj teži.

Po velikosti sodi ta KS med večje v kamniški občini in meri več kot 2000 ha. Obkrožajo jo Velika planina, Gojska planina, Kisovec in Marijanine njive, meji na KS Nova Štifta, Sela in Kamniška Bistrica. Ima 778 ljudi, ki žive v 225 gospodinjstvih v: Črni, Potoku pri Črni, Žagi, Krivčevem, kjer je tudi sedež KS, Smrečju, Gozdu, Podlomu, Zavrhu in v Kališah. Največ prebivalcev je zaposlenih v kamniški industriji, le 11 je čistih kmetov.

V KS imajo osnovno šolo – do 4. razreda, trgovino in rudnik kaolina. Prometna povezava med vasi v KS ni

najboljša, cestno podjetje ne skrbi dovolj za vzdrževanje cest, pa tudi denarja primanjkuje. Dobra je le cestna povezava iz Kamnika prek Črničva.

Električno napeljavo imajo dobro, ker so v preteklih letih vlagali v posodobitev precej lastnih sredstev in tudi prostovoljnega dela. Sploh pa je v tej KS osnovni problem telefonska povezava. Imajo samo en telefon v šoli, vese vasi pa so brez njega. Kljub obljubam in pripravljenoosti krajanov, da sodelujejo pri delu in nabavi potrebne opreme, pravijo, da niso naveli na dovolj razumevanja. Priprani so, da so bili pri zadnji modernizaciji telefoni- je na tem območju opeharjeni in žejni prepeljani čez vodo, zato jim tudi ni jasno, zakaj bi morali sedaj prispevati še 200.000 din, če bi želeli še ta edini telefon povezati na javno govorilnico. Čakanje na gradnjo nove pošte v Kamniku pa se jim zdi preveč odmaknjeno.

Trgovino, ki oskrbuje to območje, bi morali posodobiti, saj ta nima niti najosnovnejših pogojev za delo niti ne ustreza sanitarno tehničnim predpisom.

Prometne zveze s Kamnikom in drugimi kraji zunaj KS so kar dobre, le za avtobus, ki prispe do Tončka okrog 19.30 menijo, da bi moral peljati do Črničva, ker se z njim pripeljejo ljudje iz službe.

Krajevna skupnost je pre-

cej odmaknjena od širšega dogajanja, vesti prihajajo med krajane počasi, včasih vsebinski spreminjene, zato so temboj veseli vsake nove številke Kamniškega občana. Zadovoljni so z njim. Iz nje- ga zvedo zlasti za novice iz neposredne bližine, pa tudi zaznajo probleme in težave, ki se z njimi spopadajo v drugih KS. List je vedno dobrodošel in priljubljen gost vseh krajanov KS Črna.

Konfiguracija zemljišča omogoča le skromnejše dohodke iz kmetijstva. Za prodajo gojijo živino, ostale poljščine pa pokrivajo komaj lastne potrebe. V tem predelu pomeni pomemben vir dohodek iz gozda, ki pokriva več kot 60 odstotkov ozemlja KS. Preživljanje samo s kmetijsko proizvodnjo brez gozda ne bi bilo mogoče. Danes je nekoliko laže, ker dobršen

del dohodka prihaja iz dela krajanov v gospodarskih in drugih organizacijah.

Sogovorniki bi radi povedali še marsikaj o svoji krajevni skupnosti. Pohvalili so športno rekreativno življenje, ki se je začelo s smučarskimi srečanji in radi povedo, da je pri urejanju smučišč materialno sodeloval tudi UTOK iz Kamnika.

Pravijo, da je sodelovanje med kraji dobro. Povezanost med vasi v KS je prav tako v redu, saj so v skupščini in svetu KS predstavniki vseh vasi. Zadovoljni so z delom SZDL in ZB, saj brez njihovega sodelovanja kraje ne bi bil to, kar je. Mladinska organizacija je imela nekaj kadrovskih problemov, pa zato menijo, da se bo v prihodnje konkretnije vključila v dogajanje krajevne skupnosti. Zelo je prizadevn

o smučarsko društvo, ki je ponosno na izgradnjo smučišč, žičnice in brunarice. Rečič križ marljivo organizira vsako leto številne humanitarne akcije, sodeluje pri krvodajalskih akcijah in zbiranju drugega materiala, gaislsko društvo pa je vedno pripravljeno stopiti v akcijo, če bi bilo potrebno. Še bi lahko naštevali, pa zato ni dovolj prostora, azto pa zatrjujejo, da bi v prihodnjem obdobju radi opravili vse načrtovane naloge.

Telefonska napeljava je in bo ostala prednostna naloga, želijo urediti vodovod na Gozdu in sodelovati pri novem zajetju Sunce, ki ga pripravlja komunalna skupnost, od koder bo mogoče vodo napeljati vse do Kamnika. Trgovino želijo posodobiti, da bo služila svojemu namenu, poleg tega pa bodo v KS Črna reševali še številna komunalna in druga vprašanja.

Po vaseh te krajevne skupnosti rastejo tudi nove hiše, osipanje prebivalstva je ustavljeno, rojevajo se novi otroci; vse to daje temu območju nov pečat jutrišnjega dne. Vedro gledajo v prihodnost, čeprav jih preveča tudi rahla zagrenjenost, da jih družba zapostavlja in premalo pomaga kraju. Menimo, da bi veljalo prisluhniti tem in podobnim pripombam in željam, ki prihajajo iz bolj odmaknjenih predelov občine.

Pri premagovanju teh in drugih problemov pa jim

»Kamniški občan« v mnogem pomaga in jim vliva poguma. Dobre izkušnje in uspehe, o katerih govori Kamniški občan, tudi sami uporabljajo in ne čakajo le na pomoč od zunaj. Komaj zaključene volitve so dobro izpeljali, tudi referendum o krajevnem samoprispevku je uspel in še vse polno je drugih prizadevanj. Krajsani razumejo probleme drugih, in svoje, ne marajo pa zapostavljati.

O Kamniškem občanu pravijo, da nekoliko pogrešajo vesti iz neposredne sredine, hkrati pa povdarjajo, da bi morali tudi sami več sodelovati. Usmeritev lista, taka kot je sedaj, jim je pri srcu. Krajsani komaj čakajo vsako novo številko, ki jo dobijo kar v trgovini, toda tako, da pride v vsako hišo v KS. Če izid lista zakasni, ljudje že vprašujejo, kaj se je zgodilo, če niso morda na njih pozabili tudi pri »Kamniškem občanu«.

Zadovoljni z obiskom v Črni lahko povdarimo še to, da bo verjetno tudi »občan« v okviru možnosti še bolj prisluhnil željam krajanov. Iskreno se jim zahvaljuje za čestitke ob 25-letnici izhajanja. Kamniški občan želi krajano KS Črna pri Kamniku obilo uspehov pri bodočem delu in uresničevanju zastavljenih nalog in želi, da bi se sodelovanje med kraji KS Črna in Kamniškem občanom še okrepilo.

STANE SIMŠIČ

Del doline aprila, ko jo je še prekrival sneg

● Franc Uršič

Da ne bi pozabili

POHOD PO PARTIZANSKIH POTEH V POČASTITEV 9. JUNJA, KRAJEVNEGA PRAZNIKA KAMNIŠKEGA BATALJONA – GODIČ

Organizator pohoda:
– Krajevna organizacija ZZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič
– Krajevni skupnosti Kamniška Bistrica in Godič
– Osnovna šola »Kamniškega bataljona« Stranje
– Pokrovitelj Rudnik Katalina in kalcita Kamnik (sklep DS na 12. seji 8. 11. 1983.)

**RAZGLASITEV
KRAJEVNEGA PRAZNIKA**

Na predlog osnovne organizacije ZZZB NOV Kamniška Bistrica je Občinski LO Kamniška Bistrica na svoji seji, 8. aprila 1954 sprejel sklep, da razglasi 9. junij za občinski praznik občine Kamniška Bistrica v počastitev začetka oboroženega odpora proti okupatorju.

Po ukinitvi občine Kamniška Bistrica so nastale krajevne skupnosti Kamniška Bistrica, Godič in Črna, od katerih sta 9. junij za svoj krajevni praznik razglasili Kamniška Bistrica in Godič.

Tedajni predsednik krajevne skupnosti Kamniška Bistrica, Franc Kregar, je 9. junija 1961 ob praznovanju krajevnega praznika v svojem govoru ob otvoritvi Doma na Vegradu med drugim dejal: »Dne 9. junija 1942, ko se nemški zandariji v našem kraju niso počutili niti najmanj ogrožene, so sredi belega dne počili prvi partizanski strelji. Kamniški bataljon je pogumno napadel veliko bolje oboroženega okupatorja in ga za nekaj časa pregnal iz postojanke. Naši borci so dobili orožje in opremo za nove borce. Žal so imeli partizani prvo žrtev v našem kraju, pri umiku je namreč padel Jurij Libnik-Jurček.«

V prvi knjigi »Kokrški odred« je napad na nemško zandarmerijo v Zagorici podrobneje opisan. Najpomembnejši zapisi povedo, da je Kamniški bataljon 9. junija 1942 dosegel izhodni položaj že v zgodnjih jutranjih urah. Razdelil se je v dve večji skupini, od katerih je prva ščila smeri iz Kamnika po levem in desnem bregu reke Kamniška Bistrica, druga, v kateri je bilo tudi bataljonsko poveljstvo, pa je krenila iz Vegrada čez reko Kamniška Bistrica na Stahovici in potok Bistričko v Gradišče. Ko je prišla nad orožniško postajo in je napadla, so se orožniki razbežali, v postaji pa pustili večjo količino orožja in vojaške opreme. Hkrati je zasedla tudi pošto in občinske urade. Po zaplombi orožja in vojaške opreme na orožniški postaji ter uničenju dokumentacije in arhiva na pošti in občinskem uradu, se je Kamniški bataljon umaknil po že prej načrtovani smeri proti Praprotnem. Ob umiku skozi Vegrad je padel priljubljeni Jurij Libnik-Jurček, Koroški Slovenec, poprej gozdar v Kamniški Bistrici.

Jurija Libnika-Jurčka so pokopali na pokopališču v Stranjah.

Občinski odbor ZB NOV Kamniška Bistrica mu je postavil spomenik leta 1954 ob občinskem prazniku Kamniške Bistrice na južni strani Vegrada. Ob krajevnem prazniku KS Kamniška Bistrica in KS Godič, 9. junija 1961 je ZZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič spomenik postavila na vrh Vegrada in ga obnovila. Na spomeniku je napis: »Na tem kraju je dal svoje življenje za svobodo delovnih ljudi dne 9. 6. 1942 prvi borec v občini Jurij Libnik« in verz: »Iz vaše krvi se nov čas je rodil, iz vaših grobov cvet svobode je vzkli.« (Fotografija št. 1)

SPOMINSKI POHODI
Od leta 1954 dalje, ko je bil razglašen 9. junij za praznik občine Kamniška Bistrica, je osnovna organizacija ZZZB NOV Kamniška Bistrica ob prazniku vsako leto opravila pohod partizanske patrulje. Udeleženci partizanske patrulje so bili v začetku preživeti borci in člani organizacije ZZZB NOV, kasneje so se pridružili člani lovskih družin, gasilci, mladina in drugi. V partizanskih patroljah je bilo vedno določeno število udeležencev, oboroženih z vojaškimi in lovskimi puškami, ki so s streljanjem oznanjali prihod v kraje.

Na zaključku pohoda, ko je bil običajno začetek osrednje proslave, je predsednik odbora sprejel raport.

Patruljni pohodi so imeli različno oddaljene točke in različne smeri. Po sklepu odbora krajevne organizacije ZZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič z dne 20. maja 1982 se je preimenovala partizanska patrulja v spominski pohod po partizanskih poteh v počastitev krajevnega praznika Kamniška Bistrica in Godič, 9. junija.

Udeleženec spominskega pohoda prejme prvo leto potrdilo z žigom, drugo leto žig v potrdilu iz prejšnjega leta, tretje leto žig v potrdilo in bronasto spominsko značko. Četrti, peti in šesti žig v potrdilo daje pravico udeležencu pohoda do srebrne spominske značke in s prejemom desetega žiga v potrdilu do zlate spominske značke.

Od leta 1982 do 1985 je bilo izdanih o udeležbi na spominskem pohodu skupaj 538 potrdil ter v letu 1984 in 1985 tudi 149 bronastih spominskih značk.

Spominski pohod po partizanskih poteh se prične pred osnovno šolo »Kamniškega bataljona« Stranje, na svojem pohodu pa se udeleženci ustavljajo pri spominskih obeležjih in spomenikih NOV, kjer nastopa šolska mladina, recitatorji, pevci in govorniki. Namenjen je vsem krajanom in občanom, ki spodbudno prenašajo tradicije iz NOV na mladi rod.

POIMENOVANJE OSNOVNE ŠOLE STRANJE

Osnovna šola Stranje je v osnovno šolo »Kamniškega bataljona« Stranje preimenovala Skupščina občine Kamnik s svojim sklepom št. 022-11/78 z dne 21. 11. 1978.

V letu 1985 je osnovna šola »Kamniškega bataljona« Stranje praznovala 100-letnico delovanja; slovesnost je bila ob šolskem prazniku 9. junija, združena je bila z razstavo o življenju in delu šole. Osnovna šola »Kamniškega bataljona« Stranje ohranja tradicije NOV vsestransko, saj pripravlja bogate proslave in prireditve ob vseh pomembnih državnih in kulturnih praznikih.

Klepeta z Marijo Mali

Malo pred dnevom žena smo skupaj s predsednikom ZB v KS Šmartno, Blažem Naratom, obiskali MARIJO MALI, po domače PIJELOVO MAMO iz Šmartna.

Vstopili smo v lepo urejeno kmečko izbo z veliko in toplo krušno pečjo. Posedli smo za široko mizo in pogovor je stekel sproščeno, kot da se že dolgo poznamo.

Marija Mali bo kmalu izpolnila 75 let; leta so ji res že prinesla prenekatero gubico, niso pa ji vzela volje do življenja, ki jo razodeva njen dobrodušni obraz in topel nasmech.

V Šmartno se je primožila z Lasenega, kjer je prav njen oče okril zdravilni topli vrelec (na tistem mestu se je sneg vedno takoj stopil). V novo domačijo je prinesla bogato balo in še precej v gotovini; življenje se je lepo pričelo, kmetija je napredovala, rojevali so se otroci... Vse do takrat – seveda, življenje vseh starejših generacij je zaznamovano z vojno in Marijino na poseben način.

Ker je bil v njihovi hiši tedaj poštni urad, so ta del hiše zasedli Nemci, ki so imeli v Šmartnem močno postojanko. V hiši so bili nastanjeni, tudi svojo kuhinjo so imeli in Malijevi so se stiskali v drugem delu hiše, v dveh prostorih. Vsi Marijini sorodniki so bili povezani s partizani, saj je njen brat Jože, borec, padel kot prvi talec in so ga sovražniki strahotno mučili. Drugi bratje in sestre so bili izseljeni v nemška taborišča, kamor jim je Marija vsa leta pošiljala pakete, kolikor je mogla pritrpati od svoje družine.

Vsa zatopljena je bila v spomine, znova so se odpirale rane, nas pa je spreletaval srh, občudovanje in spoštovanje. Doživljali smo živo zgodovino, in to s srcem. Da so »krmarili« med Nemci v hiši in pomagali partizanom v okoliških hribih, je bilo potrebno veliko poguma in previdnosti. Zato so živeli v neprestanem strahu. Posebno napeto je postalo leta 1944, ko so bili izvedeni partizanski napadi na nemško postojanko in so bombe letele na njihovo hišo, čeprav so partizani Gubčeve in Šlandrove brigade pazili, da ne bi uničili hiše in domačih. Nekega dne so Nemci v hišo pripeljali skupino ujetnikov, ki so bili določeni za ustrelitev. Ujetniki so morali cepiti drva, bili so sestradani. Malijevi otroci so jim skrivali nosili kruha in krljev; med ujetniki je bil tudi Marijin sorodnik. Preprosila je Nemca, ki je stražil bunker, da jim je smela nesti ričet brez mesa, meso pa je spret-

no zamešala na dnu posode. Ob napadu je boj trajal dva dni, ob drugem napadu 1945 pa je bila požgana cerkev. Nemci so držali Šmartno prav do konca vojne.

Kako spretno je Marija prenašala partizanom pošto. Nekega dne, ko jo je nemški oficir za šalo zgrabil pod pazduho, je v rokavu kar zašumelo; v sekundi je reagirala tako, da se je izmaknila in papirje varno spravila. Noge pa so se ji še dolgo tresle.

Med pripovedjo je njen obraz postal žalosten, a se je hitro spremenil v smehlaj, ko se je sem ter tja v babilono naročje prišel »pocrklat« njen najmlajši vnucik.

Nekaj bodic

Komu na čast svetijo luči?

Pred novim zdravstvenim domom na Novem trgu vsako noč gori 12 luči – štiri srednje in osem majnih, čeprav v zdravstvenem domu ni nikogar. Tudi v mestu ob sončni svetlobi večkrat gorijo javne in reklamne luči. Obični pa tako drago plačujejo električno. Zakaj se ne varčuje?

Očistimo okolje!

Kamnik je turistično mesto. Da bo mesto lepo, je potrebna stalna skrb za čistočo, torej očistevalne akcije čez vse leto. Pred vhodom v srednješolski center je na levi strani lep doprni kip borca za severno mejo, generala Rudolfa Maistra. Podstavek tega kipa pušča barvo, zato je na steni nastal črn madež. Z malo truda bi dijaki ta madež lahko odstranili.

Ob šoli stojijo betonski podstavki za kolesa, dijaki pa naslanjajo kolesa in motorje kar na steno šolskega poslopja. Stena bo umazana in odrgnjena. Pred vhodom v šolo je polno cigaretnih ogorkov in papirja. Hodijo

Vojna se je slednjič končala, začelo se je novo obdobje. Po vojni se je rodilo še pet otrok, prej jih je bilo sedem. Da, Marija Mali je prava slovenska mati in taka je ostala do danes. Živi za svoje otroke in svojih 24 vnučkov in 7 pravnukov. Srečna je, ker so vsi otroci med seboj prijatelji, domača hiša jim je na stečaj odprta in vedno se radi vračajo. Kadar praznujejo, se jih zber več kot 60. Marija ima v svojem spominu dobro zapisana imena vseh vnučkov in pravnukov in celo njihove rojstne datume.

Malijeva domačija lepo napreduje, ne pritožuje se. Povsod se vidi delo pridnih rok, sloge in ljubezni.

»Kaj pa sedaj najraje delate?« smo jo vprašali.

»O, dan je še prekratek. Sedaj na stara leta lahko berem, saj prej nikoli ni bilo časa za knjige. Tudi televizijo spremljam vsak dan in vem za vse dogodke, berem pa še brez očal...«

Tudi mi želimo Mariji še mnogo zdravih in prijetnih let življenja v krogu njene družine.

Tekst: Tina Potrato
Tanja Hrasovec
slika: Judita Učakar
OŠ Toma Brejca Kamnik

Novosti v kamniški knjižnici

Splošno

RUPEL, Dimitrij
Sociologija kulture in umetnosti: izbrana poglavja. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1986

Filozofija – psihologija – etika

PEČJAK, Vid
Poti do znanja: metode uspešnega učenja. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1986

Verstvo

DORÉ, Gustave
Biblija: svetopisemske ilustracije Gustava Doréja. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986

Družbene vede

DRAGOSAVAC, Dušan
Zbivanja i svjedočenja. Zagreb: Globus, 1985. (Plava biblioteka)

HOČEVAR, Tone

Vulkani ne umrejo: doživeta zgodovina Srednje Amerike. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. (Zbirka Potopisi)

HORVAT, Branko

Jugoslovensko društvo v krizi: kritički ogledi i prijedlozi reformi. Zagreb: Globus, 1985. (Biblioteka, Posebna izdanja)

MARX, Karl

Kapital: kritika politične ekonomije. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 1986. Zv. 1. Knj. 1.

Produksijski proces kapitala. 1986.

NEGRI, Antonio

Delavci in država; Gospostvo in sabotaža; Marx onkray Marxa. Ljubljana: Republiška konferenca ZSMS; Univerzitetna konferenca ZSMS, 1984. (Krt: Knjižnica revolucionarne teorije; 22)

POLITIČNA ekonomija kapitalizma in socializma Miroslav Glas, Bogomir Kovač, Vladimir Lavrač, Viljem Marhar, Miran Mihelčič; uredil Bogomir Kovač. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1986

RIBIČIČ, Ciril

Sporazumevanje ali preglasovanje: kritična analiza in predlogi sprememb v političnem sistemu (Ciril Ribičič, Zdravko Tomac. Maribor: Obzorja, 1986. Marksiistična knjižnica; 20)

RUS, Vojan

Etika in socializem. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1985

STANIČ, Janez

Bele lise socializma. – Ljubljana: Borec; Zagreb: Globus, 1986. – (Biblioteka Globus)

Uporabne vede – tehnika

BRAČUN, Anton
Vse o prometnih predpisih: učbenik za kandidata za vozniške motornih vozil, za vozniške inštruktorje in za predavatelje prometnih predpisov. Ljubljana:

Delavska enotnost, 1986. (Zbirka posebne izdaje Delavska enotnost).

BROOKS, Audrey

Bolezni in škodljivci vrtnih rastlin; bolezni, škodljivci in motnje na sadnem drevju, vrtnih, okrasnih rastlinah in tratah. Ljubljana: Kmečki glas, 1985

EWE, Klaus

Jetra in žolč: kako delujejo in kako jih zdravimo. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 1986

KOŠIČEK, Marijan

Spolnost. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1986. (Leksikoni Cankarjeve založbe).

KRAKER – STARMAN, Ana
Higijski minimum: zbrana poglavja za delavce, ki so zaposleni pri živilih. Ljubljana: Gospodarski vestnik, 1986. (Gospodarska založba).

SCHÜRMAN, Petra

Najstnica. Ljubljana: Državna založba Slovenije; Mladinska knjiga, 1986.

Literarna zgodovina in kritika

BAJT, Drago

Ruski literarni avantgardizem: futurizem, konstruktivizem, absurdizem. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1985. (Literarni leksikon; 27)

LITERARNI leksikon: dopolnilni zvezek: povzetki in stvarno kazalo k zvezkom 1-25. Ljublja-

na: Državna založba Slovenije, 1985. (Literarni leksikon)

PRIJATELJ, Ivan

Slovenska kulturnopolitična in slovstvena zgodovina: 1848–1895. – V Ljubljani: Državna založba Slovenije, 1955. – (Monografije k Zbranim delom slovenskih pesnikov in pisateljev)

Knj. 6: II. Obdobje poetičnega realizma: 1881–1895. – 1985

Tuja književnost prevedena v slovenščino

FAULKNER, William

Svetišče. – Maribor: Obzorja, 1986. – (Nova Obzorja; 131)

GÁRDONYI, Géza

Egerski junaki: roman. – Murska Sobotna: Pomurska založba, 1986. – (Zbirka Sozvočje)

GOMBROWICZ, Witold

Pornografija. – Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1986. – (Dotik)

HARRISON, William

Lepa punčka. – Maribor: Obzorja, 1986. – (Svet v knjigi; 217)

LOMBARDO Radice, Marco

Krilati prašiči / Rocco in Antonia. – Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1986. – (Dotik)

LOUYS, Pierre

Tri hčere svoje matere. – Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1986. – (Dotik)

RAJSKA jabolka: danske novele. – Ljubljana: Mladinska

knjiga, 1986. – (Knjižnica Kondor; 234)

ROBBINS, Harold

Ljubezen s tujcem. – Maribor: Obzorja; 1986. – (Svet v knjigi; 26)

SADE, Donatien-Alphonse-Francois de Juliette Justine / Mark iz de Sade. – Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1986. – (Dotik)

STEEL, Danielle

Usodna križanja. – Maribor: Obzorja, 1986. – (Svet v knjigi; 218)

WOOLF, Virginia

Valovi. – Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. – (Knjižnica Kondor; 233)

Slovenska književnost

CANKAR, Ivan

Pesmi. – Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. – (Knjižnica Kondor; 232)

FERK, Janko

Napisi na zid zemlje: pesmi 1975–1984. – Maribor – Obzorja; Celovec: Mohorjeva družba, 1986.

KRAKAR, Lojze

Romanje v Kelmorajnu. – Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986

HOFMAN, Branko

Ljubezen: roman. – Maribor: Obzorja, 1986. – (Nova Obzorja; 132)

KRVINA, Minka

Naše mame ljubi vsakdan. – Ljubljana: Kmečki glas, 1985

VUK, Stanko

Ljubezenska pisma. – Trst:

Založništvo tržaškega tiska, 1986

ŠETINC, Franc

Adam Gabriel: iz potpisne skicirke. – Ljubljana – Partizanska knjiga, 1986

ŽIGON, Matjaž

Leseni oklopnjak: dnevnik domobranca Rajka. – Murska Sobotna: Pomurska založba, 1986. – (Zbirka Domača književnost)

Knjižne novosti pionirskega oddelka

CIMERMAN, Ivan

Neugnanke / Ivan Cimerman; ilustrirala Jelka Godec. – Ljubljana: Delavska enotnost, 1986

JACOB, Max

Zgodba o kralju Kabulu Prvem in kuhljačku Galvinu / Max Jacob; ilustriral Milan Erič. – Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. – (Deteljica)

MUSTER, Miki

Šerif: pustolovščine Zvitorepca, Trdonje in Lakotnika. – Ljubljana: Delavska enotnost: Klub devete umetnosti, 1986. – (Zbirka za mladino in otroke)

TARAPUZA, Stojan

Kako priklješče zvezdo / Stojan Tarapuz; ilustrirala Lidija Osterc. – Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. – (Cicibanova knjižnica)

UMEK, Evelina

Klatimaček Grof / Evelina Umek; ilustriral Matjaž Schmidt. – Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. – (Deteljica)

MATJAZ VARŠEK
vodja DE Knjižnica

P. L.

● Črna kronika

Nezanesljivi april

April je zelo muhast mesec – to dokazuje tudi kar lepo število prometnih dogodkov. Število prometnih nezgod se je v odnosu na pretekli mesec sicer rahlo zmanjšalo, zato pa smo imeli v Kamniku več kaznivih dejanj in kršitev javnega reda in miru. Pa pojdimo lepo po vrsti:

Prometne nezgode – 25

Na kamniških cestah sta se v aprilu na srečo zgodili le dve težji prometni nezgodi, od katerih pa se je ena končala s smrtjo udeleženca. Tako ta, kot tudi precej drugih, se je zgodila izključno zaradi nepazljivosti v prometu – torej, lahko bi se ji izognili.

7. 4. se je pri Gasilskem domu v Mostah zgodila huja prometna nezgoda. Še pred prihodom miličnikov na kraj dogajanja, je poškodovanca Janeza U. iz Suhadol reševalno vozilo odpeljalo v ljubljanski Klinični center. Do nezgode je prišlo, ko se je Janez z dvorišča nenadoma pripeljal na prednostno cesto, pa kateri je prav takrat vozil z osebnim avtomobilom Mihovil J. Ta se trčeno, ki se je končalo s hudimi telesnimi poškodbami, zaradi katerih je poškodovanec dva dni kasneje umrl, ni mogel izogniti.

16. 4. se je na kamniški obvoznici, v bližini SENSRM, zgodila nesreča. Miličnika sta ugotovila, da je voznik Shemi M. iz Presej v blagem, levem, preglednem ovinku zaradi neprimerne hitrosti in verjetne vinjenosti zapeljal na desno, kjer je trčil v betonsko ograjo. Tu se ni ustavil, ampak je

vožnjo nadaljeval tako, da je zavil na levo čez vozišče in trčil še v zaščitno, kovinsko ograjo – tam je obstal. Pri nezgodi si je poškodoval levi gleženj, zato je bil odpeljan na nudenje zdravstvene pomoči. Ko bo zacelil poškodbe, prišel od sodnika za prekrške in plačal kazen ter materialno škodo, ki jo je povzročil, bo tudi ta tovariš ugotovil, da je v kriznih trenutkih bolje leči v posteljo, kot pa sestiti za volan.

21. 4. je tudi Žebljarska ulica dala svoj »prometni davek«, katerega sta plačala – mladoletni F. P. iz Kamnika in voznica osebnega avtomobila Helena G. iz Zduše. Krivec za nezgodo je bil mladoletnik, saj se je s svojim motorčkom zaletel v bok Heleninega avtomobila. Če povemo še to, da je vozil brez potrdila o znanju cestno prometnih predpisov, da je ignoriral znak STOP, da je napravil za 8.000 dinarjev škodo in da se je še lažje poškodoval, potem je povsem razumljivo, da so miličniki zoper njega uvedli postopek.

25. 4. se je na cesti Brnik–Moste, na odcepu proti Komendi, zgodila nesreča, v kateri ni bilo poškodovanih (z izjemo avtomobilov), zato pa je materialna škoda znašala kar 85.000 dinarjev. Voznica Anka T. iz Kranja je pri odcepu dajala smerokaz, da bo zavila v Komendo prav v trenutku, ko jo je že prehitel Ferdo K. iz Velenja. Zaradi Ankinе nepazljivosti, saj je zelo naglo zavila v nakazano smer, je prišlo do trčenja, za katerega bo

pri sodniku za prekrške odgovarjala le ona.

Kazniva dejanja – 21

Čeprav je bil april dokaj moker mesec, so bili tatiči koles spet na delu, kar lahko pričakujemo tudi v maju, tako da se število kaznivih dejanj najbrž nekaj mesecev ne bo zmanjšalo.

4. 4. se je močno nenavadna nezgoda pripetila v Volčjem potoku. Zmajar Alojz R. iz Domžal je namreč v nizkem letu, z motornim zmajem, preletel traktor Jožefa Š., ki je prav takrat vozil po njivi. Med preletom je zaradi nepazljivosti z zadnjo osjo podvozja zmaj v glavo zadel mladoletno Š. Š., ki je zaradi udarca padla s traktorja in se poškodovala po glavi. Zmajar ni bil poškodovan, pač pa so ga ovdarili, mladoletnico pa odpeljali na prvo pomoč.

5. 4. se je na PM oglasil Džoka P. iz Duplice in prijavi vlomno tatvino. Istega dne so mu namreč neznanzi vlomili v stanovanje in iz njega odnesli 9500 dinarjev. Kraj kaznivega dejanja so si ogledali miličniki, sestavili zapisnik,

oddali depešno obvestilo in KD prevzeli v postopek.

P. S. Džoka prosi storilca, naj mu vrne ukradeno stvar, saj mu je drag spomin.

6. 4. je gasilec Jože B. iz podjetja KIK Kamnik sporočil, da se na prostoru njihove tovarne z vžigalnimi kapicami igrajo neznan otroci. Miličniki in varnostnik podjetja so pri »igri z ognjem« zalotili dva »smrkolina« iz Tunjske mlake, tretji pa je že prej pogumno pobegnil. Kako so otroci prišli do 525 vžigalnikov? Ugotovili so, da so preplezali ograjo in vlomili v tovarniško skladišče, iz katerega so s plenom, po isti poti tudi pobegnili. Na srečo le za kratko, saj so odgovorni razstrelivo spet spravili na varno. O dejanju so miličniki obvestili še stalno službo UNZ Ljubljana ter dežurnega kriminalista; ti pa so v tovarno poslali komisijo, ki je opravila pregled in poskušala prepričati odgovorne, naj poostrijo nadzor nad eksplozivom. Lahko se namreč zgodi, da prihodnjič takšne neumnosti ne bodo poskušali storiti otroci, ampak...

23. 4. Iz Elektro Ljubljana so sporočili, da je njihov nadzorni delavec ugotovil nepravilno prikljupljen električni kabel na daljnovod v Zavrhu. Med preiskavo je bilo ugotovljeno, da je električni tok neupravičeno uporab-

ljal mladoletni A. P. iz Zavrha. Ker je pri tem nastala minimalna škoda in ker je mladenič prikazal svoj smisel za ustvarjalnost, je bil le opozorjen, miličnik pa je napisal uradni zaznamek.

Javni red in mir – 16

Vse po starem, bi lahko rekli. Pa vendar, vročekrvne može in žene so zamenjali malo manj vroči sinovi in hčere, medtem ko so v baru M, Tina baru, bifeju Medex, hotelu Malograjski dvor in v kavarni Veronika spet v glavnem razgrajali le moški.

3. 4. je ponoči na svojem domu razgrajala, vpila in grozila Olga B. Ker je miličniki niso mogli pomiriti, so jo odpeljali na PM, kjer so se z njo pogovorili, potem pa jo zaradi nenavadnega obnašanja poslali še v Zdravstveni dom. Tam se je končno pomirila, saj ji je bilo verjetno že dovolj selitev, zato je lahko odšla domov: čez nekaj dni bo morala spet od doma in to k sodniku za prekrške.

16. 4. so za intervencijo prosili iz Malograjskega dvora, rekoč da je pri njih vinjen gost, ki je že razbil eno steklo. Ta gost je bil Zdenko B. iz Mekinj, steklo pa je razbil nenamerno, medtem ko je motovilil po lokalu, ker mu niso hoteli postreči z rajsko kappuccino. Svoje dejanje bo lahko poskusil opravičiti pred sodnikom za prekrške, vendar je veliko

vprašanje, če bo olajševalna okoliščina (žeja) zadosten razlog, da bi se izognil kazni.

20. 4. je po telefonu prosil za pomoč Ferdo B. iz Kamnika, češ da mu sin po stanovanju razbija okenska stekla in vrata. Miličniki so potrdili njegovo prijavo, ugotovili za 20.000 dinarjev škode, razbijača Jožeta pa niso izsledili, saj je že pred njihovim prihodom odšel neznano kam, menda ne kar takoj in samoiniciativno k sodniku za prekrške.

Najdeno

Esma Raković je iz pisarne Integrata prinesla dve denarnici z dokumenti, ki sta bili najdeni na avtobusu.

Ivan Mikek iz Kočne je miličniku izročil najdeno denarnico z večjo vsoto denarja in dokumenti.

Aldo Beč iz Vrhpolja je na PM prinesel najdeno moško uro, znamke Raketa.

Rudi Pfajfar iz Kamnika je na cesti v Godiču našel zmajarsko torbo, v kateri je bila čelada in drugi zmajarski pripomočki.

Metod Vidmar iz Kamnika je na PM prinesel moško torbo z raznimi papirji in zdravstveno izkaznico, tako da lastnika ni bilo težko ugotoviti.

Marinka Korošec iz Kamnika je na Titovem trgu našla hranilno knjižico.

Duplican Metod Romšak je našel žensko denarnico z manjšo vsoto denarja.

MATIC ROMŠAK

Dom upokoencev Kamnik, Neveljska pot 26, Kamnik

na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja razpisuje naslednja dela in naloge:

2 negovalki za nedoločen čas

končana šola za bolničarje
dvomesečno poskusno delo

1 kuhinjsko pomočnico za nedoločen čas

osnovna šola
dvomesečno poskusno delo

3 sobarice

osnovna šola
enomesečno poskusno delo

2 perici

osnovna šola
enomesečno poskusno delo

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev vložite v 8 dneh od dneva objave na naslov: Dom upokoencev Kamnik, Neveljska pot 26.

TOVARNA ELEKTROTEHNIŠKIH IZDELKOV

Komisija za delovna razmerja

Elektroelement, n. sol. o. Izlake, TOZD Svit, n. sol. o., Kamnik

objavlja prosta dela in naloge

1. tehnologa mase

Pogoji:
– kemijski tehnik
– dve leti delovnih izkušenj
– dvomesečno poskusno delo

2. orodjarja

Pogoji:
– poklicna šola širokega profila
– eno leto delovnih izkušenj
– dvomesečno poskusno delo
– odslužen vojaški rok

3. strugarja

Pogoji:
– isto kot pod 2

4. telefonista

Pogoji:
– poklicna administrativna šola
– eno in pol mesečno poskusno delo

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh na naslov: Splošna služba TOZD SVIT Kamnik, Bakovnik 4 a.

Praznik KS Moste

Prireditve ob 22. juliju, prazniku krajevne skupnosti Moste, imajo namen vzbujati spomin na dogodke NOB, po drugi strani pa tudi odpraviti poletno mrtvilo v KS; iz slednjega vzroka in letnih dopustov, so prireditve razporejene na daljše časovno obdobje. Letošnji program vsebuje:

– Revijo pevskih zborov, poleg domačega mešanega pevskega zbora sodelujejo še moški pevski zbor Janko Kersnik iz Lukovice in dva zbora zamejskih Slovencev iz Koroške in sicer mešani pevski zbor ter mladinski pevski zbor slovenskega prosvetnega društva GORJANCI iz Kotmare vasi; v soboto, 14. 6. 86 ob 20.30 v dvorani šole;

– razstavo fotografij v organizaciji likovne sekcije KUD in skupine Lubadarjev; v soboto, 14. 6. in nedeljo, 15. 6. 86;

– premiero celovečerne igre v izvedbi dramske sekcije KUD; v soboto, 21. 6. 1986, ob 20. uri v dvorani šole;

– nastop harmonikašev, skečič, prikaz domače obrti; v petek, 4. 7. 86, ob 20. uri na trgu v Mostah;

– osrednjo proslavo krajevnega praznika Moste; v soboto, 5. 7. 86, ob 20. uri na trgu v Mostah;

– tradicionalno revijo folklorne Moste 86. Nastopile bodo domače in gostujoče folklorne skupine, v soboto 5. 7. 86, ob 20.30 na trgu v Mostah.

Sledil bo družabni večer, za razpoloženje bodo skrbeli Ržiški fantje.

– Kolesarski maraton Moste 86, na 80 km dolgi progi, od Most skozi Kamnik, Stahovico, Mekinje, Šmarco, Rodico, Mengeš, Bukovico, Vodice, Smednik, Prebačevo, Vogle, Luže, Cerklje, Komendo nazaj v Moste. Start ob 8. uri izpred šole, v nedeljo, 18. 7. 86, organizira ŠD Moste, sodeluje KD Kamnik;

– slavnostni prevzem novega gasilskega avtomobila – cisterne, sledila bo gasilska veselica. Datum bo objavljen naknadno.

Vsi občani ste na naše prireditve lepo povabljeni!

DPO KS Moste

Dopisujte v Kamniški občan

Svet KS Duplica

Razpisujemo dela in naloge

tajnika sveta krajevne skupnosti Duplica

Delovne naloge se časovno delijo s skupnim delovnim časom 8 ur dnevno.

Od tajnika pričakujemo obvladovanje administrativno-tehničnih opravil, reševanje nalog v skladu s Poslovnikom za dela tajnika ter aktivno sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami na področju krajevne skupnosti Duplica in občine Kamnik.

Poizkusno delo traja 3 mesece. Prijave z življenjepisom sprejema svet KS Duplica v roku 15 dni od objave.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža,
očeta, starega očeta, brata
in strica

FRANCA BERLECA

mizarskega mojstra v pokoju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje, ustno in pisno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo DO Varnost, Svilanit in TP Kočna Kamnik, Gasilskemu društvu Nevlje, tovarišu Jožetu Osenarju za poslovilne besede, pevcem za zapete žalostinke ter gospodu župniku za lep pogrebni obred. Zahvaljujemo se tudi dr. Kralju za zdravljenje.

Žalujoci: vsi njegovi

Vrhpolje, Markovo, Kamnik, Olševek, Gorje pri Bledu,
april 1986

*K počitku leglo je telo,
a delo tvoje in ljubezen
pozabljeno ne bo!*

ZAHVALA
Ob boleči in prezgodnji izgubi
našega dragega moža, očeta,
starega ata, brata in strica

ANTONA DOLINŠKA

iz Mekinj

ne najdem prave besede zahvale vsem, ki ste z nami delili žalost in bolečino v trenutkih neizmerne žalosti. Posebna zahvala dobrim sosedom za požrtvovalno pomoč, članom in predsedniku AMD Kamnik, tovarišu Andreju Potokarju, za lepe poslovilne besede, organizacijo pogrebne svečanosti in pomoč, sodelavcem Zmage, sošolcem in tovarišicama 2. in 4. razreda OŠ F. Albrehta, podružnica Mekinje, za pomoč, pevcem in godbi Solidarnosti in g. župniku za opravljen obred. Hvala vsem za izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in številno spremstvo na poti v njegov mnogo prerani zadnji dom.

Žalujoci: žena Sonja, otroci Lidija, Matjaž in Branka z družino, sestra Nada z družino in drugo sorodstvo

Mekinje, Dob, Brestanica, april 1986

 lek Ljubljana

**Delovna skupnost skupnih služb,
Ljubljana, Verovškova 57**

objavlja
dela in naloge v kadrovsko-spolšnem sektorju

varnostnega inženirja za lokacijo Mengeš

Pogoji:
– visoka, višja izobrazba kemijske, strojne, druge ustrezne smeri
– 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj

Kandidate prosimo, da svoje ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev in opisom dosedanjih delovnih izkušenj pošljejo 8 dni po objavi v kadrovsko-spolšni sektor delovne organizacije LEK, Ljubljana, Verovškova 57.

ZAHVALA
Ob smrti naše drage mamč

MARIJE SMOLNIKAR

iz Mekinj

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, vaščanom iz Vasena, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo dr. Kocutarju za zdravljenje, g. župniku za pogrebni obred, sestri Vekoslavi za obiske na domu in pevcem za zapete žalostinke.

Žalujoci: hčerke Štefka, Milka, Justa z družinami in drugo sorodstvo

Mekinje, aprila 1986

ZAHVALA
Ob mnogo prerani izgubi
naše drage hčerke, sestre, tete
in sestrične

SLAVKE KOŽELJ

iz Županjih njiv

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter celotnemu kolektivu M-Eta Kamnik in sodelavcem Kočne – Salon pohištva za pomoč, sočustvovanje, izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in tako veličastno spremstvo v njen mnogo prerani grob. Hvala tudi medicinski sestri Vandii za nudeno pomoč, cerkvenemu pevskemu zboru za zapete pesmi, govornici za tople poslovilne besede in duhovnikom za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: mami, ati, sestra Urška z družino in brat Lojze s hčerko Suzano

Županje njive, Kamnik, april 1986

ZAHVALA
Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta,
starega očeta, brata in strica

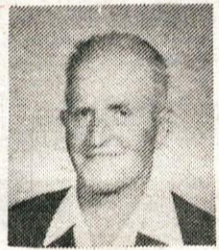
JANEZA URBANCA

iz Suhadol 35

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem in znancem za vso pozornost in pomoč v težkih trenutkih. Hvaležni smo gospodu župniku Niku Pavliču za tolažilne besede in pevskemu zboru Janez Čebulj za lepo petje na domu in ob odprtem grobu. Hvala vsem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje i spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: žena Terezija, hči Milka in sin Ivan z družinama, brat Slavko z družino in drugo sorodstvo

Suhadole, Moste, Loka pri Mengšu, aprila 1986

ZAHVALA
Ob nenadni izgubi našega dragega
moža, očeta, starega očeta, brata
in strica

FRANCA URŠIČA

iz Volčjega potoka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste sočustvovali z nami, nam izrazili sožalje, mu poklonili vence in cvetje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Toplo se zahvaljujemo tudi govornikom društva upokojencev in Zveze borcev za poslovilne besede, pevcem Solidarnosti za zapete žalostinke ter gospodu župniku za lep pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Volčji potok, Mekinje, Preserje, Podrečje, Rova, Vrhpolje,
15. maja 1986

V SPOMIN

28. maja 1986 minevata dve leti odkar nas je za vedno zapustil zlati mož, oče in ded – naš nepozabni

IVAN BEVC

bivši gostilničar

Med nami ni več tvojega plemenitega srca, delavnih rok in prisrčne ljubezni do nas vseh. Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi

ZAHVALA
V 77. letu nas je po težki
in hudi bolezni za vedno zapustil
naš dragi, dobri ata in stari ata

LEOPOLD KUCHAR

s Krivčevega 24

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem in prijateljem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Posebna zahvala sosedom, ki so pomagali in stali ob strani v najtežjih trenutkih. Zahvala tudi pevcem, govorniku in g. župniku za pogrebni obred in vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: vsi njegovi

Zagorica, Krivčevo, Štranje, april 1986

*Pomlad je na tvoj grob prišla,
sedla je na rosna tla,
čakala, da prideš ti
in jokala, ker Tebe več ni*

V SPOMIN

ljubljenemu sinu, bratu in stricu

JANEZU PIVCU

z Duplice

20. maja je minilo leto dni, odkar te ni. Odšel si, nam pa ostaja bolečina in praznina. Pogrešamo te, ostal boš v naših srcih do konca našega življenja. Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu, mu položite cvetje in prižigate svečke.

Oče, mama, brata Stane z družino in Drago, sestra Ani

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi naše drage mame, stare mame, tašče in tete

LJUDMILE ŽURBI

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, g. župniku, pevcem in Društvu upokojencev Kamnik.

Žalujoci: hčerki Jožica in Helena z družinama, snaha Marinka z otrokoma in drugo sorodstvo

Kamnik, Ljubljana, Trzin, maja 1986

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi
moje ljubljene žene

OLGE JERMAN

se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter vsem, ki so mi pisno in ustno izrekli sožalje, darovali cvetje in jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti. Posebna hvala zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Kamnik za pomoč med njeno težko boleznijo. Hvala tudi pevcem Lire in g. župniku za lepo opravljen obred ter govornikom za poslovilne besede.

Mož Miha

Kamnik, 14. maja 1986

ZAHVALA
V 64. letu nas je zapustil ata,
stari ata, brat in stric

ANTON KREGAR

iz Kregarjevega

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Hvala tudi tovarišu Brozoviču za poslovilne besede ob odprtem grobu, g. župniku za pogrebni obred in pevcem za lepo petje. Posebna hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoci: sin Jože, hčerki Milka in Štefka z družinama, bratje in sestre

Kregarjevo, Gozd, Montreal, Bistričica, Štranje, april 1986

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi naše dobre mame, stare mame, sestre in tete

FRANČIŠKE SUŠNIK

iz Krivčevega

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem in prijateljem za nesebično pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo predstavniku KO ZZB Črna, tovarišu Vinku Urhu za poslovilne besede in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: sin France z ženo Dragi, sin Dušan in hči Helena z družinama ter drugo sorodstvo

Črna, Tirosek, Rožično, Poljana, Avstrija, 17. maja 1986

ZAHVALA
Ob nenadni in boleči izgubi naše mame, stare mame
in babice

ANTONIJE ŠRAJ

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Še posebno se zahvaljujemo tovarišu Modicu za poslovilne besede, pevcem in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njeni

Volčji potok, maj 1986

Pokal Hitachi na teniškem igrišču, veselica na Titovem trgu

Tudi ob zaključku letošnje smučarske sezone so se člani jugoslovanske smučarske reprezentance, športni novinarji in člani Yu ski poola pomerili na tradicionalnem teniškem turnirju, ki ga že nekaj let organizira Teniški klub Kamnik pod pokroviteljstvom Emone iz Ljubljane in Hitachija.

Dvaintrideset udeležencev turnirja se je pomerilo v igrah dvojic, ki jih je določil žreb. Tako se je po naključju zgodilo, da sta skupaj igrala naša najboljša smučarja Bojan Križaj in Rok Petrovič, ki pa se na peščenih igriščih nista znašla tako dobro kot na zasneženih poljanah. Izgubila sta namreč vse tri partije in tako izpadla že v predtekmovanju.

Žrebali so tudi pare za drugo kolo, posebej tiste, ki so v prvem kolu zmagali, poraženci iz prvega kola pa so šli v tolažilno skupino. Na turnirju, ki so ga tehnično dobro izpeljali člani Teniškega kluba Kamnik, sta zmaga mlada smučarska tre-

nerja Primož Pöschl in Sašo Hrovat, ki sta v finalu premagala nekoliko starejši »sekretarski« par Milan Žvan-Niko Križanec. V polfinalu sta Hrovat in Pöschl premagala Gasarja in Bukovnika z 9:3, Žvan in Križanec pa Benedika in Jenka z 9:8. Tekme za razvrstitve na ostala mesta: za 3. mesto sta Jenko in Benedik premagala Gasarja in Bukovnika z 9:2, za 5. mesto Vogrinec in Žohar Pogačarja in Gaberška z 9:2, sedmo mesto pa sta osvojila Žebaljec in Keršič po zmagi z 9:6 nad Vengustom in Matijevcem. V tolažilni skupini sta zamagala Žan in Poljanšek v finalu z 9:8 nad Godcem in Drobničem. V boju za predzadnje mesto pa sta Aljančič in Lucu premagala Bojana Križaja in Roka Petroviča, ki sta bila kot nalašč dvojica za številne Kamničane, ki so si v soboto, 17. maja ogledali teniški turnir smučarjev.

Po končanem turnirju je bila podelitev nagrad na Titovem trgu, kjer je smučarje pozdravil Janko Gedrih, predsednik izvrš-

nega sveta naše občine, obenem pa pohvalil Teniški klub za uspešno organiziran turnir Hitachi, ki je letos prerasel okvire dogajanja na igriščih, saj je z dobro organiziranim zabavnim programom (v organizaciji TK in SK Kamnik) postal zanimiva turistična prireditve v centru Kamnika, ki, razbremenjen prometa, postaja najprimernejši prostor za take prireditve. Da so le-te v Kamniku še kako dobrodošle, pa dokazuje močica ljudi, ki se je na Titovem trgu zabavala od 18. ure pa tja do polnoči.

ROMANA GAČAR

Jamarji se pripravljajo

Kamnik bo junija gostitelj 14. zborna slovenskih jamarjev in raziskovalcev Krasa, na katerem pričakujemo okoli 300 udeležencev iz domovine in zamejstva. Skrb za organizacijo in izvedbo zborovanja je prevzel jamarjski klub Kamnik, ki prihodnje leto praznuje 10-letnico ustanovitve.

Pripravljen je pester program, ki bo vključil vrsto klubov in društev. Tako bodo sodelovali MSPZ Kamnik, Odred bistriških gamsov, radioamaterji, jamarji iz Kranja in drugi. Sprememba ali dopolnitev zborovanja bo tudi sejem jamarjske opreme. Ta sejem, na katerem bo moč kupiti tudi razstavljene izdelke, je namenjen tudi obrtnikom, ki bi lahko izdelovali velik del opreme, ki jo sedaj uvažamo. Zanimiv pa bo tudi za vse višinske delavce, krovice in druge poklice, ki delajo na vrveh ali so kako drugače zaščiteni pred padci z višine. Najverjetneje bo sejem v dvorani nad kavarno.

Zvečer bo v Kamniški Bistrici odkritje spominske plošče jamarju, prof. Radu Smerduju, ki se je smrtno ponesrečil, ko je skušal prosto preplavati ozek kanjon Predoselj v Bistrici.

Pripravlja se še tovariško srečanje ob tabornem ognju, projekcije diapozitivov...

V nedeljo bodo ekscurzije v Kamniško jamo, Medvedjo jamo na Mokrici in ogled naravnih znamenitosti Kamniške Bistrice.

Na te ekscurzije so vabljeni tudi nejamarji, skratka vsi, ki bi želeli videti nekaj novega in preživeti prijeten dan v družbi z jamarji.

Vsi referati z zborovanja bodo objavljeni v reviji Naše jame, ki bo izšla v letu 1986.

Ob pripravah na zborovanje poteka aktivnost v Jamarjskem klubu Kamnik po planu. Izvajajo se redna tedenska predavanja v jamarjski šoli, ki jo obiskujejo trije tečajniki. Tečejo akcije za zbiranje sredstev za kritje stroškov zborovanja. Udeležili smo se nekaj ekscurzij v jame naše občine ter se aktivno vključili v nedavni posvet o zgodovini jamarstva na Slovenskem, ki je bil v Domžalah. Po skoraj petletni uporabi, je kombi IMV, ki nas je prevažal na večini akcij, odslužil. Z njim smo bili v osmih evropskih državah in vedno je vzdržal brezhibno. Iščejo drugega, ki nas bo v prihodnjih letih vozil novim raziskavam naproti.

D. D.

Kolesarjenje, pohodi, kultura, zabava

Že lani je društvo upokojencev razvilo poleg vrste športno rekreativnih dejavnosti še kolesarstvo. Rezultati so bili obetavni in spodbudni. V program za to leto so zato uvrstili tudi znatno več kolesarjenja – kar šest izletov, vsak mesec po enega, v času od maja do oktobra.

V četrtek, 8. maja, je prišlo na prvo kolesarsko srečanje skoraj 30 članov in članic društva. Kolesarska pot je vodila iz Kamnika skozi Srednjo vas, Šmartno, Laze do Zg. Tuhinja. Tu je bil kratek počitek in okrepitev, zatem pa so se vsi veselili in zadovoljni vračali proti Kamniku. Pot je bila kar zahtevna, pa kljub temu ni nihče odnehal. Tudi oblačno vreme ni odvrnilo izletnikov, ki so se podali na pot pod strokovnim vodstvom. Vsi so progro prevozili zelo dobro in je bila namenjena bolj ogrevanju kot kondicijskemu treningu.

Naslednji kolesarski izlet bo v četrtek, 5. junija, v smeri Vodice, Cerklje in Preddvor. Proga bo dolga okoli 50 km. Odhod iz Kamnika bo ob 9. uri. Vsi kolesarji se bodo zbrali na društvenem dvorišču. Organizatorji pričakujejo vsaj tako, če ne še večjo udeležbo.

V teku so tudi druga športna srečanja: 29. maja ob 8. uri se

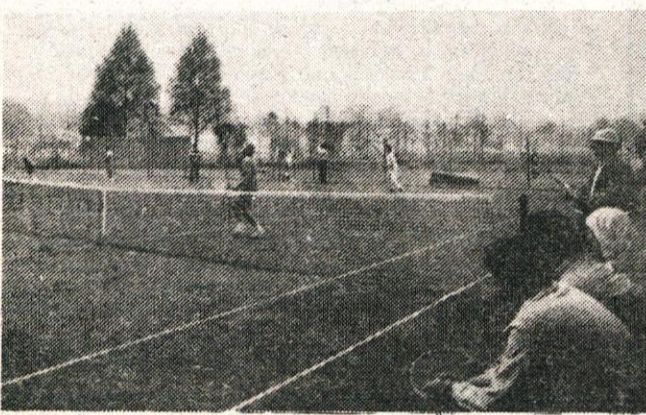
bodo upokojenci z vlakom odpeljali do Črnuč in nato odšli peš do Rašice preko Dobenega in Gobavice vse do Mengša. S tem pohodom bodo zastavili uresničene načrta, da bodo letos prehodili celotno domžalsko pot spominov NOB. Zanimanje za prvi pohod je veliko, in tudi število prijavljenih kaže, da bo organizator z obiskom zadovoljen.

V kamniškem društvu upokojencev želijo popestriti tudi zabavno in kulturno življenje. Tako bodo prvi pripravili 6. junija ob 16. uri na dvorišču društva, kulturno-zabavno popoldne za vse svoje člane. Prireditve bo namenjena tistim upokojencem, ki si želijo kulturne pozitivne in malce zabave. V kulturnem programu bodo sodelovali posamezni člani društva s prozimi deli in poezijo, seveda pa ne bo manjkala glasba; nastopal bo upokojenski glasbeni ansambel.

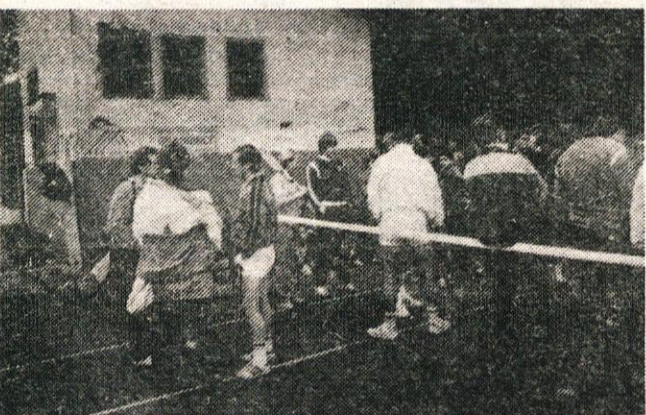
Organizatorji vabijo svoje člane, da se vseh prireditve udeležijo in s seboj prinesejo veliko dobre volje in optimizma.

V kolikor bo kulturno zabavno prireditve uspela, pravijo v društvu upokojencev Kamnika, bodo podobna srečanja organizirali vsaj enkrat mesečno v poletnih mesecih.

STANE SIMŠIČ

Fantje so se na igriščih pošteno prepotili. Čeprav so na smučeh vedno med prvimi, so naše smučarske ase (na sliki Križaj za mrežo) tokrat trenerji in ostali člani ski poola močno premagali. (Foto: R. Grčar)

Pred tekmovanjem je bilo zrebanje parov. Četrtri na sliki Križaj s teniškim »porodjem« v roki. Tekmoval je tudi Tone Vogrinec (prvi z leve). V ozadju močno dotrajana zgradba, v kateri so skupne sanitarije za TK in kopališče in ki čaka fante s Komunalnega podjetja na prenovo. (Foto: R. Grčar)

Planinski kotiček

Kamničani v Paklenici

Za letošnji kamniški obisk Velike Paklenice med prvomajskimi prazniki lahko rečemo, da je bil množičen in uspešen kot že dolgo ne. Vseh članov alpinističnega odseka skupaj s privrženci je bilo več kot 30. In kaj je bilo tam tako zanimivega, da se je toliko ljudi odpravilo v ta del Velebita?

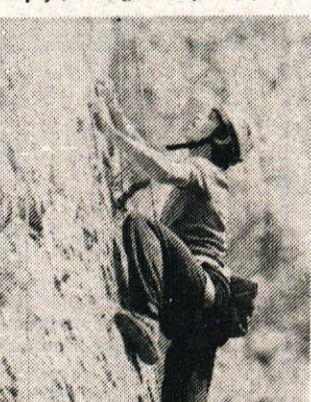
Poleg čudovite narave, saj je področje Male in Velike Paklenice proglašeno za narodni park, se je od 27. aprila pa do 4. maja tudi marsikaj dogajalo. V tem času je bil tam zbor jugoslovanskih alpinistov, istočasno je bilo tudi mednarodno srečanje alpinistov. Vsak večer je bilo prikazovanje barvnih diapozitivov z alpinistično in planinsko tematiko, bil je sestanek koordinacijske komisije za aplinizem Planinske zveze Jugoslavije in tudi državno prvenstvo v hitrem plezanju. Dalo se je kupiti tudi nekaj alpinistične opreme, poleg tega pa so bile vse stene kopne in so s svojo trdno kamenino kar vabile, da se plezali in alpinisti podajo vanje.

Tudi Kamničani so obilno izkoristili dane jim možnosti: preplezali so precej smeri, ogledali so si nekaj predavanj, obnovili so stara znanstva in prijateljstva in sklenili nekaj novih, obiskali so tudi nekaj naravnih in umetnih znamenitosti, edino državno prvenstvo v hitrem plezanju jih ni ravno pritegnilo, oziroma se še niso

čutili dovolj dobre, da bi se ga lahko udeležili.

In kakšna je bila čisto plezalna beara? Kar solidna: 20 članov AO je opravilo več kot 160 človek-smeri. Ker je bila sestava smeri zelo pisana: od I do VII težavnostne stopnje.

Najuspešnejša je bila gotovo naveda Rado Nadvešnik in Marko Prezelj, ki sta v 8 dneh preplezala večino »klasičnih« smeri VI. težavnostne stopnje, od tega tudi precej prosto:

Velebitaško, Klin, Raz klina, Formo vivo, Kačo, Albatros, Raz za malo klavdivo, Ljubljansko in tudi nekaj »modernih«: Petrovo varianto, Hara Krišno itd. Najstarejši član AO Kamnik je bil Tone Škarja, ki je s svojim sinom Metodom (ta je postal tudi državni prvak v hitrem plezanju), kljub skoraj 50 letom, preplezal tudi 3 smeri VI. težavnostne stopnje. Posebno priznanje pa vsekakor zasluži Frenk Olsonik, ki je, kljub temu, da ima amputirano nogo pod kolenom, preplezal kot prvi v navezi vrsto smeri (Akademsko, Celjski steber itd), skupaj s Polakom pa celo skoraj 300 m visoko smer VI. težavnostne stopnje v Aniča kuku, imenovano Klin.

23. Štuparjev memorial

Zaradi slabega vremena in obilice novega snega je bilo tekmovanje v veleslalomu za Štuparjev memorial, ki bi moralo biti 13. aprila na Kamniškem sedlu, prestavljam za slab mesec dni. In kakor je bilo aprila snega preveč, tako bi ga bilo 11. maja, ko je tekmovanje končno le bilo, skoraj premalo. Pobočje pod kočo je bilo že kopno in tudi snežni jeziki se niso povsod stikali. Zato je bilo potrebno progro postaviti na novem terenu. Start za alpiniste in planince je bil tako nekje na nadmorski višini približno 2000 m pod začetkom SZ grebena Planjave, cilj pa nekje na višini 1650 m, pod Zgornjo grico, medtem ko so imele alpinistke in planinke štart okoli 80 višinskih metrov nižje.

Proga je imela 40 vrtac za moške in 32 za ženske in je bila precej strma. Tudi sneg ni bil ravno najboljši, zato so zadnji tekmovalci imeli tekmovalno stezo že dobro razrito in marsikje ni dosti manjkalo, da bi prišli do kamnenja.

Na koncu je bilo uvrščenih 56 tekmovalk in tekmovalcev. V kategoriji planink je bila prva KATARINA HUMAR, PD KAMNIK s časom 0.56,2, sledili sta ji POLONA PERNE, PD KAMNIK s časom 1.02,2 in DAMJANA STREHOVEC, PD MENGEŠ s časom 1.06,5. Alpinistki sta bili uvrščeni samo dve: prva je bila KARMEN KARNICAR iz AO JEZERSKO s časom 1.19,7, druga pa SIMONA KOŠIR iz AO ŠMARNA GORA s časom 1.39,6. Zato pa je bila konkurenca pri moških toliko večja. V kategoriji planincev je zmaga ROK GALJOT, PD KAMNIK s časom 1.07,3, sledila sta mu PRIMOŽ DOPLIHAR, PD KAMNIK s časom 1.10,5 in MILAN ROZMAN, PD TRŽIČ s časom 1.11,4. Pri alpinistih je bil prvi LUKA KARNICAR, AO JEEZERSKO s časom 1.11,0 in MARKO HREN iz AO DOMŽALE časom 1.15,0. Med planinskimi društvi je ekipno osvojilo prvo mesto PD KAMNIK, druga je bila ekipa PD DOMŽALE in tretja je bila ekipa PD MEDVODE. Pri alpinistih pa je bila prva ekipa AO JEZERSKO, druga ekipa AO TRŽIČ in tretja ekipa AO LITIJA.

Prireditve je bila v lepem, sončnem vremenu in je privabila veliko planincev. Ti so ogled tekmovanja izkoristili tudi za vzpon do koče na Kamniškem sedlu, ki je bila odprta in zasiloni tudi oskrbovana.

BOJČ

Gremo na Veliko planino

Prvi letošnji planinski trimski pohod bo v nedeljo, 8. junija. Namenjen je predvsem tistim, ki bolj redko zahajajo v gore, seveda pa se ga lahko udeležijo prav vsi, ki jih to zanima in, ki bi si na začetku poletne sezone radi malo pretegnili noge. Tura bo »klasična« na Veliko planino, kot že nekaj let doslej.

Odhod bo ob 7.45 iz Stahovice (redni avtobus iz Kamnika ob 7.25) nato pa čez Pasje pečine do Domžalskega doma, kjer bo daljši počitek. Pohod se bo nadaljeval do Vetrnic in naprej čez Dol na Kopišča, od koder bo vrnitev z rednim avtobusom.

Zaželeno je, da pridejo na ta pohod tudi tisti, ki bi radi šli v gore, a ne najdejo primerne družbe in prilike, vendar naj bodo kolikor toliko primerno opremljeni, pa tudi nekaj kondicije si naj pridobije že prej.

Pohod bo ob pomoči članov kamniškega alpinističnega odseka in postaje gorske reševalne službe Kamnik vodil Bojan Polak. Če bo vreme slabo, pohoda ne bo.

Bojč

Avtokros Tunjice 1986

Prva uspela mednarodna dirka v avtokrosu na novem poligonu v Tunjicah v letu 1985 je organizatorju AMD Kamnik dala spodbudo; tako so se že jeseni lotili širjenja proge. Obenem so pridobil pri Janezu Kosirniku še dodatno zemljišče na zadnjem robu v Tunjicah in progro podaljšali. Zdjaj progra v celoti usteza kriterijem za mednarodne avtokros dirke. Pred kratkim je bila z udarniškim delom urejena in zasejana s travo, v načrtu pa je še posipanje parkirišča in poti s peskom. Tako bodo za zdaj še zelo vidni boleči posegi v naravo kmalu normalizirani.

Avtokros progra je za treninge odprta vsako soboto od 16. ure dalje, izključno za vozila avtokros. Motorjem in vsem ostalim vozilom ni dovoljena vožnja po progri.

Prvo večje tekmovanje bo letošnje, 28. in 29. junija. Vabimo vse zainteresirane tekmovalce, da se čimprej prijavijo na AMD Kamnik.

Prijave zbira tudi Drago Vrhnovnik-Pucin iz Tunjic. Drugo tekmovanje bo jeseni in sicer republiko in mednarodno. Datum tega tekmovanja bo pravočasno objavljen.

Ob tem je treba posebej opozoriti vse tekmovalce, da z vozili, ki bodo tekmovala na progri, ni dovoljena vožnja in javnem cestnem prometu. Organizator AMD Kamnik v zvezi s tovrstnimi prekrški ne prevzema nobenih odgovornosti in bo vse kršitelje izključil iz tekmovanja oziroma jim ne bo dovolil udeležbe na treningih in tekmovanjih na avtokros poligonu v Tunjicah pri Kamniku.

Ljubitelji avtokrosa – zanimivega in atraktivnega športa – vabljeni na treninge in tekmovanja na poligonu AMD Kamnik v Tunjicah.

BRANIMIR BITENC

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Janez Maleš, Anica Rak, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškarič, glavna in odgovorna urednica: Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.

M. S.